ራእዩ ለዮሐንስ። የዮሐንስ ራእይ።

ራእዩ ለዮሐንስ ።
ዘዮሐንስ ኤጲስ ቆጶስ ዘቍስጥንጥንያ
መጥርጶሊስ አመ ሀለዎ ይሰደድ ።

ምዕራፍ ፩ ፡

፩ ራእዩ ለዮሐንስ ዘከመ ርእዮ ለኢየሱስ ክርስቶስ
ዘወሀበ እግዚአብሔር ከመ ያርእዮሙ ለአግብርቲሁ
ዘሀለዎ ይኩን ፍጡነ ወዘይከውን እምድኅረዝ ።
፪ ወፈነወ ምስለ መልአኩ ኀበ ዮሐንስ ገብሩ ዘኮነ
ስምዐ በእንተ ቃለ እግዚአብሔር ወበእንተ ስምዑ
ለኢየሱስ ክርስቶስ ወበእንተ ኵሉ ዘርእየ ።
፫ ወብፁዕ ውእቱ ዘያነብብ ወዘይሰምዕ ቃለ ተነብዮቱ
ለዝንቱ መጽሐፍ ወዘየዐቅብ ዘጽሑፍ ውስቴቱ
እስመ ቅሩብ ዘመኑ ።
፬ ዘጸሐፈ ዮሐንስ ለሰብዑ አብያተ ክርስቲያናት እለ
ውስተ እስያ ፡ ሞገሱ ለክሙ ወሰላሙ እምኀበ ዘሀሎ
ወይሄሉ ዘመጽአ ወዘይመጽእ ወእምነ ሰብዐቱ መን
ፈስ ዘቅድመ መንበሩ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።
፭ ዘውእቱ ስምዕ መሃይምን ወውእቱ ቀደመ በኵረ
ከዊነ እምነ ምውታን ዘተንሥአ ወውእቱ መኰን
ኖሙ ለነገሥተ ምድር ፡ ውእቱ ዘአፍቀረክሙ ወሐ
ፀበክሙ እምኃጣውኢክሙ በደሙ ።
፮ ወረሰየክሙ ውስተ መንግሥተ ቅድሳት አቡሁ እግ
ዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ወኀይል ለዓለመ ዓለም
አሜን ።
፯ ናሁ ይመጽእ በደመና ሰማይ ወትሬእዮ ኵላ ዐይን
ወእልክቱሂ እለ ወግእዎ ወይበክዩ በእንቲአሁ
ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ፡ እወ ወአማን ።
፰ አነ ውእቱ አልፋ ወኦ ይቤ እግዚአብሔር ዘሀሎ
ወይሄሉ ዘመጽአ ወዘይመጽእ ዘውእቱ ይመልክ
ኵሎ ።
፱ ወአነ ዮሐንስ እኁክሙ ወሱታፌክሙ በሕማም
ክሙ ወበመንግሥትክሙ ወበትዕግሥትክሙ በእ
ንተ ትዕግሥቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ወእንዘ ሀሎኩ
ውስተ ደሴት እንተ ስማ ፍጥሞ በእንተ ቃለ እግዚ
አብሔር ወበእንተ ስምዑ ለኢየሱስ ።
፲ መጽአ ላዕሌየ መንፈስ በዕለተ እሑድ ወሰማዕኩ
ቃለ ዐቢየ እምድኅሬየ ከመ ቃለ ቀርን ።

የመዳኖዩቱ የቍስጥንጥንያ ኤጲስ ቆጶስ ዮሐንስ
(አፈወርቅ) ተሰዶ በነበረ ጊዜ ያገኘው ዮሐንስ ወንጌላዊ
ያየው ራእይ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፩ ፡

ኢየሱስ ክርስቶስን እንዳየው ፈጥኖ ይደረግ ዘንድ ፩
ያለውን ፡ ከዚያም በኋላ የሚመጣውም ለባለሟሎቹ
ይገልጥላቸው ዘንድ እግዚአብሔር የገለጠለት ።
በመልአኩ ወደ አገልጋዩ ዮሐንስ የላከው ፡ ስለ እግ ፪
ዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር
ባየው ሁሉ ላይ ምስክር የሆነ ።
የሚያነበው ንኡድ ክቡር ነው ፡ የዚህን መጽሐፍ ፫
የትንቢትን ቃል የሚሰማ ፡ በውስጡ የተጻፈውንም
የሚጠብቅ ንኡድ ክቡር ነው ዘመኑ ቀርብ ነውና ።
በእስያ ውስጥ ለሚገኙ ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ፬
ዮሐንስ የጻፈው ይህ ነው ፡ ቀድሞ ከነበረው ፡ ከሚ
ኖረው ፡ ወደዚህ ዓለም የመጣው ፡ ወደፊትም ከሚ
መጣው በኢየሱስ ክርስቶስ በዙፋኑ ፊት ካለው
ፍጹም መንፈስ ምስጋናው ሰላሙ ለናንተ ይሁን ።
የታመነ ምስክር በኵር መሆንን ጀምሮ ቀድሞ ከሙ ፭
ታን የተነሣ ፡ የምድር ነገሥታትንም የሚገዛቸው
የወደዳችሁ ፡ ከኃጢአታችሁም በደሙ ያነፃችሁ
እሱ ነው ።
አባቱ እግዚአብሔር በሚመሰገንበት መንግሥተ ፮
ሰማይ እንድትኖሩ አደረጋችሁ ምስጋና ኃይል ለዘ
ለዓለሙ ለርሱ ይሁን አሜን ።
እነሆ በሰማይ ደመና ይመጣል ፡ ዓይን ሁሉ ያየዋል ፯
እነዚያ የወጉትም ያዩታል የምድር አሕዛብም ሁሉ
ያለቅሳሉ ፡ አዎን እውነት ነው ! ።
ቅድመ ዓለም የነበረው ፡ ዓለምን አሳልፎ የሚኖረው ፰
ወደዚህ ዓለም የመጣው ፡ ወደፊትም የሚመጣው ፡
ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር አልፋ ወኦ ቀዳማዊ
ደኃራዊም እኔ ነኝ አለ ።
ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መታገሥ ፡ በትዕግሥታች ፱
ሁና በመከራችሁ በመንግሥታችሁም ተባባሪያችሁና
ወንድማችሁ የምሆን እኔ ዮሐንስ ስለ እግዚአብ
ሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መመስከር ፍጥሞ
በምትባል ደሴት ሳለሁ ።
እሁድ ቀን መንፈስ ወደኔ መጣ ፡ ከወደ ኋላዬም እንደ ፲
ነጋሪት ድምፅ ያለ ታላቅ ድምፅ ሰማሁ ።

፲፩ ወይቤለኒ ጸሐፍ እንከ ዘትሬኢ ወዘትሰምዕ ውስተ
መጽሐፍ ወፈኑ ለአብያተ ክርስቲያናት ሰብዐቱ እለ
ውስተ እስያ፣ ዘኤፌሶን ወዘሴሚርኔስ ወዘጴርጋሞን
ወዘተያጥሮን ወዘሰርዴስ ወዘፊልድልፍልያ ወዘሎ
ዶቅያ ።
፲፪ ወተመየጥኩ እርአይ ዝኩ ቃለ ዘይትናገር ምስሌየ
ወሶበ ተመየጥኩ ናሁ እሬኢ ሰብዐ መኃትወ
ዘወርቅ ።
፲፫ ወማእከለ ሰብዑ መኃትው ይነብር ከመ ወልደ እጓለ
እመሕያው ወይለብስ ልብሰ ጰዴር ወቅኑት ውስተ
ሐቌሁ በቅናት ዘወርቅ ።
፲፬ ወፀዐዳ ርእሱ ወሥዕርቱ ከመ ፀምር ፀዐዳ ወአዕይ
ንቲሁ ከመ ነደ እሳት ።
፲፭ ወእገሪሁ ከመ ብርተ ሊባኖስ ዘአርሰንዎ በእሳት፣
ወቃሉ ከመ ቃለ ማይ ብዙኅ ።
፲፮ ወውስተ እዴሁ ዘየማን ሰብዐቱ ከከብ፣ ወይወጽእ
እምነ አፉሁ ሰይፍ በሊሕ ዘክልኤ አፉሁ ወገጹ
ከመ ፀሐይ ብሩህ ዘያዐተርኢ በኃይሉ ።
፲፯ ወሶበ ርኢክዎ ወደቁ ውስተ እገሪሁ ወኮንኩ ከመ
በድን፣ ወአኀዘኒ በየማኑ ወአንሥአኒ ወይቤለኒ ኢት
ፍራህ አነ ውእቱ ቀዳማዊ ወደኃራዊ ዘሕያው ።
፲፰ ወአንሰ ኮንኩ ከመ በድን ወይቤለኒ ናሁ ሕያው አነ
ለዓለመ ዓለም፣ ወኀቤየ ሀሎ መራኁተ ሞት ወሲኦል።
፲፱ ጸሐፍ እንከ ዘትሬኢ ዘሀልው ወዘሀለዎ ይኩን እም
ድኅረዝ ።
፳ ወፍካሬሆሙሰ ለሰብዐቱ ከዋክብት እለ ርኢከ
ውስተ የማኑ ወሰብዐቱ መኃትው እለ ወርቅ ዝንቱ
ሰብዐቱ ከዋክብት መላእክት እሙንቱ እለ ሰብዐቱ
አብያተ ክርስቲያናት ወእልክቱኒ ሰብዐቱ መኃትው
ሰብዑ አብያተ ክርስቲያናት እሙንቱ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘኤፌሶን፣
ከመዝ ይቤለከ አኃዜ ኵሉ ዘያፀንዕ ሰብዐተ ከዋክ
ብተ በየማኑ ወዘየሐውር በማእከለ ሰብዑ መኃትው
ዘወርቅ፣ ርኢኩ ግብረከ ወፃማከ ወትዕግሥተከ ።
፪ ወከመ ኢትክል ፀዊሮቶሙ ለእኩያን እለ ይብሉ
ርእሶሙ ሐዋርያተ ወኢኮኑ ወረከብኮሙ ከመ
ሐሰዉ ።
፫ ወተዐገሥከ ወፆርከ በእንተ ስምየ ወኢተቈጣዕከ ።
፬ ወባሕቱ ቦ ዘአሐይሰከ እስመ ኀደገ አፍቅሮተከ
ዘቀዲሙ ።
፭ ወተዘከር ዘበይነ ምንት ወደቀ ነስሕ እንከ፣ ወእመ
አኮሰ እመጽእ ወእድለቀልቃ ለማኅቶትከ እምነ

እንግዲህ የምታየውንና የምትሰማውን በዚህ መጽ ፲፩
ሐፍ ጽፈህ በእስያ በኤፌሶን በሴሜርኔስ በጴርጋሞን
በተያጥሮን በሰርዴስ በፊልድልፍልያ በሎዶቅያ
ላሉት ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ላክ አለኝ ።
የሚነግረኝን ቃል እሰማ ዘንድ ወደኋላዩ ተመለስኩ ፲፪
በተመለስኩም ጊዜ ሰባት የወርቅ ፋናዎችን አየሁ ።
በሰባቱም የወርቅ ፋና መካከል እንደ ሰው ልጅ ፲፫
ተቀምጧል፣ ጰዴር የሚባል ልብስ ለብሷል፣ በወገ
ቡም የወርቅ መታጠቂያ ታጥቋል ።
ራሱም ነጭ ነው፣ ፀጕሩም እንደ ነጭ ሐር ነው፣ ዓይ ፲፬
ኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ናቸው ።
እግሮቹም በእሳት እንዳጋሉት እንደ ደጋ ብረት ፲፭
ናቸው፣ ቃሉም እንደ ፏፏቴ ውኃ ድምፅ ነው ።
በቀኝ እጁ ሰባት ከዋክብት ተይዘዋል፣ ከፉም የተ ፲፮
ሳለ ሁለት ልሳን ይወጣል፣ ፊቱም በኃይል እንደ
ሚታይ ብሩህ ፀሐይ ነው ።
በየሁትም ጊዜ ከእግሩ በታች ወድቄ እንደ በድን ፲፯
ሆንኩ፣ በቀኝ እጁ ይዞ አስነሣኝ፣ ቀዳማዊ ደኃራዊ
የምሆን ሕያው እኔ ነኝ አትፍራ አለኝ ።
እኔ ግን ነፍስ እንደ ተለየው በድን ሆንኩ፣ እነሆም ለዘ ፲፰
ለዓለሙ ሕያው ነኝ፣ የሞትና የመቃብር መክፈቻ
ከኔ ዘንድ አለ አለኝ ።
እንግዲህ የምታየውን የሆነውም ከዚህ በኋላ ይሆን ፲፱
ዘንድ ያለውንም ጻፍ አለኝ ።
በቀኝ እጁ ተይዘው ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብትና ፳
የሰባቱም የወርቅ ፋናዎች ትርጓሜያቸው ይህ ነው፣
ሰባቱ ከዋክብት በሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የተ
ሾሙ አለቆች ናቸው፣ እሊያም ሰባቱ ፋናዎች ሰባቱ
አብያተ ክርስቲያናት ናቸው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን አለቃ ጻፍለት፣ ሁሉን ፩
የሚገዛ፣ ሰባቱንም ከዋክብት በቀኝ እጁ የሚያፀና፣
በወርቅ ፋናዎች መካከል የሚሄድ እሱ እንዲህ አለህ።
ሥራሕን ድካምህን ትዕግሥትህን አየሁ፣ ሳይሆኑ ፪
በራሳቸው ሐዋርያት ነን የሚሉት ክፉዎችንም መቻ
ገሣቸው እንዳይቻልህ ዐወቅሁ፣ ሐሰተኞች ሆነው
አግኝተሃቸዋልና ።
ስለ ስሜም መከራውን ስትሰለች ታግሠህ ተቀብ ፫
ለሃል ።
ነገር ግን የምነቅፍብህ አለኝ፣ የቀደመ ፍቅርህን ፬
ትተሃልና ።
ስለምን እንደ ወደቅህ አስተውል እንግዲህ ተመ ፭
ለስ፣ ያለዚያ ግን ባትመለስ የቀደመ ሥራህንም

መከና እመ ኢነሳሕከ ወከመ ቀዲሙ ግብረከ እመ
ኢገበርከ ።
፮ ወዝንቱሰ ብከ እስመ ትጸልእ ምግባሮሙ ለኒቆላው-
ያን በከመ አነ እጸልእ ፡ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፯ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ፡
ወለዘሞዐ እሁቦ ይብላዕ እምውስተ ዕፀ ሕይወት
ዘሀሎ ውስተ ገነት ለእግዚአብሔር ።
፰ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘሰሚርኔስ ፡
ከመዝ ይቤ ዘውእቱ ቀዳማዊ ወውእቱ ደኃራዊ
ዘሞተ ወሐይወ ።
፱ አአምር ሕማመከ ወኃጣይአከ ወባሕቱ ብዑል
አንተ ወዕርፈቶሙ ለእለ ይብሉ አይሁድ ንሕነ ወኢ-
ኮኑ አላ ማኅበሩ ለሰይጣን እሙንቱ ፡ ኢትፍራህ
ምንተኒ በእንተ ዘሀለወከ ትሕምም ።
፲ እስመ ናሁ ሰይጣን ይወዲ እምኔክሙ ውስተ ሞቅሕ
ከመ ትትዓቀፉ ወተሐሙ ዐሡረ መዋዕለ ፡ ወኩን
መሃይምነ እስከ ለሞት ወእሁበከ አክሊለ ዘሕይ-
ወት ፡ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፲፩ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ፡
ወዘሰ ሞዐ ኢይመውት ዳግመ ሞተ ።
፲፪ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘጴርጋሞን
ከመዝ ይቤ ዘቦ ሰይፍ በሊሕ ዘክልኤ አፉሁ ።

፲፫ አአምር ኀበ ታኀድር አይቴ መንበሩ ለሰይጣን ወታ
ንጽዕ ስምየ ወኢክሕድከ ሃይማኖትየ ወበመዋዕል
ዘቀተልዎ በኀቤክሙ ለጻድቅየ መሃይምን በኀበ ያኀ-
ድር ሰይጣን ።
፲፬ ወባሕቱ ቦ ዘአኀይሰከ እስመ ሀለዉ ዝየ እለ ያጸንዑ-
ትምህርቶ ለበለዓም መምህሩ ለባላቅ ወይወድዩ ዕቀ
ፍተ ቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ይብልዑ-
ዝቡሐ ለአማልክት ወይዘምዉ ።
፲፭ ወእሉኒ ሀለዉ ኀቤከ እለ ያጸንዑ ትምህርቶሙ ለኒ
ቆላውያን ።
፲፮ ወይእዜኒ ነስሕ ወእመ አከሰ እመጽእ ወእፀብእሙ-
ፍጡነ በሰይፈ አፉየ ፡ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፲፯ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ፡
ለዘሞዐ እሁቦ መና ዘኅቡእ ወእሁቦ መጽሐፈ ብር
ሃን ወውስተ ውእቱ መጽሐፍ ጽሑፍ ስም ሐዲስ
ዘአልቦ ዘየአምሮ ዘእንበለ ዘነሥአ ።

፲፰ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘትያጥሮን ፡
ከመዝ ይቤ ወልደ እግዚአብሔር ዘአዕይንቲሁ ከመ
ነደ እሳት ወእገሪሁ ከመ ርስነ ብርተ ሊባኖስ ።

በትሠራ መጥቼ መብራትህን ከመቅረዝዋ እወ
ፋቃለሁ ።
ነገር ግን ይህ አለህ ፡ እኔ እንደምጠላ የኒቆላውያንን ፮
ግብር ትጠላለህና ፡ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ? ፯
ድል ለነሣ ከፈጣሪዩ ገነት ውስጥ ካለው ዕፀ ሕይወት
ይበላ ዘንድ እሰጠዋለሁ ።
ለሰሚርኔስ ቤተ ክርስቲያን አለቃ ቀዳማዊ ደኃ ፰
ራዊ የሚሆን ሙቶ የተነሣው እሱ እንዲህ አለ
ብለህ ጻፍለት አለኝ ፡
መከራህንና መቸገርህን ዐውቃለሁ ፡ ነገር ግን ባለ ፱
ጸጋ ነህ ፡ የሰይጣን ተባባሪዎች ናቸው እንጂ ሳይሆኑ-
ምእመናን ነን የሚሉትን መንቀፍህን ዐውቃለሁ ፡
መከራ ትቀበል ዘንድ ስላለህ ምንም ምን አትፍራ ።
እነሆ ትጠራጠሩ ዘንድ ሰይጣን ከናንተ ወገን ወደ ፲
ግዞት ቤት ያገባልና ፡ ዓሥር ቀንም መከራ ትቀበላላ
ችሁ ፡ እስከ መሞት ደርሰህ የታመንክ ሁን ፡ የሕይ
ወትም አክሊል እሰጥሃለሁ ፡ ጆሮ ያለው መስማትን
ይስማ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ? ፲፩
ድል የነሣ ሁለተኛ ሞት አይሞትም ።
ለጴርጋሞን ቤተ ክርስቲያን አለቃ የተሳለ ሁለት ፲፪
ልሳን ያለው ሰይፍ እሱ እንዲህ አለ ብለህ ጻፍለት
አለኝ ። ምዕ ፩ ፲፮ ። ኢያሱ ፭ ፲፫ ።
እድህን ያኖርህባቸው ሰዎች የሰይጣን ማደሪያ እን ፲፫
ደሆኑ ዐውቃለሁ ስሜን አፅንተሃል ሃይማኖቴንም
አልካድክም ሰይጣን ያደረባቸው ሰዎች እውነተኛ
ታማኜን በናንተ ዘንድ በገደሉበት ወራት ።
ነገር ግን የምነቅፍብህ አለኝ፡ የባላቅ መምህር የበለ ፲፬
ዓምን ትምህርት ያፀኑ ለጣኦት የተሠዋውን ይበሉ
ዘንድ በእስራኤል ልጆች ፊት መሰናክል የሚያኖሩ
ከዚያ አሉና ።
የኒቆላውያንን ትምህርት ያፀኑ እሊህም ከንተ ዘንድ ፲፭
አሉ ።
አሁንም ተመለስ ፡ ያለዚያ ግን ፈጥኜ መጥቼ ከፊ ፲፮
በሚወጣ ሰይፍ እጠፋቸዋለሁ ፡ ጆሮ ያለው መስማ
ትን ይስማ ። ኢሳ ፲፩ ፬ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ? ፲፯
ድል ለነሣ የተሠወረ መናን እሰጠዋለሁ የብርሃን
መጽሐፍንም እሰጠዋለሁ በዚያም መጽሐፍ ውስጥ
ገንዘብ ከደረገው በቀር የማያውቀው የሌለ አዲስ
ስም ተጽፎአል ።
ለተያጥሮን ቤተ ክርስቲያን አለቃ ዐይኖቹ የእሳት ፲፰
ነበልባል እግሮቹም እንደ ደጋ ብረት ግለት የሆኑ
እሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንዲህ አለ ብለህ ጻፍ
ለት አለኝ ። ምዕ ፩ ፲፬ ። ፲፬ ፲፪ ።

፲፱ አአምር ግብረከ ወተፋቅሮተከ ወሃይማኖተከ ወመ
ልእክተከ፡ ወትዕግሥተከ ፡ ወግብርከኒ ደኃሪት
ትበዝኅ እምነ ቀዳሚት ።
፳ ወባሕቱ ቦ ዘአኀይስከ እስመ አርመምከ ላቲ ለኤል
ዛቤል ብእሲት እንተ ትብል ርእሳ ነቢይት ወኢኮነት
ወትሜህር በዘታስሕቶሙ ወታዜምዎሙ ለአግብር
ትየ ከመ ይብልዑ ዝቡሐ ለአማልክት ።
፳፩ ወወሀብክዋ መዋዕለ በዘትኔስሕ ወአበየት ነስሖ
እምነ ዝሙታ ።
፳፪ ወናሁ አገብአ ውስተ ዘቀዳሚ ምስካብ ወለእለ ዘመዉ
ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ እመ ኢነስሑት እምነ
ምግባራ ።
፳፫ ወእቀትል ደቂቃ በሞት ወየአምሩ ኵሉ አብያተ
ክርስቲያናት ከመ አነ ውእቱ ዘእፈትን ልበ ወኵል
ያተ ወእፈድየክሙ ለለአሐዱ አሐዱ እምኔክሙ
በከመ ምግባሪክሙ ።
፳፬ ወለክሙኒ እብል ለእለ ተረፍክሙ ውስተ ተያጥሮን
ለእለ እልብክሙ ዝንቱ ትምህርት ለእለ ኢተአም
ርዋ ለጕኅሉተ ሰይጣን ዘይብል እወዲ ላዕሌክሙ
ክልኤ ክበደ ።
፳፭ ወባሕቱ ዘብክሙ አጽንዑ እስከ አመ እመጽእ ።
፳፮ ወለዘሞዐ ወዐቀበ ግብርየ ለዝሉፉ እሁቦ ሥልጣነ
ላዕለ አሕዛብ ።
፳፯ ወይርዕዮሙ በበትረ ሐፂን ወከመ ንዋየ ለብሐ
ይቀጠቅጦሙ ።
፳፰ በከመ አነ ነሣእኩ እምኅበ አቡየ ወእሁቦ ከከበ
ጽባሕ ፡ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፳፱ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘሰርዴ
ሲሶን ፡ ከመዝ ይቤ ዘቦ ሰብዐቱ መንፈስ ዘእምኀበ
እግዚአብሔር ወሰብዐቱ ከከብ ።
፪ አአምር ግብረከ ከመ ስምከ ሕያው ወምውት አንተ፡
ትጋህ እንከ ወአፅንዖሙ ለእለ አልጸቁ ይሙቱ፡
እስመ ኢረከብኩ ግብረከ ፍጹመ በቅድመ እምላክየ ።
፫ ወተዘከር እፎ ነሣእከ ወሰማዕከ ፡ ነስሐ እንከ ወእ
መሰ ኢተጋህከ እበጽሐከ ግብተ ከመ ሰራቂ ወኢተ
አምር በአይ ሰዓት እመጽእ ላዕሌከ ።
፬ ወባሕቱ ብከ ኅዳጣን ሰብእ ውስተ ሰርዴስ እለ ኢገ
መኑ አልባሲሆሙ ምስለ አንስት ወየሐውሩ ምስ
ሌከ በንጽሕ ።
፭ ወለዘሞዐ ከመዝ ልብሰ ንጹሕ ይደልዎ ወኢይደ

ሥራህን ፍቅር መያዝህን ሃይማኖትህን ተልእኮህ ፲፱
ንና ትዕግሥትህን በውቃለሁ፡ ከቀደመችቱ ሥራህ
የኋለኛይቱ የበዛች ትሆናለች ።
ነገር ግን የምነቅፍብህ አለኝ፡ ሳትሆን ነቢይ ነኝ የም ፳
ትል ለጣኦት የተሠዋውን ይበሉ ዘንድ በለሚሎቼን
በምታስታቸውና በምታሴስናቸው ገንዘብ የምታስተ
ምር ኤልዛቤልን ዝም ብለሃታልና ። ፩ ነገ ፲፮ ፴፩ ።
ንስሐ በምትገባ ገንዘብ ዕድሜን ሰጠኋት፡ ነገር ግን ፳፩
ከዝሙቷ አልመለስም አለች ። ሮሜ ፪ ፬-፭ ።
እነሆ ወደ ቀደመው መሬትነቷ እመልሳታለሁ ከክፉ ፳፪
ሥራዋ ካልተመለሰች ከሷ ጋር የሴሰኑትንም ለፅኑ
ፍዳ አሳልፌ እሰጣቸዋለሁ ።
ልጆቿንም በሞት አጠፋቸዋለሁ ልብንና ኵላሊ ፳፫
ትን የምመረምር እኔ እንደሆንሁ አብያተ ክርስቲ
ያናት ሁሉ ያውቃሉ፡ ከናንተም ለያንዳንዱ እንደ
ሥራችሁ ፍዳችሁን እከፍላችኋለሁ ። ኤር ፲፯ ፲ ።
በተያጥሮን ለቀራችሁ ለናንተም ይህ ትምህርት ፳፬
ለሌላችሁ ሁለት ከባድ ነገሮችን አግበብችኋለሁ
የሚል የሰይጣንን ተንኰል ለማታውቁት እናገ
ራለሁ ።
ነገር ግን ይቅር እስክላችሁ ድረስ ያላችሁበትን አፅን ፳፭
ታችሁ ያዙ ።
ድል ነሥቶ ለዘለዓለሙ ሕጌን ለጠበቀ በአሕዛብ ፳፮
ላይ ሥልጣንን እሰጠዋለሁ ። ምዕ ፫ ፲፩ ።
በብረት ብትር ይጠብቃቸዋል፡ እንደ ሸክላ ዕቃም ፳፯
ይቀጠቅጣቸዋል ። ምዕ ፲፪ ፭ ።
እኔ ከባቴ ሥልጣንን እንደ ተቀበልኩ የንጋትን ፳፰
ኮከብ እሰጠዋለሁ፡ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ? ። ፳፱

ምዕራፍ ፫ ።

ለሰርዴሲስን የቤተ ክርስቲያን አለቃ ፍጹም መንፈስ ፩
ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ሰበትንም ከከብ በቀኝ
እጁ ያለ እሱ እንዲህ አለ ብለህ ጻፍለት አለኝ ።
ስምህ ሕያው እንደሆነ አንተ ግን የሞትህ እንደ ፪
ሆንህ በሥራህ አውቃለሁ እንግዲህ ተግተህ ሊሞቱ
የቀረቡትን አፅናቸው በፈጣሪዬ ፊት ሥራህን
ፍጹም ሁኖ አላገኘሁትምና ። ቈ፡ ፲፱ ።
እንዴት ተቀበልህ እንዴትስ ሰማህ አስኪ አስተውል ፫
እንግዲህስ ንስሐ ግባ ያልተጋህ እንደሆነ ግን እንደ
ሌባ ድንገት አደርስብሃለሁ በማናቸውም ሰዓት እንድ
መጣብህ አታውቅም ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፪ ።
ነገር ግን ከሴቶች ጋራ ልብሳቸውን ያላሳደፉ ከን ፬
ተም ጋራ በንጽሕና የሚኖሩ ጥቂት ሰዎች በሰርዴስ
አሉህ ። ይሁ፡ ፳፫ ።
ድል ለነሣም እንዲህ ንጹሕ ልብስ ይገባዋል ስሙም ፭

መስከ ስሙ እምነ መጽሐፈ ሕይወት ፡ ወአአምኖ በስሙ በቅድመ አቡየ ወበቅድመ መላእክቲሁ ፡ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፯ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።

፯ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘፊልድልፍያ ፡ ከመዝ ይቤ ቅዱስ ወጻድቅ ዘኀቤሁ ይነብር ኵሉ መራኁተ ቤተ ዳዊት ፡ ወአልቦ ዘያርኁ ወአልቦ ዘየዐፁ ዘእንበሌሁ ።

፰ አአምር ግብረከ ወናሁ ወሀብኩከ ቅድሜከ ኆኅተ ርኁተ ወአልቦ ዘይክል ዐፂዎታ ፡ እስመ ውኁድ ኃይልከ ወዐቀብከ ቃልየ ወኢክሕድከ ስምየ ።

፱ ወናሁ እነ እሁበከ እምነ ማኅበሩ ለሰይጣን ወእምነ እለ ይብሉ ርእሶሙ አይሁድ ንሕነ ወኢኮኑ ወይሔስዉ ወይሰግዱ ቅድመ እገሪከ ወየአምሩ ከመ አነ አፍቀርኩከ ።

፲ እስመ ዐቀብከ ቃልየ ወትዕግሥትየ ወበእንተ ዝንቱ አነኒ ዐቀብኩከ እምነ ሰዓት መንሱት እንተ ሀለወት ትምጻእ ውስተ ኵሉ ዓለም ከመ ታመክሮሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ምድር ።

፲፩ ወናሁ እመጽእ ፍጡነ ወአፅንዕ ዘብከ ከመ አልቦ ዘይነሥእ አክሊለከ ።

፲፪ ወለዘሞዐሰ እሬስዮ ዐምደ ውስተ መቅደሱ ለአምላኪየ ወኢይወፅእ እንከ አፍአ ወእጽሕፍ ላዕሌሁ ስሞ ለአምላኪየ ወስመ ሀገሩ ሐዳስ ኢየሩሳሌም እንተ ትወርድ እምሰማይ እምኀበ አምላኪየ ወስምየ ሐዲስ ፡ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፲፫ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።

፲፬ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘሎዶቅያ ፡ ከመዝ ይቤ ዘውእቱ አሚን ወውእቱ ስምዕ መሃይምን ወጻድቅ ወውእቱ እምቅድመ ኵሉ ዘፈጠረ እግዚአብሔር ።

፲፭ አአምር ግብረከ ከመ ኢኮንከ ቈሪረ ወኢኮንከ ምዉቀ ወርቱዕሰ ትኩን ቈሪረ ወእመ አኮ ምዉቀ ።

፲፮ እስመ ማእከላይ አንተ ወትብል ብዑል አነ ወብዕልኩ ወአልቦ ዘእፈቅድ ምንተኒ እምኀቤከ ።

፲፯ ወለሊከ ተአምር ከመ ነዳይ ወምስኪን አንተ ወዕሩቅ ወዕዉር አንተ ።

፲፰ ወይእዜኒ እብለከ ትንሣእ እምኀቤየ ወርቀ ዘአየ ዘንጡፍ ወጽሩይ በእሳት ከመ ትብዐል ብየ ወልብሰኒ ዘዚአየ ትልበስ ዘንጹሕ ከመ ትትከደን ዕርቃነከ ወበፈውስ ዚአየ ትትኰሐል አዕይንቲከ ከመ ትርአይ ።

ከሕይወት መጽሐፍ አይፋቅም በአባቴና በመላእክት ፊት በስሙ አምነዋለሁ ፡ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ፊል ፡ ፬ ፫ ፤ ማቴ ፡ ፲ ፴፪ ።

መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ? ፯

ለፊልድልፍያ ቤተ ክርስቲያን አለቃ የተመሰገነ እውነተኛ የዳዊት ቤት መክፈቻም ከሱ ዘንድ አለ ያለሱም የሚከፍት የሚዘጋ የሌለ እሱ እንዲህ አለ ፡ ብለህ ጻፍለት አለኝ ። ኢሳ ፡ ፳፪ ፳፪ ። ፯

ሥራህን ዐውቃለሁ ሊዘጋት የሚቻለው የሌለ በፊትህ የተከፈተች ደጅ እነሆ ሰጠሁህ ኃይልህ ጥቂት ነውና ሕጌን ጠብቀሃል ስሜንም አልካድክም ። ፩ ቆሮ ፡ ፲፮ ፱ ። ፰

ሐሰት ይናገራሉ እንጂ ሳይሆኑ ምእመናን ነን ከሚሉ ከሰይጣን ማኅበር ወገን የሚሆኑትን እነሆ እሰጥሃለሁ እኔ እንደ ወደድኩህ ዐውቀው ከእግርህ በታች ይሰግዳሉ ። ኢሳ ፡ ፵፱ ፳፫ ፤ ፷ ፲፬ ። ፱

የትዕግሥቴን ነገር ጠብቀሃልና እኔ በምድር የሚኖሩትን ልትፈትናቸው ወደ ዓለሙ ሁሉ ትመጣ ዘንድ ካላት ከፈተና ሰዓት እጠብቅሃለሁ እነሆ ፈጥኜ እመጣለሁና ። ዕብ ፡ ፲ ፴፬ ። ፲

አክሊልህን የሚወስድብህ እንዳይኖር የያዝከውን አፅንተህ ጠብቅ ። ምዕ ፡ ፩ ፫ ፤ ፪ ፳-፲ ። ፲፩

ድል የነሣውንም በአምላክ መቅደስ ውስጥ ዓምድ አደርገዋለሁ እንግዲህ ወደ ውጭ አይወጣም የአምላኬን ስም ከሰማይ የምትወርድ የአዲሱቷንም አገር የኢየሩሳሌምን ስም አዲሱንም ስሜን እጽፍበታለሁ ፡ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ገላ ፡ ፪ ፱ ። ፲፪

መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ? ፲፫

ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን አለቃ ጻፍለት የታመነ እውነተኛ ምስክር እግዚአብሔር ከፈጠረውም ሁሉ አስቀድሞ የነበረ እሱ እንዲህ አለ ። ዮሐ ፡ ፩ ፫ ፤ ቈላ ፡ ፩ ፲፭ ። ፲፬

የቀዘቀዘ ወይም የሞቀ እንዳልሆንክ ግብርህን ዐውቃለሁ የሚገባስ የቀዘቀዘ ወይም የሞቀ ብትሆን ነበር ። ምዕ ፡ ፪ ፪-፱ ። ፲፭

የቀዘቀዝም ያልሞቀም ያይደለህ ለብ ያልህ ነህና እኔ በለጸጋ ነኝ ከብሬ አለሁ ምንም ከንተ የምሻው የለም ትላለህ ። ፲፮

አንተ ችግረኛ ድኻ ከልብስም የተራቈትህ ዕውርም እንደ ሆንክ አንተ ራስህ ታውቃለህ ። ፩ ቆሮ ፡ ፫ ፲፰ ፤ ፬ ፰ ። ፲፯

አሁንም በእሳት የተፈተነውንና የጸራውን ወርቅ ከኔ ተቀበል እልሃለሁ በኔ ወርቅ በለጸጋ ትሆን ዘንድ አዲሱን የኔን ልብስ ለብሰህ ዕርቃንህን ትሸፍን ዘንድ ፡ ዓይንህንም በኔ ኵል ተኳል ብርሃን ታይ ዘንድ ። ኢሳ ፡ ፶፭ ፩ ፤ ሚልክ ፡ ፫ ፫ ፤ ራእ ፡ ዮሐ ፡ ፲፯ ፲፭ ። ፲፰

ራእዩ ለዮሐንስ ።

፲፱ እንሰ ለእለ አፈቅር እጌሥፅ ወእሜህር ፡ ቅናእ እንከ
ለንስሓ ።
፳ ወናሁ ቆምኩ ኀበ ኆኅት ወእጐደጕድ ወእመበ ዘሰ
ምዐኒ ቃልየ ወአርኀወኒ እበውእ ሰቤሃ ወእዐርፍ
ምስሌሁ ወውእቱኒ ምስሌየ ።
፳፩ ወለዘሞአ እሁቦ ይንበር ምስሌየ ውስተ መንበርየ
በከመ አነ ሞእኩ ወነበርኩ ምስለ አቡየ ውስተ
መንበሩ ፡ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፳፪ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ርኢኩ ኆኅተ ርኅወ ውስተ
ሰማይ ወቀዳማየ ቃል ሰማዕኩ ከመ ቃለ መጥቅዕ
ይትናገር ምስሌየ ወይቤለኒ ዕርግ ዝየ ወአነ አርኢ
የከ ዘሀለወ ይኩን እምድኅረ ዝንቱ ።
፪ ወበጊዜሃ ከንኩ በመንፈስ ወናሁ ርኢኩ መንበር
ውስተ ሰማይ ይነብር ።
፫ ወዘዲቤሁ ይነብር ይመስል ኆብሩ ከመ ዕንቍ ኢያሰ
ጲድ ወሰርዲኖ ወከሀናት አለ ዓውዱ ለውእቱ መን
በር ይመስል ኅብሮሙ ከመ መረግድ ።
፬ ወበዐውዱ ለውእቱ መንበር ዕሥራ ወአርባዕቱ መና
ብርት ወዲበ ውእቶን መናብርት ይነብሩ ዕሥራ
ወአርባዕቱ ሊቃናት ወይለብሱ ፀዓድወ አልባሰ
ወዲበ አርእስቲሆሙ አክሊላት ዘወርቅ ።
፭ ወእምነ ውእቱ መንበር ይወፅእ መብረቅ ወፀዓዕ
ወነጐድጓድ ፡ ወቅድሜሁ ለውእቱ መንበር የኀትዉ
ሰብዑ መኃትው ዘውእቱ መንፈስ ቅዱስ ዘእግዚ
ብሔር ።
፮ ወቅድሜሁ ለውእቱ መንበር ባሕር ከመ እንተ
በረድ ፡ ወእምገበዋቲሁ ለውእቱ መንበር አርባዕቱ
እንስሳሁ ወምሉአን አመንቱ አዕይንተ እምቅድም
ወእምድኅር ።
፯ ወቀዳማዊ ይመስል ከመ አንበሳ ፡ ወካልኡ ይመስል
ከመ ላሕም ፡ ወሣልሱ ይመስል ከመ ገጸ እጓለ
እመሕያው ።
፰ ወራብዑ ይመስል ከመ ንስር ዘይሠርር ፡ ወለእሉ
አርባዕቱ እንስሳሁ ለለአሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ በበ
ስድስቱ ክነፊሆሙ ፡ ወእንተ ዐውዶሙ ምሉአን
አመንቱ አዕይንተ ፡ ወአልቦሙ ዕረፍት መዐልተ
ወሌሊተ እንዘ ይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአ
ብሔር አምላክ አማልክት ዘሀሎ ወይሄሉ ።
፱ ወሶበ ከመዝ ይብሉ እልክቱ እንስሳሁ ወይሁቡ ስብ
ሐተ ወክብረ ወአኰቴተ ለዝክቱ ዘይነብር ዲበ መን
በር ዘሕያው ለዓለመ ዓለም ።

የዮሐንስ ራእይ ።

እኔ የምወደውን እገሥጻለሁ እስተምራለሁ እንግ ፲፱
ዲህ ቅንተህ ንስሐ ግባ ። ፩ ቆሮ ፡ ፲፩ ፴፪ ፤ ዕብ ፡ ፲፪ ፮ ።
እነሆ ከደጃፍ ቆሜ ደጅን እመታለሁ ፡ ቃሌን ሰምቶ ፳
የከፈተልኝ ቢኖር ያን ጊዜ ገብቼ ከርሱ ጋር እርፋ
ለሁ ፡ እርሱም ከኔ ጋር ይኖራል ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፴፮ ።
ዮሐ ፲፬ ፤ ፳፫ ።
ድልን ለነሣ ከኔ ጋር በዙፋኔ ይቀመጥ ዘንድ ሥል ፳፩
ጣን እሰጠዋለሁ ፡ እኔ ድል ነሥቼ በአባቴ ዙፋን
እንደ ተቀመጥኩ ፡ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ።
ማቴ ፲፱ ፡ ፳፰ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ። ፳፪

ምዕራፍ ፬ ።

ከዚህ በኋላ በሰማይ የተከፈተች ደጅ አየሁ ፡ መጀ ፩
መርያ እንደ ነጋሪት ቃል ከኔ ጋር የተነጋገረውን
ቃል ሰማሁ ወደዚህ ውጣ ፡ ከዚህም በኋላ ይሆን
ዘንድ ያለውን አሳይሃለሁ አለኝ ። ምዕ ፩ ፡ ፲ ።
ያን ጊዜ በዕውቀት ነበርሁ ፡ እነሆ ዙፋን በሰማይ ፪
ተዘርግቶ አየሁ ። ሕዝ ፩ ፡ ፳፮ ። ፲ ፡ ፩ ። ኢሳ ፮ ፡ ፩ ።
በላዩ ላይም የተቀመጠው መልኩ ኢያሰጲድና ሰር ፫
ዲኖ የሚባል ዕንቍ ይመስላል ፡ በዙፋኑ ዙሪያ
የቆሙ ካህናትም መልካቸው መረግድ የሚባል ዕንቍ
ይመስላሉ ። ሕዝ ፩ ፡ ፳፮ ።
በዙፋኑ ዙሪያ ሃያ አራት መንበሮች አሉ ፡ በነዚያ ፬
መንበሮች ላይም ሃያ አራት አለቆች ተቀምጠዋል ፡
ነጭ ልብስ ለብሰዋል ፡ በራሳቸውም ላይ የወርቅ
አክሊል አለ ። ኢሳ ፳፬ ፡ ፳፫ ። ምዕ ፫ ፡ ፬ ። ፭ ፡ ፲ ።
በዙፋኑም መብረቅና ነጐድጓድ ብልጭታም ይወ ፭
ጣል ፡ በዙፋኑም ፊት ሰባት መብራቶች ይበሩ ነበር ፡
ይኸውም የተለየ የእግዚአብሔር መንፈስ ነው ።
ዘካ ፬ ፡ ፪ ፡ ፲ ። ምዕ ፰ ፡ ፭ ። ፲፩ ፡ ፲፱ ። ፲፮ ፡ ፲፰ ።
በዚያም ዙፋን ፊት በረድ የሚመስል ባሕር አለ ፡ ፮
በዙፋኑም ዙርያ አራት እንስሶች አሉ ፡ በፊትም
በኋላም ዓይንን የተሞሉ ናቸው ። ዘፀ ፳፬ ፡ ፲ ።
ሕዝ ፩ ፡ ፭ ፡ ፳፪ ።
የፊተኛው አንበሳ ይመስላል ፡ ሁለተኛውም ላም ፯
ይመስላል ፡ ሦስተኛውም የሰው መልክ ያለው ይመ
ስላል ፡ አራተኛውም የሚበር አሞራ ይመስላል ።
የሊህም የአራቱ እንስሶች እያንዳንዱ ክንፋቸው ፰
ስድስት ስድስት ነው ፡ ሁለንተናቸው አዕይንት ፡ የተ
መሉ ናቸው ፡ የነበረ የሚኖር የአማልክት አምላክ
እግዚአብሔር ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ነው እያሉ በመ
ዓልትና በሌሊት ዕረፍት የላቸውም ። ኢሳ ፮ ፡ ፫ ።

እሊህም እንስሶች ለዘለዓለሙ ሕያው ለሚሆን በዙ ፱
ፋን ላይ ለተቀመጠ ለሱ እንዲህ እያሉ ክብር ምስ
ጋና በቀረቡ ጊዜ ።

፲ ወሰገዱ ሎቱ ቅድሜሁ ለዝኩ ዘይነብር ዲበ መን
በር እልክቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት ለዝኩ
ዘሕያው ለዓለመ ዓለም ።
፲፩ ወይወድዱ አክሊላቲሆሙ ቅድመ መንበሩ ወይብ
ልዎ ፡ ለከ ይደሉ እግዚኦ አምላክነ ስብሐት ወክብር
ወኃይል እስመ አንተ ፈጠርከ ኵሎ ወበፈቃድ ዚአከ
ይሄሉ ኵሉ ዘተፈጥረ ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ወአምዘ ርኢኩ ውስተ የማኑ ለውእቱ ዘይነብር ዲበ
መንበር መጽሐፈ ጽሑፍተ እንተ ውሥጣ ወእንተ
አፍኣሃ ፡ ወኅትምት በሰብዐቱ ማኅተም ።
፪ ወርኢኩ መልአከ ዐቢየ ይጸርሕ ወይብል በቃል
ዐቢይ ለመኑ ይደልዎ ይክሥታ ለዛቲ መጽሐፍ
ወይፍታሕ ማኅተሚሃ ።
፫ ወአልቦ ዘክሀለ ከሢቶታ ለይእቲ መጽሐፍ ወኢ
ርእዮታ ኢ በሰማይ ወኢ በምድር ።
፬ ወብዙኃን እለ በከዩ ወእንዘ ምስሌሆሙ እስመ አልቦ
ዘተረክበ ዘይደልዎ ይክሥታ ለይእቲ መጽሐፍ ወይ
ርእያ ።
፭ ወይቤለኒ አሐዱ እምውስተ እልክቱ ሊቃናት ኢት
ብኪ ናሁ ሞዐ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዘእምውስተ
ሥርወ ለዳዊት ከመ ይፍትሖ ለይእቲ መጽሐፍ
ወለማኅተሚሃ ።
፮ ወርኢኩ ማእከለ ዝኩ መንበር ወእልክቱ አርባዕቱ
እንስሳሁ ወማእከለ እልክቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃ
ናት ይቀውም በግዕ ከመ ዘርጉዝ ውእቱ ወበ ሰብ
ዐቱ አቅርንት ወሰብዐቱ አዕይንት ፡ ወዝንቱ ውእቱ
መንፈሱ ለእግዚአብሔር ዘተፈነወ ውስተ ኵላ
ምድር ።
፯ ወመጽአ ወተመጠዋ እምነ የማኑ ለዝኩ ዘይነብር
ዲበ መንበር ።
፰ ወሰበ ተመጠዋ ለይእቲ መጽሐፍ ሰገዱ ቅድሜሁ
ለውእቱ በግዕ እልክቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት
ወእልክቱ አርባዕቱ እንስሳሁ ወያፀንዑ ኵሎሙ ጽዋ
ዓተ ወርቅ ዘምሉእ ዕጣነ ወመሰንቆ መዝሙር ወዝ
ውእቱ ጸሎቶሙ ለቅዱሳን ።
፱ ወይዜምሩ በመዝሙር ሐዲስ ወይብሉ ይደልወከ
ትንሥአ ለዛቲ መጽሐፍ ወትፍታሕ ማኅተሚሃ
እስመ ተቀተልከ ወተሣየጥከ በደምከ ለእግዚአብሔር
እምነ ኵሉ ሕዝብ ወአሕዛብ ወነገድ ወበሐውርት።
፲ ወረሰይከ እምኔሆሙ ለመንግሥተ እግዚአብሔር
ክህናተ ወነገሥተ ከመ ይምልኩ ኵሎ ምድረ ።
፲፩ ወሰማዕኩ ቃለ መላእክት ብዙኃን በዐውዱ ለውእቱ
መንበር ወዘእንስሳሁኒ ወዘእልክቱኒ ሊቃናት ወኍ
ልቈሙሰ እልፍ ወአእላፍ ወትእልፊተ አእላፋት
ዘእልፍ አግዓዚ ።

አሊህ ሃያ አራቱ አለቆች አክሊላቸውን በዙፋኑ ፊት ፲
አውርደው ለዘለዓለሙ ሕያው ለሚሆን በዙፋን ላይ
ለተቀመጠ ለሱ ይሰግዳሉ ። ምዕ ፭ ፡ ፲፬ ።
አቤቱ ፈጣሪያችን ! ኀይልና ምስጋና ክብር ላንተ ፲፩
ይገባል ይሉታል ፡ አንተ ሁሉን ፈጥረሃል ፡ የተፈ
ጠረውም ሁሉ በንተ ፈቃድ ይኖራልና ።

ምዕራፍ ፭ ።

በውስጥና በአፍአ የተጻፈች መጽሐፍ በዙፋኑ በተ ፩
ቀመጠው በቀኝ እጁ ተይዛ አየሁ ፡ በሰባት ማኅተም
የታተመች ናት ። ምዕ ፬ ፡ ፪ ። ሕዝ ፪ ፡ ፱ - ፲ ።
ታላቅ መልአክ ያችን መጽሐፍ ማኅተምዋንም ሊገ ፪
ልጽ ለማን ይገባዋል ? ብሎ በታላቅ ቃል ሲጮኽ
ሰማሁ ።
በሰማይም በምድርም ቢሆን ያችን መጽሐፍ ገልጦ ፫
ሊያያት የተቻለው የለም ።
ያለቀሱ ብዙ ናቸው ፡ እኔም ከነዚያ ጋራ አለቀስሁ ፡ ፬
ያችን መጽሐፍ ገልጦ ሊያያት የተገባው አልተገ
ኘምና ።
ከነዚያ አለቆችም አንዱ አታልቅስ አለኝ ፡ ከይሁዳ ፭
ነገድ ከዳዊት ሥር የተነሣ አንበሳ ያችን መጽሐፍ
ማኅተምዋንም ይገልጽ ዘንድ ድል ነሥቷልና ። ዘፍ
፵፱ ፡ ፱ - ፲ ። ኢሳ ፲፩ ፡ ፩ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፮ ።
በአራቱ እንስሶችና በሃያ አራቱ አለቆች መከከል ባለ ፮
በዙፋኑ መኻከል ጕሉ እንደ ተወጋ ያለ በግ ቁሞ
አየሁ ፡ ሰባት ቀንድና ሰባት ዓይን አለው ፡ ይኸውም
ወደ ምድሩ ሁሉ የተላከ የእግዚአብሔር መንፈስ
ነው ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፱ ። ዘካ ፬ ፡
፭ ፡ ፲ ።
በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ካለው ከቀኝ እጁ ያችን መጽ ፯
ሐፍ ተቀበላት ።
ያችንም መጽሐፍ በተቀበላት ጊዜ ሃያ አራቱ አለቆ ፰
ችና አራቱ እንስሳ ለዚያ በግ በፊቱ ሰገዱለት ፡
ሁሉም ዕጣን የመላበትን ጽዋና የምስጋና መሰንቆ
ይዘዋል ፡ ይኸውም የቅዱሳን ጸሎታቸው ነው ። ምዕ
፲፬ ፡ ፪ ። ፲፭ ፡ ፪ ። ፰ ፡ ፫ - ፬ ።
ያችን መጽሐፍ ልትቀበላት ማኅተምዋንም ልትገል ፱
ጣት ይገባሃል እያሉ ባዲስ ምስጋና ያመሰግኑሉ ፡
ሙተህ በደምህ ሕዝብና አሕዛብን በያገሩ ያለውንም
ነገድ ሁሉ ለእግዚአብሔር ዋጅተሃልና ።
ምድርንም ሁሉ ይገዙ ዘንድ እሳቸውን ለእግዚአብ ፲
ሔር መንግሥት ካህናትና ነገሥታት እያደረግሀ
ኹመሃል ። ዘፀ ፲፱ ፡ ፮ ። ምዕ ፩ ፡ ፮ ። ፳ ፡ ፮ ።
በዚያው ዙፋን ዙርያ የብዙ መላእክትን ቃል የእን ፲፩
ስሶቹ ፡ የነዚያ አለቆች ቃል ሰማሁ ፡ ቍጥራቸውም
እልፍ አለቆች ያሉዋቸው ብዙ የብዙ ብዙ ነው ።
መዝ ፷፰ ፡ ፲፯ ። ዳን ፯ ፡ ፲ ። ዕብ ፲፪ ፡ ፳፪ ።

፲፪ ወይብሉ በቃል ዐቢይ ይደልዎ ለውእቱ በግዕ ዘተ
ቀትለ ከመ ይንሣእ ኀይለ ወብዕለ ወጥበበ ወጽንዐ
ወመንግሥተ ወክብረ ወስብሐተ ወበረከተ ።

፲፫ ወኵሉ ዘተፈጥረ ዘበሰማይ ወዘበምድር ወዘታሕተ
ምድር ወዘውስተ ባሕር ወኵሉ ዘውስቴቶሙ ይብሉ
ስብሐት ወክብር ወኃይል ወበረከት ለዘይነብር ዲበ
መንበሩ ወለበግዑ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፲፬ ወይብሉ እልክቱ አርባዕቱ እንስሳሁ አሜን ፡ ወሰ
ገዱ ሎቱ እልክቱ ሊቃናት ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወሰበ ፈትሐ ዝክቱ በግዕ አሐደ ማኅተመ እምነ
ሰብዐቱ ማኅተሚሁ ይቤለኒ አሐዱ እምነ እልክቱ
አርባዕቱ እንስሳሁ ነዐ ርኢ ፡ ወሰማዕኩ ቃሎ ከመ
ነጐድጓድ ።

፪ ወርኢኩ ናሁ ፈረስ ፀዓዳ ይወፅእ ወዘይጼዐና ቀስተ
ያፀንዕ ወወሀብዎ አክሊለ ፡ ወወፅአ ከመ ይማዕ
ወሞዐ ።

፫ ወሰበ ፈትሐ ካልአ ማኅተመ ይቤለኒ ካልእ እም
ውስተ እንስሳሁ ነዐ ርኢ ።

፬ ወወፅአ ካልእ ፈረስ ቀይሕ ፡ ወአዘዝዎ ለዘይጼዐና
ከመ ይንሣእ ሰላመ እምነ ምድር ከመ ይትቃተሉ
በበይናቲሆሙ ወመጠውዎ ዐቢየ መጥባሕተ ።

፭ ወሰበ ፈትሐ ሣልሰ ማኅተመ ይቤለኒ ሣልስ እም
ውስተ እንስሳሁ ነዐ ትርአይ ፡ ወወፅአ ፈረስ ጸሊም
ወዘይጼዐና መዳልወ ያፀንዕ ።

፮ ወሰማዕኩ ቃለ በማእከሎሙ ለእልክቱ አርባዕቱ እን
ስሳሁ ከመ ቃለ ንስር ወይብል መስፈርተ ሥርናይ
በዲናር ወሠለስቱ መስፈርተ ሰገም በዲናር ወወይ
ንሰ ወቅብእ ኢየዐብሩ ።

፯ ወሰበ ፈትሐ ራብዐ ማኅተመ ይቤለኒ ራብዕ እምነ
እንስሳሁ ነዐ ትርአይ ።

፰ ወወፅአ ፈረስ ሐመልሚል ወዘይጼዐና ሞት ስሙ
ወሲኦል ትተልዎ ፡ ወወሀብዎ ሥልጣነ ላዕለ ራብዕተ
እዴሃ ለምድር ከመ ያስተቃትሎሙ በኀጺን ወበረ
ኃብ ፡ ወበሞት ፡ ወበአራዊተ ምድር ።

፱ ወሰበ ፈትሐ ኃምሰ ማኅተመ ርኢኩ ታሕተ ምሥ
ዋዕ ነፍሶሙ ለእለ ተቀትሉ በእንተ ቃለ እግዚአብ
ሔር ወበእንተ ዘዐቀቡ ሕጎ ።

፲ ወጸርሑ በቃል ዐቢይ ወይቤሉ እስከ ማእዜኑ እግ
ዚኦ ቅዱስ ወጻድቅ ኢትትቤቀሎሙኑ ወኢትኴንን
ኖሙ በእንተ ደምነ እምእለ ይነብሩ ዲበ ምድር ።

፲፩ ወወሀብዎሙ አልባሰ ብሩሀ ለለአሐዱ እምኔሆሙ
ወይቤልዎሙ ከመ ያዕርፉ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ እስከ

የዮሐንስ ራእይ ።

ለዚያ ለሞተው በግ ኃይልን ባለ ጸግነትን ጥበብን ፲፪
ዕናትን መንግሥትን ክብርን ጌትነትን ምስጋናን ገን
ዘብ ሊያደርግ ይገባዋል ብለው በታላቅ ቃል ተና
ገሩ ። ፩ ዜ መዋ ፳፱ ፡ ፲፩ ።

በሰማይና በምድር ከምድር በታች ከባሕር ውስጥ ፲፫
በነዚያም ውስጥ የተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ፡ ጌት
ነት ፡ ክብር ፡ ኃይል ፡ በረከት ፡ በዙፋኑ ለተቀመጠው
ለሱ ለበጉም ለዘለዓለሙ ይገባዋል አሉ ። ፊልጵ ፪ ፡
፱ - ፲ ።

እሊህም አራቱ እንስሶች አሜን ይላሉ ፡ እሊያም ፲፬
አለቆች ሰገዱለት ።

ምዕራፍ ፮ ።

ያ በግ ከሰባቱ ማኅተም አንዱን በገለጠ ጊዜ ከሊያ ፩
ከራቱ እንስሶች አንዱ ና እይ አለኝ ፡ እንደ ነጐድ
ጓድ ያለ ቃሉንም ሰማሁ ። ምዕ ፬ ፡ ፮ ።

እነሆ አምባላይ ፈረስ ሲወጣ አየሁ ፡ የተቀመጠበ ፪
ትም ቀስት ይዟል ፡ አክሊልም ሰጥተዉት ድል ሊነሣ
ወጣ ፡ ድልም ነሣ ። ዘካ ፮ ፡ ፩ - ፰ ። ምዕ ፲፱ ፡ ፲፩ ።

ሁለተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ ከራቱ እንስ ፫
ሶች አንዱ ና እይ አለኝ ። ምዕ ፩ ፡ ፯ ።

ሌላም ሐመር ፈረስ ወጣ ፡ የተቀመጠበትንም እርስ ፬
በርሳቸው ይጋደሉ ዘንድ ከምድር ሰላምን ያጠፋ
ዘንድ አዘዙት ፡ ታላቅ ሰይፍም ሰጡት ። ዘካ ፮ ፡ ፮ ።

ሦስተኛውን ማኅተም በገለጠ ጊዜ ከእንስሶቹ ሦስተ ፭
ኛው ታይ ዘንድ ና ላሳይህ አለኝ ፡ ዱሬ ፈረስ ወጣ ፡
የተቀመጠበትም ሚዛን ይዟል ።

በነዚያ በራቱ እንስሶች መካከል እንደ ንስር ያለ ፮
ቃል ሰማሁ ፡ አንድ መስፈሪያ ስንዴ በድሪም ፡
ሦስት መስፈሪያ ገብስ በድሪም ይሸመታል ፡ ዘይ
ትና ወይንም አይጐድሉም ይላል ።

አራተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ ከራቱ እንስ ፯
ሶች አራተኛ ታይ ዘንድ ና አለኝ ።

ቅጥልጣል ፈረስ ወጣ የተቀመጠበትም ስሙ ሞት ፰
ይባላል መቃብርም ትከተለዋለች ፡ በምድርም በአ
ራተኛው ክፍል ላይ ሥልጣንን ሰጡት ፡ በጦር ፡ በረ
ኃብ ፡ በሞት ፡ በምድር አራዊት ያገዳድላቸው ዘንድ ።
ኤር ፲፭ ፡ ፪ - ፫ ። ሕዝ ፭ ፡ ፲፯ ።

አምስተኛውን ማኅተም በገለጠ ጊዜ ፡ ስለ እግዚአ ፱
ብሔር ቃልና ሕጉን ስለ ጠበቁ የሞቱትን ነፍስ ከም
ሥዋዑ በታች አየሁ ። ምዕ ፰ ፡ ፭ ። ፲፬ ፡ ፲፰ ።

በታላቅ ቃል ጮኹ የተመሰገንህ እውነተኛ አቤቱ ! ፲
እስከ መቼ ነው ስለ ደማችን ተበቀለህ በምድር ላይ
በሚኖሩ ሰዎች አትፈርድባቸውምን? አሉ ። ዘፍ ፬ ፡ ፲፡

ከነሱም ወገን ከያንዳንዱ ብሩህ ልብስን ሰጥተው ፲፩
እንግዲህ ጥቂት ቀን ዕረፉ አሉዋቸው ፡ እንደነሱ

አመ ይትፌጸሙ እለ ከማሆሙ አግብርተ እግዚአብ
ሔር ወአኀዊሆሙ እለ ሀለዎሙ ይትቀተሉ ከማሆሙ፤

፲፪ ወሶበ ፈትሐ ሳድስ ማኅተመ ኮነ ከዐበ ዐቢይ ድል
ቅልቅ ወጸልመ በሐይ ወወርኅኒ ከመ ደም ኮነ
ኵለንታሁ ።

፲፫ ወከዋክብትኒ ወድቁ እምሰማይ ከመ ቈጽለ በለስ
ሶበ ይዘብጦ ዐቢይ ነፋስ ።

፲፬ ወሰማይኒ ተጠውመት ከመ ክርታስ ዘይጠወም አድ
ባርኒ ወደሰያት ሰሰሉ ኵሉ ።

፲፭ ወነገሥተ ምድርኒ ወመሳፍንት ወመላእክት ወአብ
ዕልት ወዐበይት ወኵሉ ገብር ወአግአዚ ተኀብኡ
ውስተ በዓታት ወውስተ አድባር ።

፲፮ ወይቤልዎሙ ለአድባር ወለአውግር ደቁ ላዕሌነ
ወክድኑነ እምገጸ ዘይነብር ዲበ መንበር ወእምነ
መዓተ በግዑ ።

፲፯ እስመ በጽሐት ዕለት መዓቱ ዐቢይ ወመኑ ይክል
ተቃውሞታ ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ርኢኩ አርባዕቱ መላእክት ይቀ
ውሙ ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሃ ለምድር ከመ የአ
ኀዙ ከመ ኢይንፍሕ ነፋስ ውስተ ምድር ወኢውስተ
ባሕር ወኢ ውስተ ዕፀታት ።

፪ ወርኢኩ ወነፀርኩ ወመጽአ ካልእ መልአክ እምነ
ጽባሕ ወይፀውር ማኅተመ እግዚአብሔር ዘሕያው
ለዓለም ፡ ወይቤሎሙ በዐቢይ ቃል ለእልክቱ አርባ
ዕቱ መላእክት እለ ተውህበ ሎሙ ይቅሥፍዋ ለም
ድር ወለባሕር ።

፫ ወባሕቱ ይቤሎሙ ኢታሕምሙ ምዕረሰ ኢ ምድረ
ወኢባሕረ ወኢዕፀታተ እስከ ይትኀተሙ አግብርተ
እግዚአብሔር ውስተ ፍጽሞሙ ።

፬ ወሰማዕኩ ኍልቆሙ ለእለ ተኀትሙ ዐሠርቱ ወአር
ባዕቱ እልፍ ወአርባዕ ምእት እለ ተኀትሙ እም
ውስተ ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ።

፭ እለ እምውስተ ሕዝበ ይሁዳ ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እም
ውስተ ሕዝበ ሮቤል ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ
ሕዝበ ስምዖን ፼ ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስት ሕዝበ
ሌዊ ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ ሕዝበ ጋድ ፼ወ፳፻ ።

፮ ወእለ እምውስተ ሕዝበ አሴር ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እም
ውስተ ሕዝበ ንፍታሌም ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ
ሕዝበ ምናሴ ፼ወ፳፻ ።

፯ ወእለ እምውስተ ሕዝበ ይሳኮር ፼ወ፳፻ ።

፰ ወእለ እምውስተ ሕዝበ ዛብሎን ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እም
ውስተ ሕዝበ ዮሴፍ ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ ሕዝበ
ብንያም ፼ወ፳፻ ፡ ወእሉ እንከ እሙንቱ እለ ተኀትሙ፤

ላሉ የእግዚአብሔር ባለ ሟሎች እንደነሱ ይሞቱ
ዘንድ ያላቸው ወንድሞቻቸው እስኪፈጸሙበት ቀን
ድረስ ። ምዕ ፮ ፡ ፱ ።

ስድስተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ ፡ ታላቅ መነ ፲፪
ዋወጽ ሆነ ፡ ፀሐይ ጨለመ ፡ ጨረቃም ሁለንትናው
እንደ ደም ሆነ ። ኢሳ ፲፫ ፲ ፡ ኢዩ ፪ ፡ ፲ ።

ከዋክብትም የበለስ ቅጠል ፅኑ ነፋስ በመታው ጊዜ ፲፫
እንዲረግፍ ከሰማይ ረገፉ ።

ሰማይም እንደሚጠቀለል ብራና ተጠቀለለች ፡ ደሴ ፲፬
ቶችም ተራራዎችም ሁሉ ሸሹ ። ኢሳ ፴፬ ፡ ፬ ።

የምድር ነገሥታት መሳፍንት አለቆች ባለ ጸጎች ታላ ፲፭
ላቆች ኀያልም ትገሮም ሁሉ በዋሻና በፍርኩታ ተሠ
ወሩ ።

ተራራዎችንና ዋሻዎችን በላያችን ላይ ተንዱችሁ ፲፮
በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ከሱ ፊት ከበጉም ቍጣ
ሠውሩን አሉዋቸው ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፴ ።

የሚቈጣበት ታላቂቱ ቀን ደርሳለችና መቃወሟን ፲፯
የሚችል ማነው ! ። ሮሚ ፪ ፭ ።

ምዕራፍ ፯ ።

ከዚህም በኋላ አራት መላእክት በአራቱ የምድር ፩
መዓዝን ቆመው አየሁ ፡ ነፋስ በየብስ በባሕር በዕፀ
ዋት እንዳይነፍስ ይከለክሉ ዘንድ ። ማቴ ፳፬ ፴፩ ።

ሌላ መልአክ ከወደ ምሥራቅ ሲመጣ አየሁ ፡ ለዘ ፪
ለዓለሙ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔር ማኅ
ተም ይዟል ፡ የብስን ባሕርን ያጠፉ ዘንድ ለተሰ
ጣቸው ለነዚያ ለአራቱ መላእክት በታላቅ ቃል
ነገራቸው ።

ነገር ግን አንድ ጊዜስ የብሱን ባሕሩን ዕፀዋቱን አታ ፫
ጥፉ አላቸው የእግዚአብሔር ባለሟሎች በግንባራ
ቸው ስመ እግዚአብሔር እስኪታተምባቸው ድረስ።
ምዕ ፡ ፱ ፬ ፡ ሕዝ ፡ ፱ ፬-፯ ።

የታተሙትንም ቍጥራቸውን ሰማሁ ፡ ከእስራኤል ፬
ልጆች ሁሉ የታተሙት አሥራ አራት እልፍ ከአ
ራት ሺሕ ናቸው ። ምዕ ፡ ፬ ፲፯ ፡ ፲፬ ፩ ።

ከይሁዳ ወገን የታተሙ እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከሮ ፭
ቤል ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከስምዖን ወገን
እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከሌዊም ወገን እልፍ ከሁለት
ሺሕ ፡ ከጋድ ወገንም እልፍ ከሁለት ሺሕ ።

ከአሴርም ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከንፍታሌም ፮
ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከምናሴም ወገን እልፍ
ከሁለት ሺሕ ።

ከይሳኮር ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ። ፯

ከዛብሎን ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከዮሴፍ ወገን ፰
እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከብንያም ወገን እልፍ ከሁለት
ሺሕ ናቸው ፡ እንግዲህ ስመ እግዚአብሔር በግ
ንራባቸው የተጻፈባቸው እነዚህ ናቸው ።

፱ ወእምድኅረዝ ርኢኩ ሰብአ ብዙኃነ ዘአልቦ ዘይክል ኈልቆቶሙ እምነ ኵሉ ሕዝብ ወአሕዛብ ወነገድ ወበሐውርት ይቀውሙ ቅድመ መንበሩ ወቅድመ በግዑ ወይለብሱ አልባሰ ብሩሀ ወያፀንዑ ውስተ እደዊሆሙ ጸበርተ ።

፲ ወይጸርሑ በቃል ዐቢይ ወይብሉ ፍርቃን ለአምላክነ ለዘይነብር ዲበ መንበሩ ወለበግዑ ።

፲፩ ወይቀውሙ ኵሎሙ መላእክት ወሊቃናት ዐውደ መንበሩ ፡ ወእልክቱኒ አርባዕቱ እንስሳ ሰገዱ በገጾሙ ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ።

፲፪ ወይብሉ አሜን ሎቱ ስብሐት ወበርከት ወጥበብ ወአኰቴት ወኃይል ወፅንዕ ለአምላክነ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፲፫ ወይቤለኒ አሐዱ እምነ ሊቃናት እሉ እለ ይለብሱ አልባሰ ብሩሀ እምአይቴ መጽኡ ፡ ወእቤሎ እግዚእ አንተ ተአምር ።

፲፬ ወይቤለኒ እሉ እሙንቱ እለ መጽኡ እምዐቢይ ሕማም ወሐፀቡ አልባሲሆሙ ወአንጽሑ በደመ በግዑ ።

፲፭ ወበበይነ ዝንቱ በጽሑ ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ወይሴብሕዎ መዓልተ ወሌሊተ በውስተ መቅደሱ ወየዐርፍ ኀቤሆሙ ውእቱ ዘይነብር ዲበ መንበሩ ወይጼልል ላዕሌሆሙ ።

፲፮ ኢይርኀቡኒ ወኢይጸምኡኒ ወፀሐየ ሐሩርኒ ኢይረክበሙ ።

፲፯ እስመ በግዑ በቅድመ መንበሩ ይሬዕዮሙ ወይመርሖሙ ውስተ ነቅዐ ማየ ሕይወት ወያሴስል እግዚአብሔር አንብዐ እምአዕይንቲሆሙ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወሶበ ፈትሐ ሰብዐ ማኅተመ አርመመ ኵሉ ዘበሰማይ ወዘበምድር እስከ መንፈቀ ሰዓት ።

፪ ወእምዝ ርኢኩ ሰብዓተ መላእክተ እለ ይቀውሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወወሀብዎሙ ለእልክቱ መላእክት ሰብዓተ መጥቅዕተ ።

፫ ወመጽአ ካልእ መልአክ ወቆመ ቅድመ ምሥዋዕ ወያፀንዕ ማዕጠንተ ወርቅ ወወሀብዎ ብዙኀ ዕጣነ ከመ የሀብ ስእለቶሙ ለኵሎሙ ቅዱሳን በዲበ ምሥዋዕ ዘወርቅ ዘቅድመ መንበሩ ።

፬ ወዐርገ ጢሱ ለውእቱ ዕጣን ምስለ ጸሎቶሙ ለቅዱሳን እምውስተ እዴሁ ለውእቱ መልአክ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፭ ወነሥአ ውእቱ መልአክ ማዕጠንተ እምኀበ እሳት ዘምሥዋዕ ወአውረደ ውስተ ምድር ወሶበ አውረደ

ከዚህም በኋላ ከሕዝብ ከአሕዛብ ከብዙ አገርም ወገን ማንም ሊቈጥራቸው የማይቻለው የሌለ ብዙ ሰዎች በዙፋኑ ላይ በተቀመጠውና በበጉ ፊት ቆመው አየሁ ብሩህ ብሩህ ልብስ ለብሰዋል በእጃቸውም ዘምባባን ይዘዋል ። ምዕ፡ ፮ ፲፩ ። ፱

በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው አምላካችንና በበጉ መድኃኒት መባል ይገባል እያሉ በታላቅ ቃል ይጮኻሉ ። መዝ፡ ፫ ፰ ፤ ኢር፡ ፫ ፳፫ ፡ ሉቃ፡ ፫ ፮ ። ፲

መላእክትና አለቆቹ ሁሉ በዙፋኑ ዙርያ ቈመዋል እሊያም አራቱ እንስሶች እግዚአብሔር በተቀመጠበት ዙፋን ፊት አሜን ብለው በግንባራቸው ሰገዱ ። ምዕ፡ ፭ ፲፩ ፡ ፲፩ ፲፮ ። ፲፩

ጌትነት ፡ ክብር ፡ ጥበብ ፡ ምስጋና ፡ ኃይል ፡ ፅንዕ ፡ ለአምላካችን ለዘለዓለሙ በእውነት ይገባዋል አሉ ። ፲፪

ከለቆቹም አንዱ ብሩህ ብሩህ ልብስ የለበሱ እሊህ ከወዴት የመጡ ናቸው ? አለኝ አቤቱ ! አንተ ታውቃለህ አልሁት ። ፲፫

እሊህስ ልብሳቸውን በበጉ ደም አጥበው አንጽተው ከፅኑ መከራ ወጥተው የመጡ ናቸው አለኝ ። ግ፡ ሐ፡ ፲፬ ፳፪ ፡ ምዕ፡ ፫ ፲ ፡ ማቴ፡ ፳፬ ፳፩ ፡ ፶፩ ። ፲፬

ስለዚህም ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ፊት ቀርበዋል በመቅደሱም ሌትና ቀን ያመሰግኑታል ፡ በዙፋኑ ላይ የተቀመጠውም በላቸው ላይ አድሮ ይኖራል ። ኢሳ፡ ፬ ፭ - ፮ ። ፲፭

መራብ መጠማትም የለባቸውም ሐሩር ያለበት ፀሐይም አያገኛቸውም ። ፲፮

በዙፋኑ ፊት የቆመው በግ ይጠብቃቸዋልና ፡ ወደ ሕይወት ውኃ ምንጭም ይመራቸዋል እግዚአብሔር ከዐይናቸው እንባን ያርቃል ። ዮሐ፡ ፲ ፲፩ ። ፲፯

ምዕራፍ ፰ ።

ሰባተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ በሰማይና በምድር ያለው ሁሉ እስከ ሰዓት እኩሌታ ጸጥ አለ ። ዘካ ፪ ፲፫ ። እንባ ፪ ፳ ። ፩

ከዚህ በኋላ በእግዚአብሔር ፊት የቆሙ ሰባት መላእክትን አየሁ ፡ ለሊህ ለሰባቱም መላእክት ሰባት መለከት ሰጧቸው ። ዜ መዋ ፳፱ ፳፭ - ፳፰ ። ፪

ሌላም መልአክ መጥቶ በመሠውያው ፊት ቆሞ የወርቅ ጽንሐሕ ይዟል ፡ በመንበሩ ፊት ባለ በወርቁ መሠውያ ላይም የቅዱሳንን ሁሉ ጸሎት ያሳርግ ዘንድ ብዙ ዕጣንን ሰጡት ። ዘፀአ ፴ ፡ ፩ ፡ ምዕ ፭ ፰ ። ፫

የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳኑ ጸሎት ጋር በዚያ መልአክ እጅ ወደ እግዚአብሔር ፊት ዐረገ ። መዝ ፻፵፩ ፪ ። ፬

ያም መልአክ ከመሠውያው እሳት በጽንሐሑ ይዞ ሕራረ ዕጣኑን ወደ ምድር ደፋው ፡ ወደ ምድርም ፭

ውስተ ምድር ፤ ወኮነ ነጐድጓድ ወፀዓዕ ወመብረቅ ወድልቅልቅ ።
፮ ወእልክቱኒ ሰብዓቱ መላእክት እለ ያፀንዑ ሰብዐተ መጣቅዕተ ተደለዉ ከመ ይጥቅዑ ቦሙ ።
፯ ወሰበ ጠቀዐ ቀዳማዊ መልአክ ኮነ በረድ ወእሳት ምስለ ደም ድሙር ወወረደ ውስተ ምድር ወውዕየ ሣልስተ እዴሃ ለምድር ወውዕዩ ኵሉ ዕፅ ወሐመልማል ።
፰ ወሰበ ጠቀዐ ካልእ መልአክ ወረደ ውስተ ባሕር እሳት ዐቢይ ዘመጠነ ደብር እንዘ ይነድድ ወኮነ ደመ ሣልስተ እዴሃ ለባሕር ።
፱ ወሞተ ሣልስተ እዴሁ ለዘሀሎ ውስተ ባሕር ዘተፈጥረ ዘቦ መንፈሰ ሕይወት ወሣልስተ እዴሆን ለአሕማር ማሰና ።
፲ ወሰበ ጠቀዐ ሣልስ መልአክ ወረደ እምሰማይ ኮከብ ዐቢይ እንዘ ይነድድ ከመ እሳት ወወረደ ውስተ ሣልስተ እዴሆሙ ለአፍላግ ወለአንቀዕተ ማያት ።
፲፩ ወስሙ ለውእቱ ኮከብ አጕስጣር ወኮነ አጕስጣረ ሣልስተ እዴሆሙ ለማያት ምስለ ዐውሎ ወብዙኃ ሰብእ ዘሞተ እምነ ምረሮሙ ለማያት ።
፲፪ ወሰበ ጠቀዐ ራብዕ መልአክ ተቀሥፈት ፀሐይ ወጸልመ ሣልስተ እዴሃ ወሣልስተ እዴሃ ለወርኅ ወሣልስተ እዴሆሙ ለከዋክብት ከመ ኢያብርሁ ወሣልስተ እዴሆሙ ለዕለት ወለሌሊት ።
፲፫ ወሰማዕኩ አሐዱ ንስር ይሠርር ማእከለ ሰማይ ወምድር ወይብል በዐቢይ ቃል አሌ ሎሙ ፤ አሌ ሎሙ ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር እምነ ዘተርፈ ቃለ መጥቅዖሙ ለሠለስቱ መላእክት እለ ሀለዎሙ ይጥቅዑ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወሰበ ጠቀዐ ኃምስ መልአክ ወረደ ኮከብ እምሰማይ ዲበ ምድር ።
፪ ወተውህበ ሎቱ መራኁተ አንቀዕተ ቀላያት ፡ ወዐርገ ጢስ እምነ ቀላይ ከመ ጢሰ እቶን ዐቢይ ወጸልመ ለፀሐይ ወኮነ ከመ ደመና ውእቱ ጢሰ ቀላይ ።
፫ ወእምነ ውእቱ ጢስ ወፅአ አንበጣ ውስተ ምድር ወወሀብዎሙ ሥልጣነ ይኩኑ ከመ ዐቃርብት ውስተ ምድር ።
፬ ወአዘዝዎሙ ከመ ኢያማስኑ ሣዕረ ወኢ ሐመልማለ ወኢ ኵሎ ዕፀ ዘእንበለ ለሰብእ እለ አልቦሙ ማኅተመ እግዚአብሔር ውስተ ፍጽሞሙ ።
፭ ወአዘዝዎሙ ከመ ኢይቅትልዎሙ ዳእሙ ከመ ያሕምምዎሙ ኃምስተ አውራኀ ፤ ወሕማሞሙሰ ከመ ሕማመ ዐቅራብ ሶበ ይነድፍ ሰብአ ።

በደረሰው ጊዜ ነጐድጓድ ፡ ብልጭልጭታ ፡ መብረቅ ፡ መነዋወጥ ሆነ ። ምዕ ፲፮ ፲፰ ። ፪ ሳሙ ፳፪ ፰ ።
ሊሎችም ሰባቱ መለከት የያዙ ሰባት መላእክት መለከቱን ይነፉ ዘንድ ተዘጋጁ ። ፮
መጀመሪያው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፡ በረዶና እሳት ከደም ጋር ተቀላቅሎ ወደ ምድር ወረደ የምድር ሲሶም ተቃጠለ ፡ ዕንጨቱም ቅጠሉም ሁሉ ተቃጠለ ። ዘፀአ ፱ ፳፫ ። ኢሳ ፪ ፲፫ ። ፯
ሁለተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፡ ተራራ የሚያህል እሳት እየነደደ ወደ ባሕር ወረደ ፡ የባሕርም ሲሶው ደም ሆነ ። ዘፀአ ፯ ፳ - ፳፩ ። ፰
በባሕር ተፈጥሮ የሕይወት መንፈስ ያለው ሦስተኛው እጅ አለቀ ፤ የመርከቦችም ሦስተኛ ክፍል ጠፋ ። ፱
ሦስተኛውም መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ታላቅ ኮከብ እንደ እሳት እየነደደ ከሰማይ ወረደ ፡ በፈሳሾችና በምንጮች በሲሶአቸው ላይ ወደቀ። ኢሳ ፲፬ ፲፪፡ ፲
የዚያም ኮከብ ስሙ አጕስጣር (ሬቶ) ይባላል ፡ ከአውሎ ነፋስ ጋር የውኃዎች ሦስተኛው እጅ ሬት ሆነ፡ ከውኃውም መምረር የተነሣ የሞተው ሰው ብዙ ነው ። ዘፀ ፲፭ ፳፫ ። ኤር ፱ ፲፭ ። ሰቆ ኤር ፫ ፲፭ ። ፲፩
አራተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፡ ፀሐይ ተለወጠች ፡ ሲሶዋ ጨለማ ሆነ ፡ የጨረቃና የከዋክብት ሦስተኛቸው ክፍል እንዳያበሩ ጨለማ ሆነ ፡ የቀንና የሌሊትም ሲሶአቸው ተከፈለ ። ዘፀ ፲ ፳፩ ። ፲፪
አንድ ንስር በሰማይና በምድር እየበረረ ፡ መለከት ይነፉ ዘንድ ያላቸው ሦስቱ መላእክት ከሚነፉት መለከት ቃል የተነሣ በምድር ላይ ለሚኖሩት ፡ ወዮላቸው ! ወዮላቸው ! እያለ በታላቅ ቃል ሲጮኽ ሰማሁ ። ምዕ ፱ ፲፪ ። ፲፬ ፯ ። ፲፫

ምዕራፍ ፱ ።

አምስተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፡ ኮከብ ከሰማይ ወደ ምድር ወረደ ። ኢሳ ፡ ፲፬ ፲፪ ። ፩
የጠለቀ ምንጭ ቍልፍ ተሰጠው ጢሱ ከታላቅ ምድጃ በጉቶ እንደሚወጣ ጢስ ከውኃው ጕድጓድ ወጥቶ ምድሩን አለበሰው ፡ ያም የጕድጓድ ጢስ እንደ ደመና ሆነ ። ኢዩ ፡ ፪ ፪ - ፲ ። ፪
ከዚያም ጢስ አንበጣ ወደ ምድር ወጣ ፡ በምድር እንዳሉ ጊንጦች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጧቸው ። ዘፀ ፲ ፱ ። ፫
በግንባራቸው ስመ እግዚአብሔር ከልተጻፈባቸው ሰዎች በቀር ፡ ሣሩን ፡ ቅጠሉን ፡ ዕንጨቱን ሁሉ እንዳያጠፉ አዘዟቸው ። ምዕ ፯ ፯ ። ፳ ፯ ። ፬
አምስት ወር መከራ ያፀኑባቸው ዘንድ እንጂ እንዳይገድሏቸው አዘዟቸው ፡ ሕመማቸውም ጊንጥ ሰውን በነደፈ ጊዜ እንደሚያቀበሰብ እንደዚያ ነው ። ፭

፺፲፪ ራእዩ ለዮሐንስ ።

፮ ወበውእቱ መዋዕል የኃሥሥ ሰብእ መዊተ ወኢይ
ረክብ ወይፈቱ ይሙት ወይትኀጣእ እምኔሁ መዊት ።
፯ ወከመዝ ውእቱ ራእዮሙ ለአልክቱ አናብጥ ከመ
አፍራስ ዘድልዋን ለፀብእ ይመስሉ ወውስተ ርእ
ሰሙ በሙ ቀጸላ በአምሳለ ወርቅ ወገጾሙ ከመ ገጸ
ሰብእ ።
፰ ወሥእርቶሙ ከመ ሥእርተ አንስት ፡ ወስነኒሆሙ
ከመ ስነ አናብስት ።
፱ ወበሙ ጌራ ሐጺን ወድምፀ እገሪሆሙ ከመ ድምፀ
ሠረገላ ብዙኃ ዘይረውጹ አፍራስ ውስተ ቀትል ።
፲ ወበሙ ዘነብ ከመ ዘነበ ዐቃሪብ ወውስተ ዘነበሙ
በሙ ቅንዋት በዘቦቱ ይነድፍዎሙ ለሰብእ ኀምስተ
አውራኀ ።
፲፩ ወበሙ ንጉሥ መልአከ ቀላይ ወስሙ በዕብራይስጥ
አብዶን ወበጽርዕ አጵልዮን ፡ ወበቅብጥ አርማቅጠን
ወበዓረብ ሰናሴር ፡ ወበግእዝ ማኅጕሊ ።
፲፪ ወበዝ ኀለፈት አሐቲ ሕማም ወተርፈ ክልኤ ሕማም ።
፲፫ ወሰበ ጠቀዐ ሳድስ መልአክ ፡ ሰማዕኩ ቃለ አሐደ
እምነ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘወርቅ ዘቅድመ መንበሩ
ለእግዚአብሔር ።
፲፬ ወይቤሎ ለዝክቱ ሳድስ መልአክ ዘያጸንዕ መጥቅዐ
ፍትሖሙ ለአልክቱ አርባዕቱ መላእክት እለ እሡ
ራን ውስተ ፈለገ ኤፍራጥስ ዐቢይ ።
፲፭ ወሰበ ፈትሖሙ ለአልክቱ አርባዕቱ መላእክት እለ
ድልዋን ለሰዓት ወለዕለት ወለወርኅ ወለዓመት ከመ
ይቅትሉ ሣልስተ እዴሆሙ ለእጓለ እመሕያው ።
፲፮ ወኍልቈ አፍራሲሆሙ ምክዕቢተ እልፍ እምእእላፍ።
፲፯ ወከመዝ ርእየተ አፍራሲሆሙ ወዘእለ ይጼዐንዎሙ
በሙ ጌራ ዘእሳት ዘኅብረ ደርከኖ ወአርእስተ አፍ
ራሲሆሙ ከመ አርእስተ አናብስት ወይወፅእ እምነ
አፉሆሙ እሳት ወጢስ ወተይ ።
፲፰ ወእምነ ዝንቱ ሠለስቱ ሕማም ሞተ ሣልስተ እዴሁ
ለእጓለ እመሕያው እምነ እሳት ወጢስ ወተይ ዘይወ
ፅእ እምነ አፉሆሙ ።
፲፱ እስመ ሥልጣነ አፍራሲሆሙ ውስተ አፉሆሙ ወእ
ዝናቢሆሙ ከመ አራዊተ ምድር ወበሙ ሀየ እርእ
ስት በዘቦቱ ይነስኩ ሰብአ ፡ ኀምስተ አውራኀ ።
፳ ወዘተርፈ ሰብእ ድኅነ እምነ ውእቱ መቅሠፍት ፡
ወበ እለ ተኰነኑ በአምልከ ግብረ እደዊሆሙ እስመ
ኢነስሑ አላ አቅነዩ ርእሶሙ እንዘ ይሰግዱ ለአጋ
ንንት ወለአማልክት ዘወርቅ ወዘብሩር ወዘብርት ወዘ

የዮሐንስ ራእይ ።

በዚያም ወራት ሰው ሞትን ይሻል አያገኝም ፡ ፮
ሊሞት ይወዳል ሞት ከሱ ይርቃል ። ኢዮብ ፫ ፳፩ ።
የነዚያም አንበጦች መልካቸው ለሰልፍ እንደ ተዘ ፯
ጋጁ ፈረሶች ይመስላል ፡ በራሳቸውም ላይ ወርቅ
የሚመስል ቀጸላ አለ ፡ ፊታቸውም እንደ ሰው ፊት
ነው ። ኢዩ ፡ ፪ ፬ ። ናሆ ፫ ፲፯ ።
ፀጕራቸውም እንደ ሴቶች ፀጕር ነው ፡ ጥርሳቸውም ፰
እንደ አንበሶች ጥርስ ነው ። ኢዩ ፡ ፩ ፯ ።
እንደ ብረት ያለ ራስ ቍር አላቸው ፡ የእግራቸውም ፱
ድምፅ ወደ ሰልፍ የሚገቡ ፈረሶች እንደሚሰቡት
ሠረገላ ድምፅ ነው ።
እንደ ጊንጥ ያለ ጅራት አላቸው ፡ በጅራታቸውም ፲
አምስት ወር ሰውን የሚወጉበት መውጊያ አላቸው ።
ባሕርን የሚገዛ ንጉሥ አላቸው ፡ ስሙም በዕብራይ ፲፩
ስጥ አብዶን ፡ በጽርዕ አጵልዮን ፡ በቅብጥ አርማቅ
ጠን ፡ በዓረብ ሰናሴር ፡ በግእዝ ማኅጕሊ (አጥፊ)
ይበላል ። ዮሐ ፲፪ ፴፩ ። ኤፌ ፪ ፪ ። ፪ ተሰ ፪ ፫ ፡ ፲ ።
አንዲቱ መከራ በዚህ አለፈች ፡ ነገር ግን ሁለት ፲፪
መከራ ቀርቷል ። ምዕ ፰ ፲፫ ። ፲፩ ፬ ።
ስድስተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፡ በእግ ፲፫
ዚአብሔር ዙፋን ፊት ካለ በወርቅ ከተሠራ ከመሠ
ውያው ቀንዶች አንድ ቃል ሰማሁ ። ምዕ ፰ ፫ ።
መለከት የያዘውን ያንን ስድስተኛውን መልአክ በታ ፲፬
ላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ የታሠሩትን አራቱን መላእ
ክት ፍታቸው አለው ። ምዕ ፲፮ ፲፪ ።
እሊያን አራቱን መላእክትንም በፈታቸው ጊዜ አንድ ፲፭
ሰዓትና አንድ ዕለት ፡ አንድ ወርና አንድ ዓመት የሰ
ውን ሦስተኛውን ክፍል ያጠፉ ዘንድ የተዘጋጁ ሆኑ ።
የፈረሰኞቻቸውም ቍጥር ከእልፍ እልፍ የሚበዛ ፲፮
ዕዕፍ ነው ። መዝ ፷፰ ፲፯ ። ሕዝቅ ፴፰ ፬ ።
የፈረሶቻቸውም መልክ እንዲህ ነው ለተቀመጡብ ፲፯
ቸውም ደርከኖ የሚመስል የእሳት ራስ ቍር አላ
ቸው የፈረሶቻቸውም ራስ እንደ አንበሶች ራስ
ነው ፡ ከአፋቸውም እሳት ጢስና ዲኝ ይወጣል ።
፩ ዜ መዋ ፲፪ ፰ ። ኢሳ ፭ ፳፰ ።
ከዚሁ ከሦስቱ መቅሠፍት የተነሣ ከፋቸው በሚወ ፲፰
ጣው እሳት ጢስ ዲኝ ከሰው ሦስተኛው ክፍል ሞተ ።
የፈረሶቻቸው ኃይል በፋቸው ነውና ፡ ጅራታቸውም ፲፱
እንደ ምድር እባብ ያለ ነው ፡ በጅራታቸውም ሰውን
አምስት ወር የሚነድፉበት መርዝ አላቸው ።
ኢሳ ፱ ፭ ።
የቀረው ሰው ግን ከዚያ መቅሠፍት ዳነ የእጃቸውን ፳
ሥራ በማምለክ የተፈረደባቸውም አሉ ፡ ከወርቅ ፡
ከብር ፡ ከዕንጨት ፡ ከደንጊያ ለተሠሩ ለማያዩና ለማ
ይሰሙም ለማይሄዱም ጣዖታት እየሰገዱ ራሳቸውን

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

ዕፅ ወዘእብን እለ ኢይሬእዩ ወኢይሰምዑ ወኢየ
ሐውሩ ።
፳፩ ወኢነስሑ ዓዲ እምነ ቀትሎሙ ወእምነ ሥራያቲ
ሆሙ ወእምነ ዝሙቶሙ ወእምነ ስርቆሙ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወእምዝ ወረደ ካልእ መልአክ ዐቢይ እምሰማይ
ወይትዐፀፍ ደመና ውስተ ርእሱ ወብሩህ ገጹ ከመ
ፀሐይ ወእገሪሁ ከመ አስማደ እሳት ።

፪ ወውስተ እዴሁ ያፀንዕ መጽሐፈ ክሡተ ወኬደ በእ
ግሩ እንተ የማን ውስተ ባሕር ወእንተ ፀጋም ላዕለ
ምድር ።
፫ ወጸርሐ በቃል ዐቢይ ከመ አንበሳ ዘይጥሕር ፡ ወሶበ
ጸርሐ ተናገሩ ሰብዓቱ ነጐድጓድ በበቃላቲሆሙ በበ
ይነ ዘሀለዎ ይጸሐፍ ።
፬ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይቤሉ ሰብዓቱ ነጐድጓድ ወፈቀ
ድኩ እጽሐፍ ወእምዝ መጽአ ቃል እምሰማይ ዘይ
ብል ኅትም ዘነበቡ ሰብዓቱ ነጐድጓድ ወኢትጽሐፍ ።

፭ ወውእቱሰ መልአክ ዘርኢኩ ዘኬደ ውስተ ባሕር
ወውስተ ምድር አልዐለ እዴሁ እንተ የማን ውስተ
ሰማይ ።
፮ ወመሐለ በዘሕያው ለዓለመ ዓለም ዘፈጠረ ሰማየ
ወኵሎ ዘውስቴታ ወባሕረ ወኵሎ ዘውስቴቱ ፡ ወአ
ልቦ እንከ መዋዕል ።

፯ ዘእንበለ መዋዕለ ቃሉ ለሳብዕ መልአክ ዘሀለዎ ይጥ
ቃዕ ወበቱ የኀልቅ ምሥጢሩ ለእግዚአብሔር ዘአሰ
ፈዎሙ ለአግብርቲሁ ወለነቢያቲሁ ።

፰ ወውእቱ ቃል ዘሰማዕኩ እምሰማይ ተናገረ ካዕበ
ምስሌየ ወይቤለኒ ሑር ንሣእ ለእንታክቲ መጽሐፍ
ክሡት እንተ ውስተ እዴሁ ለዝክቱ መልአክ ዘኬደ
ውስተ ባሕር ወውስተ ምድር ።
፱ ወሖርኩ ኀበ ውእቱ መልአክ ወእቤሎ ከመ የሀበ
ኒያ ለይእቲ መጽሐፍ ፡ ወይቤለኒ ንሥአ ወብልዓ
ወለትምረራ ለከርሥከ ወበውስተ አፉከሰ ጥዕምተ
ለትኩንከ ከመ መዓር ።
፲ ወነሣእክዋ ለይእቲ መጽሐፍ እምነ እዴሁ ለውእቱ
መልአክ ወበላዕክዋ ወኮነተኒ ጥዕምተ በውስተ አፉየ
ወሶበ ውኅጥክዋ አምረረታ ለከርሥየ ።
፲፩ ወይቤለኒ ሀለወከ ካዕበ ትትነበይ ለአሕዛብ ወለሕ
ዝብ ወለበሐውርት ወለነገሥት ብዙኃን ።

ለአጋንንት አሰገዱ እንጂ ንስሐ አልገቡምና ። ዘዳግ
፴፩ ፳፱ ፡ ፪ ዜ መዋ ፳፰ ፳፪ ። ኤር ፭ ፫ ።
ዳግመኛም ነፍስ ከመግደላቸው ፡ ሥራይ ከማድረ ፳፩
ጋቸው ዝሙት ከመሥራታቸው ከከመራታቸው
አልተመለሱምና ።

ምዕራፍ ፲ ።

ከዚህ በኋላ ሌላ ታላቅ መልአክ ከሰማይ ወረደ ፡ ፩
በራሱም ደመና ተጐናጽፏል ፡ ፊቱም እንደ ፀሐይ
ብሩህ ነው ፡ እግሮቹም እንደ እሳት ዓምድ ናቸው ።
ሕዝ ፩ ፳፰ ። ምዕ ፩ ፲፮ ።
በእጁም የተገለጸች መጽሐፍ ይዟል ፡ በቀኝ እግሩ ፪
ባሕርን ፡ በግራ እግሩ የብስን ተረግጧል ። ምዕ ፭ ፩።

እንደሚያገሣ አንበሳ በታላቅ ቃል ጮኸ ፡ በጮኸም ፫
ጊዜ ሰባቱ ነጐድጓድ ይጸፍ ዘንድ ስላለው በየቃ
ላቸው ተናገሩ ። ኤር ፳፭ ፴ ። ሆሴ ፡ ፲፩ ፲ ።
ሰባቱ ነጐድጓድ የተናገሩትን ቃል ሰማሁ ፡ ልጽፈ ፬
ውም ወደድሁ ፡ ከዚህ በኋላ ሰባቱ ነጐድጓድ የተና
ገሩትን ቃል ሠውር እንጂ አትጻፍ የሚል ቃል ከሰ
ማይ መጣ ። ዳን ፰ ፳፮ ። ምዕ ፡ ፲፪ ፬ ፡ ፱ ።
ባሕሩንና የብሱን ተረግጦ ያየሁት ያ መልአክ ግን ፡ ፭
ቀኝ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ ።

ዘለዓለሙ ሕያው በሚሆን ፡ ሰማይን በሰማይም ያለ ፮
ውን ሁሉ ፡ ምድርን በምድርም ያለውን ሁሉ ፡ ባሕ
ርን በባሕርም ያለውን ሁሉ በፈጠረ በእግዚአ
ብሔር ማለ ። ምዕ ፬ ፱ ። ዳን ፲፪ ፯ ።
መለከት ይነፋ ዘንድ ያለው ሰባተኛው መልአክ ከተ ፯
ናገረው በቀር ፡ እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹና
ለነቢያቶቹ የነገራቸው ምሥጢር ከሚፈጸምበቸው
ዘመን በቀር እንግዲህ ዘመን እንደሌለ ። ምዕ ፩ ፲፭ ።
ያም ከወደ ሰማይ የሰማሁት ቃል ዳግመኛ ከኔ ጋራ ፰
ተናገረ ያችን የተገለጠች መጽሐፍ ባሕሩንና የብ
ሱን ተረግጦ ካለው ከዚያው መልአክ እጅ ሂደህ
ተቀበላት አለኝ ።
ከዚያም መልአክ ዘንድ ሂጄ ያችን መጽሐፍ ስጠኝ ፱
አልሁት ፡ እንካ ብላት ለሆድህም ትምረራት ፡ ላፍህ
ግን እንደ ማር ትጣፍጥፍህ አለኝ ። ኤር ፲፭ ፲፮ ።

ያችንም መጽሐፍ ከዚያ መልአክ እጅ ተቀብዬ በላ ፲
ኋት ፡ ላፌም የጣፈጠች ሆነችልን ፡ በዋጥኋት ጊዜ
ግን ለሆዴ መረረችት ።
ዳግመኛም ለሕዝብ ለአሕዛብ ለነገድ ለብዙ ነገሥ ፲፩
ታት ትንቢት ትናገር ዘንድ አለህ አለኝ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

፩ ወመጠወኒ ኅለተ ወርቅ ዘመጠነ በትር ፡ ወይቤለኒ
ንሣእ ወመጥን ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ወም
ሥዋዖ ወኀበሂ ይሰግዱ ሎቱ ።
፪ ወዐፀደሰ ኃናፌ ኀድግ ወኢትመጥን ፡ እስመ ተው
ህበት ለአሕዛብ በዛ ሀገር ቅድስት ወይትከየድዋ አር
በዓ ወክልኤተ አውራኀ ።
፫ ወእኤዝዞሙ ለክልኤቱ ጻድቃንየ ከመ ይትነበዩ
መዋዕለ ዐሠርተ ወክልኤተ ምእተ ወስሳ እንዘ ሠቀ
ይለብሱ ።
፬ ወእሉ እሙንቱ ክልኤ ዕፀ ዘይት ወክልኤ መኀትው
እለ ቅድመ እግዚአብሔር እለ ሥዩማን ላዕለ ምድር።

፭ ወለዘፈቀደ ይስሐጦሙ እምውስተ ጸላእቶሙ ትወ
ፅእ እሳት እምነ አፉሆሙ ወታጠፍኦሙ ለጸላእቶሙ
ወከመዝ ይመውቱ እለ ይስሕጥዎሙ ።
፮ እስመ እሙንቱ ሥሉጣን ላዕለ ሰማይ ከመ ይዕፅ
ውዋ ከመ ኢይዝንም ዝናም ላዕለ ምድር በመዋዕለ
ትንቢቶሙ ፡ ወዓዲ ሥሉጣን እሙንቱ ላዕለ ማይ
ከመ ይረስይዎ ደመ ወያሕምምዋ ለምድር በኵሉ
መቅሠፍት መጠነ ፈቀዱ ።
፯ ወሰበ ፈጸሙ ስምዖሙ ወትንቢቶሙ አርዌ ዘዐርገ
እምቀላይ ተበአሰ ምስሌሆሙ ወሞዖሙ ወቀተ
ሎሙ ።
፰ ወአንበረ በድኖሙ ውስተ ሀገር ዐባይ እንተ ስማ
ፍጥሞ ዘኀቡእ ሰዶም ወግብጽ ኀበ ተሰቅለ እግዚ
እሙ ።
፱ ወይሬእይዎ አሕዛብ ወሕዝብ ወነገድ ወበሐውርት
ለበድኖሙ ሠሉሰ መዋዕለ ወመንፈቀ ወኢያበውሑ
ይቅብርዎ ውስተ መቃብር ለበድኖሙ ።
፲ ወይትፌሥሑ ላዕሌሆሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር
ወይጸገዉ በበይናቲሆሙ አምኃ ወይብሉ እስመ
እሉ ክልኤቱ ነቢያት አሕመምዎሙ ለእለ ይነብሩ
ዲበ ምድር ።
፲፩ ወእምድኅረ ሠሉስ መዋዕል ወመንፈቅ ትመጽእ
መንፈስ ሕይወት እምኀበ እግዚአብሔር ወትበውእ
ውስቴቶሙ ወይትነሥኡ ወይቀውሙ ወከነ ፍርሃት
ዐቢይ ላዕለ እለ ይሬእይዎሙ ።
፲፪ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ወይቤሎሙ ዕርጉ ዝየ ፡
ወእምዝ ዐርጉ ውስተ ሰማይ በደመና ወርእይዎሙ
ጸላእቶሙ ።
፲፫ ወበይእቲ ሰዓት ኮነ ዐቢይ ድልቅልቅ ወወድቀ ዓሠ
ርተ እዴሃ ለይእቲ ሀገር ወሞቱ በውእቱ ድልቅልቅ
ሰብዓ ምእት ነፍስ ወደንገፁ እለ ተርፉ ወሰብሕዎ
ለአምላከ ሰማይ ወእኩትዎ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

በትር የሚያህል የወርቅ ዘንግ ሰጠኝ፡ የእግዚአብ ፩
ሔር ቤት መቅደስንና መሠውያውን የሚሰግዱበ
ትንም ንሣ ስፈር አለኝ ። ሕዝ፡ ፵ ፫ ፡ ዘካ፡ ፪ ፩-፪ ።
ከቅጽር ውጭ ያለውን አደባባይ ግን ተው አትስፈር ፪
አለኝ፡ በዚች በቅድስት ሀገር አርባ ሁለት ወር ይሰ
ፍሩበት ዘንድ ለአሕዛብ ተሰጥታለችና። ሉቃ ፳፩ ፳፬፡
ሁለቱን ጻድቃኖቼን ማቅ ለብሰው ሺሕ ከሁለት ፫
መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ይናገሩ ዘንድ አዝዛቸ
ዋለሁ ። ምዕ፡ ፲፪ ፮ ።
ሁለቱ የዘይት ዕፆች እሊህ ናቸው በምድር ላይ የተ ፬
ሾሙ በእግዚአብሔር ፊት የሚያበሩ ሁለት መብራ
ቶች ናቸው ። ኤር፡ ፲፩ ፲፮ ፡ ዘካ፡ ፬ ፫ ፡ ሮሜ ፲፩ ፲፯።
ከጠላቶቻቸውም ወገን ሊጣላቸው የወደደውን ፭
እሳት ከፋቸው ወጥታ ታጠፋቸዋለች የሚጠሏቸው
እንዲህ ይጠፋሉ ። ዘኍ፡ ፲፮ ፳፱ ፡ ፪ ነገ፡ ፩ ፲ ።
ትንቢት በሚናገሩበት ወራት በምድር ላይ ዝናም ፮
እንዳይዘንም ይዘጓት ዘንድ በሰማይ ሥልጣን አላቸ
ውና ፡ ዳግመኛም ደም ያደርጉት ዘንድ በውኃው ላይ
ሥልጣን አላቸው የወደዱትን ያህል በመቅሠፍቱ
ሁሉ ምድርን ያስጨንቋታል ። ያዕ፡ ፭ ፲፱ ።
ምስክርነታቸውንና ትንቢታቸውን ከፈጸሙ በኋላ ፯
ከባሕር የወጣው አውሬ ከነርሱ ጋራ ይጣላል ድል
ነሥቶም ይገድላቸዋል ። ዳን፡ ፯ ፳፩ ፡ ዘካ፡ ፲፬ ፪ ።
አስከሬናቸውንም ፍጥሞ በምትባል በታላቂቱ ሀገር ፰
ያስጥሉዋል ያችውም በምሥጢር ሰዶም ግብጽ የተ
ባለች ጌታቸው የተሰቀለበት ናት ። ሉቃ፡ ፲፫ ፴፱ ።
አስከሬናቸውንም ሕዝብና አሕዛብ በሀገርም ያሉ ፱
ነገዶች ሦስት ቀን ተኩል ያዩታል አስከሬናቸውን
በመቃብር ይቀብሩት ዘንድ አያሰናብቱም ።
በምድር ላይ የሚኖሩ ሰዎች በነሱ ጥፋት ደስ ይላ ፲
ቸዋል እርስ በርሳቸውም የደስታ እጅ መንሻ ይሰ
ጣጣሉ እሊህ ሁለቱ ነቢያቶች በምድር በሚኖሩ
ሰዎች መከራ አፅንተውባቸዋል ። ምዕ፡ ፲፪ ፲፪ ።
ከሦስት ቀን ተኩል በኋላ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፲፩
የሕይወት መንፈስ መጥታ ታድርባቸዋለች ተነሥ
ተው በእግራቸው ይቆማሉ ፡ በሚያዩዋቸው ላይ
ዕጹ ፍርሃት ይሆናል ። ሕዝ፡ ፴፯ ፭ ።
ከወደ ሰማይ ቃል መጥቶ ወደዚህ ውጡ ይላቸዋል ፲፪
ከዚህ በኋላ ጠላቶቻቸው እያዩዋቸው በደመና
ያርጋሉ ። ፪ ነገ፡ ፪ ፲፩ ።
በዚያችም ሰዓት ጽኑ መናወጥ ይሆናል ፡ የዚያችም ፲፫
ሀገር ዓሥረኛ እጅዋ ይጠፋል ፡ በዚያም መናወጥ
ሰባት ሺሕ ሰዎች ይሞታሉ ፡ የቀሩት ግን ደንግጠው
እምነው የሰማይ አምላክን ያመሰግናሉ ።

፲፬ ወበዝ ኀለፈት ክልእት ሕማም ወተርፈት ሣልሲት ሕማም ።

፲፭ ወሰበ ጠቀዐ ሳብዕ መልአክ መጽአ ቃል ዐቢይ እም ሰማይ ዘይብል ኮነት መንግሥተ ዓለም ለእግዚአብሔር ወለመሲሑ ወይነግሥ ለዓለመ ዓለም ።

፲፮ ወእልክቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት እለ ይነብሩ ቅድመ እግዚአብሔር በበመናብርቲሆሙ ሰገዱ በገጾሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወይቤሉ ነአኵተከ እግዚኦ እግዚአብሔር ዘኵሎ ትመልክ ዘሀሎከ ወትሄሉ እስመ አንሣእከ ኃይለከ ዐቢየ ወነሣእከ መንግሥተ ።

፲፰ ወአሕዛብሰ ተምዑ እስመ በጽሐ መዓትከ ወዘመኖሙ ለሙታን በዘይትኴነኑ ወከመ ተሀበሙ ዐሚቶሙ ለአግብርቲከ ለነቢያት ወለቅዱሳን ወለእለ ይፈርሁ ስመከ ለንኡሳን ወለዐቢያን ወከመ ትክንኖሙ ለእለ ያማስንዋ ለምድር ።

፲፱ ወእምዝ ተርኅወ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘውስተ ሰማይ ወአስተርአየት ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር እንተ ውስተ መቅደሱ፤ ወመጽአ መብረቅ ወቃለ ነጐድጓድ ወድልቅልቅ ወበረድ ዐቢይ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

፩ ወአስተርአየ ተአምር ዐቢይ በውስተ ሰማይ ብእሲት እንተ ትለብስ ፀሐየ ወወርኅ ታሕተ እገሪሃ ወዲበ ርእሳ አክሊል ዘዐሠርቱ ወክልኤቱ ከዋክብት፤

፪ ወፅንስት ይእቲ ብእሲት ወትግዕር ወተሐምም ለወሊድ ።

፫ ወአስተርአየ ካልእ ተአምር በውስተ ሰማይ አርዌ ዐቢይ ወቀይሕ ዘሰብዓቱ አርእስቲሁ ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ወውስተ አርእስቲሁ ሰብዓቱ ቀጸላ ።

፬ ወበዘነቡ ይስሕብ ሣልስተ እዴሆሙ ለከዋክብተ ሰማይ ወያወርዶሙ ውስተ ምድር፤ ወቆመ ውእቱ አርዌ አንጻረ ይእቲ ብእሲት ከመ ሶበ ወለደት ይብላዕ ሕፃና ።

፭ ወወለደት ወልደ ተባዕተ ዘውእቱ ይርዕዮሙ ለኵሉ አሕዛብ በበትረ ሐፂን፤ ወመሰጥዎ ለውእቱ ሕፃን ወወሰድዎ ኀበ እግዚአብሔር ወኀበ መንበሩ ።

፮ ወጐየት ይእቲ ብእሲት ውስተ ገዳም ወውስተ መካን ዘአስተዳለወ ላቲ እግዚአብሔር ከመ ትትዐቀብ በህየ በኵሉ መዋዕል ዐሠርተ ወክልኤተ ምእት ወተስዓ ዕለተ ።

ሁለተኛዪቱ መከራ በዚህ አለፈች፤ ሦስተኛዪቱም መከራ ቀርታለች ። ምዕ፡ ፱ ፲፪ ፤ ቍ፡ ፲፭ ። ፲፬

ሰባተኛውም መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ፤ የዓለም መንግሥት ለእግዚአብሔርና ለመሲሑ ተሰጠች ለዘለዓለሙም ነግሦ ይኖራል የሚል ታላቅ ቃል ከሰማይ መጣ ። ኢሳ፡ ፳፯ ፲፫ ። ፲፭

በየመንበራቸው የተቀመጡ እሊያ ሃያ አራቱ አለቆችም ከእግዚአብሔር ፊት በግንባራቸው ሰገዱ ። ምዕ፡ ፬ ፬፡ ፯ ፲፩ ። ፲፮

አቤቱ! ሁሉን የምትገዛ ቀድሞ የነበርህ እንግዲህም የምትኖር እግዚአብሔር እናመሰግንሃለን ይላሉ የፀና ኃይልህን አሳይተሃልና መንግሥትንም እጅ አድርገሃልና ። ምዕ፡ ፬ ፰ ። ፲፯

አሕዛብ ግን ተበሳጩ ቍጣህ ደርሶባቸዋልና ሙታን የሚፈረድባቸው ጊዜም ደርሷልና ለአገልጋዮችህ ለነቢያትና ለቅዱሳን ስምህንም ለሚፈሩ ለታላቆም ለታናሾም ዋጋቸውን ትሰጣቸው ዘንድ ምድርንም የሚያሰድፏትን ትፈርድባቸው ዘንድ ጊዜው ደርሷልና ። ዳን፡ ፯ ፱፤ መክ፡ ፫ ፲፯፤ ማ. ሐ፡ ፲ ፴፪ ። ፲፰

ከዚህ በኋላ በሰማይ ያለ የእግዚአብሔር መቅደስ ተከፈተ በመቅደሱ ውስጥ ያለች የእግዚአብሔር የሕጉ ታቦትም ተገለጠች፤ መብረቅ፤ የነጐድጓድ ድምፅ፤ መነዋወጥ፤ ታላቅ በረድ መጣ። ምዕ፡ ፲፭ ፭። ፲፱

ምዕራፍ ፲፪ ።

በሰማይ ታላቅ ምልክት ታየ፤ ሴት ፀሐይን ተጐናፅፋ ፤ ጨረቃ በእግሯ ተጫምታ ፤ ዐሥራ ሁለት ከዋክብት የተቀረፀበት ዘውድ በራሷ ላይ ደፍታ ታየች ። ፩

ያችም ሴት ፀንሳለች ምጥ ተይዛም ለመውለድ ትጨነቃለች ። ሚክ ፬ ፡ ፲ ። ፪

ሌላም ምልክት በሰማይ ታየ፤ ሰባት ራሶች፤ ዓሥር ቀንዶች ያሉት ቀይና ታላቅ ዘንዶ ታየ፤ በራሶቹም ላይ ሰባት ትርፍ አለበት ። ምዕ ፲፯ ፡ ፫ ። ፫

በጅራቱም የሰማይ ከዋክብት ሲሶአቸውን ስቦ ወደ ምድር ያወርዳቸዋል፤ ያም ዘንዶ በወለደች ጊዜ ብላቴናውን ይበላ ዘንድ በዚያች ሴት ፊት ለፊት ቆመ ። ዘፀ ፩ ፡ ፲፮ ፡ ዳን ፰ ፡ ፲ ። ፬

አሕዛብን ሁሉ በብረት በትር የሚጠብቃቸው ወንድ ልጅ ወለደች፤ ያንንም ብላቴና ነጥቀው ወደ እግዚአብሔር ወስደው ወደ ዙፋኑ አደረሱት ። መዝ ፪ ፡ ፱ ። ምዕ ፲፱ ፡ ፲፭ ። ፭

ያችም ሴት ወደ በረሃ እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀላትም በዚያ ሸሸች ሺሕ ሁለት መቶ ከዘጠና ዕለት በዚያ ትጠበቅ ዘንድ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፫ ። ማቴ ፪ ፡ ፲፫ ። ፮

፯ ወፀብእዎ በሰማይ ለውእቱ አርዌ ሚካኤል ወመላእ
ክቲሁ ወተፃብእሙ ውእቱ አርዌ ምስለ መላእክቲሁ።
፰ ወስእኖሙ ወኢረከበ እንከ መከነ በውስተ ሰማይ ።

፱ ወወድቀ ውስተ ምድር ውእቱ አርዌ ዐቢይ ፡ ወአር
ዌሰ ዓቢይ ውእቱ ቀዲሙ ዘአስሐቶ ለኵሉ ዓለም
ዘስሙ ሰይጣን ወወድቀ ውስተ ምድር ወመላእክቲ
ሁኒ ወድቁ ምስሌሁ ውስተ ምድር ።
፲ ወሰማዕኩ ቃለ ዐቢየ በውስተ ሰማይ ዘይብል ኮነት
መድኀኒት ወኀይል ወመንግሥት ለአምላክነ ወሥል
ጣን ለመሲሑ ፡ እስመ ወድቀ መስተዋድይ ዘአስተ
ዋድዮሙ ለአበዊነ ቅድመ እግዚአብሔር መዐልተ
ወሌሊተ ።
፲፩ ወሞዕዎ እሙንቱ በእንተ ደመ በግዑ ወበእንተ ቃለ
ጽድቆሙ እስመ ኢያብደሩ ነፍሶሙ እስከ ለሞት ።

፲፪ ወበእንቲአሁሙ ተፈሥሑ ሰማያት ወእለ ይነብሩ
ውስቴቶን ፡ አሌ ላ ለምድር ወለባሕር እስመ ወረደ
ሰይጣን ውስቴቶሙ ምስለ ዐቢይ ሕምዙ እስመ
የአምር ከመ ውኁድ መዋዕል ተርፎ ።
፲፫ ወሶበ ርእየ ዝክቱ አርዌ ከመ ወድቀ ውስተ ምድር
ዴገና ለእንታክቲ ብእሲት እንተ ወለደት ሕፃነ ተባዕተ፤
፲፬ ወተውህበ ለይእቲ ብእሲት ክልኤ ክንፍ ከመ ዘዐ
ቢይ ንስር ከመ ትሥርር ውስተ ገዳም ወውስተ
መካን ኅበ ትትዐቀብ በኵሉ መዋዕል ዘመነ ወአዝ
ማነ ወመንፈቀ ዘመን እምቅድመ ገጹ ለውእቱ አርዌ
ወሠረረ ወዴገና ውእቱ አርዌ ።
፲፭ ወአውፅአ እምነ አፉሁ ውእቱ አርዌ ማየ ብዙኀ
እንተ ድኅሬሃ ለይእቲ ብእሲት ከመ ፈለግ ዐቢይ
ከመ ይንሥኣ ውኂዙ ።
፲፮ ወረድአታ ምድር ለይእቲ ብእሲት ወአርኀወት አፉሃ
ምድር ወሰረበቶ ለውእቱ ውኂዝ ዘአውኀዘ ውእቱ
አርዌ እምነ አፉሁ ወኢያእመረ ከመ ተውህበ ላቲ
ክንፍ ።
፲፯ ወተምዐ ውእቱ አርዌ ላዕለ ይእቲ ብእሲት ወሖረ
ይፅብኦሙ ለእለ ተርፉ ውሉዳ ወለእለ የዐቅቡ ትእ
ዛዘ እግዚአብሔር ወይሄልዉ በጽድቁ ለኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፲፰ ወቆመ ውእቱ አርዌ ላዕለ ኖፃ ባሕር ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፡

፩ ወወፅአ ካልእ አርዌ እምነ ባሕር ዘዐሠርቱ አቅርን
ቲሁ ወሰብዓቱ አርእስቲሁ ፡ ወውስተ አቅርንቲሁ
ዐሠርቱ ቀጸላ ፡ ወውስተ አርእስቲሁ ስመ ጽርፈት ።

፪ ወይመስል ውእቱ አርዌ ነምረ ወእገሪሁ ከመ ድብ

ያነንም ዘንዶ ሚካኤልና ሠራዊቶቹ በሰማይ ተዋ ፯
ጉት ። ዳን ፲ ፡ ፲፫ - ፳፩ ። ዳን ፲፪ ፡ ፩ ።
ያም ዘንዶ ሠራዊቱን ይዞ ተዋጋቸው አልቻላቸ ፰
ውም ፡ ከዚያም ወዲያ በሰማይ ቦታ አላገኙም ።
ኢሳ ፳፩ ፡ ፲፩ ።
ያም ታላቅ ዘንዶ ወደ ምድር ወደቀ ፡ ይህም ታላቅ ፱
ዘንዶ ቀድሞ ዓለሙን ሁሉ ያሳተ ስሙ ሰይጣን የተ
ባለው ነው ፡ ወደ ምድር ወደቀ ሠራዊቱም ከሱ ጋር
ወደ ምድር ወደቁ ። ዘፍ ፫ ፡ ፩ ። ሉቃ ፲ ፡ ፲፰ ።
ማዳን ኃይል መንግሥት ለፈጣሪያችን ሥልጣንም ፲
ለመሲሑ ሆነች የሚል ታላቅ ቃል ከወደ ሰማይ
ሰማሁ ፡ አባቶቻችንን በመዓልትም በሌሊትም በእ
ግዚአብሔር ፊት የሚያጣላቸው ከሳሽ ወድቋልና ።
ምዕ ፲፩ ፡ ፲፭ ።
እነሱም ስለ በጉ ደምና ስለ እውነተኛ ቃላቸው ፲፩
ድል ነሡት ፡ እስከ መሞት ድረስ ሰውነታቸውን
አልወደዱምና ። ሮሜ ፰ ፡ ፴፯ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፮ ።
ስለሳቸውም ሰማያትና በውስጣቸው የሚኖሩት ደስ ፲፪
አላቸው ለየብስ ወዮላት ! ለባሕርም ሰይጣን ከብርቱ
መርዙ ጋር ወደርሰቸው ወርዷልና ፡ የቁት ቀን
እንደ ቀረው ስላወቀ ። ምዕ ፩ ፡ ፲፱ ።
ያም ዘንዶ ወደ ምድር እንደ ወደቀ በየ ጊዜ ወንድ ፲፫
ልጅ የወለደች ያችን ሴት ተከተላት ። ኢሳ ፳፫ ፡ ፩ ።
ለዚያችም ሴት እንደ ታላቅ ንስር ያለ ሁለት ክንፍ ፲፬
ተሰጣት ፡ በዘመኑ ሁሉ አንድ ዓመትና ሁለት
ዓመት ከመንፈቅ ከዚያ ዘንዶ ፊት ወደምትጠበቅ
በት በታና በረኻ በርራ ትሄድ ዘንድ ። ዘፀ ፲፱ ፡ ፬ ።
ምዕ ፲፯ ፡ ፫ ።
ያም ዘንዶ እየበረረ ተከተላት ፡ ጐርፍ ሆኖ ይወስ ፲፭
ዳት ዘንድ ከፉ እንደ ታላቅ ወንዝ ያለ ብዙ ውኃ
አውጥቶ በዚያች ሴት በኋላዋ አፈሰሰ ። ኢሳ ፶፱ ፡ ፲፱ ።
ያችንም ሴት ምድር አገዘቻት ፡ ያ ዘንድ ከፉ አው ፲፮
ጥቶ ያፈሰሰውን ውኃ ምድር አፏን ከፍታ ዋጠ
ችው ክንፍ እንደ ተሰጣትም አላወቀም ነበር ።
ምዕ ፲፯ ፲፬ ፡ ፩ ጢሞ ፡ ፯ ፲፭ ።
ያም ዘንዶ በዚያች ሴት ተበሳጭቶ የእግዚአብሔ ፲፯
ርን ትእዛዝ ጠብቀው ከሞት የቀሩትን ፡ በኢየሱስ
ክርስቶስ ቸርነት ፀንተው የሚኖሩት ልጆቿን ይወጋ
ቸው ዘንድ ሄደ ። ሕዝ ፴፱ ፡ ፬ - ፲፯ ።
ያም ዘንዶ በባሕር አሸዋ ላይ ቆመ ። ፲፰

ምዕራፍ ፲፫ ።

ዓሥር ቀንዶች ሰባት ራሶች ያሉት ፡ በዓሥሩ ቀንዶ ፩
ቹም ላይ ዓሥር ትርፍ ያለው ሌላ አውሬ ከባሕር
ወጣ ፡ በሰባቱ ራሶቹም ላይ የስድብ ስም ተጽፎበ
ታል ። ምዕ ፲፩ ፡ ፯ ፡ ፲፯ ፡ ፫ ።
ያም አውሬ ነብር ይመስላል እግሮቹም እንደ ግስላ ፪

አፉሁ ከመ አንበሳ ወወሀበ ዘክቱ አርዌ ቀዳማዊ
ኀይሎ ወመንበሮ ወዕበየ ሥልጣኑ ፡፡

፫ ወአሐቲ እምኔ አርእስቲሁ እንተ ተረግዘት በሞት
ወቍስለ ሞቱሰ ሐይወ ወአንከረቶ ኵላ ምድር ወተ
ለውዎ ለውእቱ አርዌ ፡፡

፬ ወሰገዱ ሎቱ ለዝክቱ አርዌ ቀዳማዊ እስመ ወሀበ
ለዝንቱ አርዌ ሥልጣኖ ወሰገዱ ሎቱ ለውእቱ አርዌ
እንዘ ይብሉ መኑ ይመስሎ ለዝንቱ አርዌ ወመኑ
ይክል ፀቢአቶ ፡፡
፭ ወተውህበ ሎቱ አፍ ከመ ይንብብ ዐቢያተ ዕርፈ
ታተ ወተውህበ ሎቱ ሥልጣን ይግበር ተአምረ ዘፈ
ቀደ አርበዓ ወክልኤተ አውራኀ ፡፡
፮ ወአምኀዘ ፈትሐ አፉሁ ከመ ይፅርፍ ላዕለ እግዚአብ
ሔር ወላዕለ ስሙ ወላዕለ ጽርሐ መቅደሱ ዘበሰማይ ፡፡
፯ ወተውህበ ከመ ይግበር ፀብአ ምስለ ቅዱሳን ወይ
ማዕሙ ወተውህበ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ አሕዛብ ወበ
ሐውርት ወነገድ ፡፡

፰ ወሰገዱ ሎቱ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር እለ
ኢኮኑ ጽሑፋን አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይ
ወት ዘበግዑ ዘተቀትለ ዘእምፍጥረተ ዓለም ፡ ዘበ
ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ፡፡
፱ ወተዔወወኒ ሕሊናየ ወዘሰ ቀተለ በመጥባሕት ሀለዎ
ይሙት በመጥባሕት ፡፡
፲ ወዝየ ውእቱ ትዕግሥቶሙ ወሃይማኖቶሙ ለቅዱ
ሳን ብፅዕት ወኢ አንክሮቱ ለሰይጣን ፡፡
፲፩ ወአምኀዝ ወፅአ ካልእ አርዌ እምኔ ምድር ዘክልኤቱ
አቅርንቲሁ ወይመስል ከመ በግዕ ወይነብብ ከመ
አርዌ ፡፡
፲፪ ወበሥልጣኑ ለቀዳማዊ አርዌ ይገብር ኵሎ በቅድ
ሜሁ ወይሬስያ ለምድር ወእለሂ ይነብሩ ውስቴታ
ይስግዱ ሎቱ ለቀዳማዊ አርዌ ዘሐይወ እምቍስለ
ሞቱ ፡፡
፲፫ ወይገብር ተአምራተ ዐቢይተ ከመ ያውርድ እምሰ
ማይ እሳተ ውስተ ምድር በቅድመ እጓለ እመሕያው ፡፡

፲፬ ወያስሕቶሙ ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር በእንተ ተአ
ምር ዘተውህበ ሎቱ ይግበር በቅድመ ውእቱ አርዌ፡
ወይቤሎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ምድር ከመ ይግ
በሩ አምሳሎ ለዝንቱ አርዌ ዘቈስለ በመጥባሕት
ወሐይወ ፡፡
፲፭ ወተውህበ ሎቱ ይደይ ውስቴቱ መንፈሰ ለአምሳለ
ዝንቱ አርዌ ከመ ይንብብ ምስሉ ለውእቱ አርዌ
ወገብሮሙ ለኵሎሙ እለ ኢሰገዱ ለአምሳለ ዝንቱ
አርዌ ከመ ይሙቱ ፡፡

እግር ናቸው ፡ አፉም እንደ አንበሳ ያለ ነው ፡ የ ፊተ
ኛው ዘንዶ ኃይሉን ፡ ገናና ሥልጣኑን ሰጠው ፡፡ ዳን
፯ ፡ ፮ ፡፡ ምዕ ፲፪ ፡ ፱ ፡፡
ከራሶቹም አንዲቱ በሞት አወጋግ የተወጋች ናት ፡ ፫
ለሞት አድርሶት የነበረ ቍስልም ዳነ ፡ ምድርም በመ
ላዋ አደነቀችው ፡ ያንንም አውሬ ተከተሉት ፡፡ ፪
ተሰ ፪ ፡ ፪ - ፫ ፡፡
ለዚያው ለፊተኛው ዘንዶ ሰገዱለት ፡ ሥልጣኑን ለዚያ ፬
አውሬ ሰጥቶታልና ፡ ይህን አውሬ ማን ይመስለዋል
ድል ሊነሣውስ ማን ይችላል ? እያሉ ሰገዱለት ፡፡
ምዕ ፲፰ ፡ ፲፰ ፡፡
ዕኑ ዕኑ ስድብ ይናገር ዘንድ የድፍረት አፍ ተሰ ፭
ጠው ፡ አርባ ሁለት ወር የወደደውን ተአምራት ያደ
ርግ ዘንድ ሥልጣን ተሰጠው ፡፡ ዳን ፯ ፡ ፰ - ፲፩ ፡፡
ከዚህ በኋላ እግዚአብሔርንና ስሙንም የተመሰገነ ፮
ማደሪያውንም ይሰድብ ዘንድ አፉን ከፈተ ፡፡
ከቅዱሳን ጋራ ይዋጋ ዘንድ ድልም ያደርጋቸው ፯
ዘንድ ሥልጣን ተሰጠው ፡ በሕዝብና በአሕዛብ በየሀ
ገሩም በለው ነገድ ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው ፡፡
ምዕ ፲፩ ፡ ፮ ፡፡ ዳን ፯ ፡ ፳፩ ፡፡
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ፡ በምድር የሚኖሩ ጕኑን ፰
የተወጋው በግ በያዘት በሕይወት መጽሐፍ ስማቸው
ያልተጻፉ ሰዎች ሁሉ ሰገዱለት ፡ ጆሮ ያለው መስ
ማትን ይስማ ፡፡
ሕሊናዬም ተማረከብኝ ፡ በሾተልም የገደለ በሾተል ፱
ይሞት ዘንድ አለው ፡፡ ዘፍ ፱ ፡ ፮ ፡፡ ማቴ ፳፮ ፡ ፶፪ ፡፡
የቅዱሳን ትዕግሥታቸውና የተመሰገነች ሃይማኖታ ፲
ቸው ፡ ሰይጣንም አለማመናቸው በዚህ ጊዜ ነው ፡፡
ከዚህ በኋላ ሁለት ቀንዶች ያሉት ሌላ አውሬ ከም ፲፩
ድር ወጣ ፡ እንደ በግ ይመስላል ፡ እንደ ምድር ዘን
ዶም ይጮኻል ፡፡ ምዕ ፲፯ ፡ ፲፫ ፡፡ ማቴ ፯ ፡ ፲፭ ፡፡
በፊተኛውም አውሬ ሥልጣን በፊቱ ሁሉን ያደር ፲፪
ጋል ፡ ምድርንና በውስጧ የሚኖሩትን ለሞት አድ
ርሶት ከነበረ ቍስል ለዳነው ለፊተኛው አውሬ እን
ዲሰግዱ ያደርጋል ፡፡
በሰው ፊት እሳት ከሰማይ ወደ ምድር ያወርድ ዘንድ ፲፫
ታላላቅ ተአምራት ያደርጋል ፡፡ ዘዳ ፲፫ ፡ ፩ ፡፡ ማቴ
፳፬ ፡ ፳፬ ፡፡ ፪ ተሰ ፪ ፡ ፱ ፡፡ ራእ ዮሐ ፲፮ ፡ ፲፬ ፡፡
በዚያ አውሬ ፊት ያደርገው ዘንድ ስለ ተሰጠ ፲፬
ተአምራት በምድር የሚኖሩትን ያስታቸዋል ፡ በም
ድርም የሚኖሩትን በሾተል ቈስሎ የዳነውን የዚያን
አውሬ ምስል ይሠሩ ዘንድ ያዝዛቸዋል ፡፡ ፪ ነገ ፳ ፡ ፯ ፡፡

የዚያ አውሬ ምስል እንዲናገር በውሬው ምስል ፲፭
ውስጥ መንፈስ ያሳድር ዘንድ ሥልጣን ተሰጠው ፡፡
ምዕ ፳ ፡ ፬ ፡፡

፲፮ ወይገብር ኵሉ ንኡሱ ወዐቢዩ አብዕልት ወነዳያን አግብርት ወአግዓዝያን ከመ ይጽሐፉ ውስተ እደዊሆሙ እንተ የማን ወእመ አኮ ውስተ ፍጽሞሙ ።

፲፯ ወከመ አልቦ ዘይክል ሠይጠ ወተሣይጦ እንበለ እለ ጽሑፋን እሙንቱ ትእምርተ ስሙ ለውእቱ አርዌ አው ዘኍልቈ ስሙ ።

፲፰ ወዘሰ ጠቢብ ውእቱ ወዘቦ ልብ የአምር ኍላቌሁ ለውእቱ አርዌ እስመ አምጣነ እጓለ እመሕያው ውእቱ ወኍላቌሁኒ ስድስቱ ምእት ወስሳ ወስድስቱ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

፩ ወእምዝ ቆመ ዝክቱ በግዕ ላዕለ ደብረ ጽዮን ወምስሌሁ ፻ወ፵፻ወ፵፻ እለ ጽሑፍ ውስተ ፍጽሞሙ ስሙ ወስመ አቡሁ ወስመ ቅዱስ መንፈሱ ።

፪ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ከመ ቃለ ማይ ብዙኅ ወከመ ቃለ ነጐድጓድ ዐቢይ ወከመ ቃለ መሰናቁት ሰበ ይሰንቅዉ በበመሰንቆታቲሆሙ ።

፫ ወየኀልዩ ማኅሌተ ሐዲሰ ቅድመ መንበሩ ወቅድመ እልክቱ አርባዕቱ እንስሳሁ ወእልክቱኒ ሊቃናት ወአልቦ ዘይክል አእምሮታ ለይእቲ ማኅሌት ዘእንበለ እልክቱ ፻ወ፵፻ወ፵፻ እለ ተቤዘዉ እምነ ምድረ ግብጽ፤

፬ እለ ንጹሓን እሙንቱ እምአንስት በከመ ተወልዱ እሙንቱ እለ ተለውዎ ለበግዑ ኀበ ሖረ እለ ቀደሙ ተቤዝዎ እምነ እጓለ እመሕያው ለእግዚአብሔር ወለበግዑ ።

፭ ወኢተረክበ ሐሰት ውስተ አፉሆሙ እስመ ንጹሓን እሙንቱ እምኃጢአት ።

፮ ወእምዝ መጽአ ካልእ መልአክ እንዘ ይሠርር ማእከለ ሰማይ ወምድር ወይፀውር ወንጌለ ዘለዓለም ከመ ይስብክ ሎሙ ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር ወለኵሎሙ አሕዛብ ወሕዝብ ወነገድ ወበሐውርት ።

፯ እንዘ ይብል በቃል ዐቢይ ፍርህዎ ለእግዚአብሔር ወሰብሕዎ እስመ በጽሐት ሰዓተ ደይኑ ዓቢይ ወስግዱ ሎቱ ለዘገብረ ሰማየ ወምድረ ወበሕረ ወአፍላገ ወአንቅዕተ ማያት ።

፰ ወካልእ መልአክ ተለዎ እንዘ ይብል ወድቀት ባቢሎን ሀገር ዐባይ እምነ ወይነ መንሱታ ወዝሙታ ዘአስተየት ለኵሉ አሕዛብ ።

፱ ወሣልስ መልአክ ተለዎ እንዘ ይብል በቃል ዐቢይ

የዮሐንስ ራእይ ።

ለዚህ አውሬ ምስል ያልሰገዱትን ሁሉ እንዲሞቱ ያደርጋቸዋል ፡ ታላቁም ፡ ታናሹም ፡ ባለጸጎችም ፡ ድኾችም ፡ ጌቶችም ፡ ባሮችም በቀኝ እጃቸው ስሙን ይጽፉ ዘንድ ፡ ያም ባይሆን በግንባራቸው ይጽፉ ዘንድ ያዝዛቸዋል ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳ ። ፲፮

የዚያን አውሬ የስሙን ምልክት ወይም የስሙን ቍጥር ከጻፉ ሰዎች በቀር መሸጥና መግዛት የሚችል እንደሌለ ያደርጋል ። ፲፯

ብልህ የሆነ ማስተዋል ያለው የዚያን አውሬ የስሙን ቍጥር በሰው መጠን እንደሆነ ያውቃል ፡ ቍጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው ። መዝ ፪፯ ፡ ፵፫ ። ሆሴ ፲፬ ፡ ፱ ። ፲፰

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ከዚህ በኋላ ያ በግ በጽዮን ተራራ ላይ ቆመ ፡ ከሱም ጋር ስሙ ፡ የአባቱ ስም ፡ የመንፈስ ቅዱስ ስም በግንባራቸው የተጻፈባቸው ዓሥራ ዓራት እልፍ ከአራት ሺሕ ሕፃናት ቁመዋል ። ምዕ ፯ ፡ ፬ - ፱ ። ፫ ፡ ፲፪ ። ፩

ከወደ ሰማይ እንደ መጣያ ውኃ ያለ ቃል ፡ እንደ ታላቅ ነጐድጓድ ያለ ቃል በስልት በስልት በተመቱ ጊዜ እንደሚሰሙ መሰንቆዎች ያለ ድምፅ ተሰማ ። ፪

በዙፋኑ ፊት በአራቱ እንስሶችና በሃያ አራት አለቆች ፊት ሐዲስ ምስጋና ያመሰግናሉ ፡ ከግብጽ ምድር ከተዋጁ ከዓሥራ አራት እልፍ አራት ሺሕ ሕፃናት በቀር ያችን ምስጋና ሊያውቃት የሚቻለው የለም ። ፫

እነሱም እንደ ተወለዱ ከሴቶች ጋር ያላደፉ ፡ በጉን ወደ ሄደበት የተከተሉት ፡ ከሰው ተለይተው አስቀድሞ ለእግዚአብሔርና ለበጉ የተዋጁ ናቸው ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፪ ። ኤፌ ፭ ፡ ፳፯ ። ምዕ ፭ ፡ ፬ ። ፬

ከፋቸውም ሐሰት አልተገኘም ከኃጢአት ንጹሐን ናቸውና ። መዝ ፴፪ ፡ ፪ ። ሶፎ ፫ ፡ ፲፫ ። ፭

ከዚህ በኋላ ሌላ መልአክ በሰማይና በምድር መካከል እየበረረ መጣ ፡ በምድር ለሚኖሩት ለአሕዛብና ለሕዝብ በየሀገሩም ለሚገኙት ነገዶች ሁሉ ይሰብክላቸው ዘንድ የዘለዓለም ወንጌልን ይዟል ። ምዕ ፰ ፡ ፲፫ ። ኤፌ ፫ ፡ ፱ ። ፮

የሚፈርድበት ቀን ደርሷልና ፡ በታላቅ ቃል እግዚአብሔርን ፈርታችሁ አመስግኑት እያለ ፡ ሰማይን ምድርን ፡ ባሕርን ፡ ፈሳሾችን ፡ ወንዞችን ፡ የውኃ ምንጮችን ለፈጠረ ለሱ ስገዱለት እያለ ። ግብ ሐዋ ፲፬ ፡ ፲፭ ። ፯

በዝሙቷ ለአሕዛብ ሁሉ ከጠጣቻቸው ከጥፋቷ ጠጅ የተነሣ ታላቂቱ ከተማ ባቢሎን ተፈታች እያለ ሁለተኛ መልአክ ተከተለው ። ኢሳ ፳፩ ፡ ፱ ። ኤር ፶፭ ፡ ፰ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፱ ። ፰

ሦስተኛው መልአክ በታላቅ ቃል እንዲህ እያለ ተከ ፱

ዘሰገደ ለዝክቱ አርዌ ወለምስሉ ወዘጽሐፍ ትእም
ርተ ስሙ ውስተ ፍጽሙ አው ውስተ እዴሁ ።

፲ ይስተይ ውእቱኒ ወይነ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘቀ
ዱሕ ውስተ ጽዋዐ መዓቱ ዘኢኮነ ቱሱሕ ወይትኰ
ነን በእሳት ወተይ በቅድመ መላእክቲሁ ወበቅድመ
በግዑ ።

፲፩ ወፀርገ ጢሰ ደይናሙ ለዓለመ ዓለም ፤ ወአልቦሙ
ዕረፍት መዓልተ ወሌሊተ ዐዘንተ ከነኒ ይረክቡ
እለ ይሰግዱ ለውእቱ አርዌ ወለምስሉ ወእለ ይጽ
ሕፉ ትእምርተ ስሙ ።

፲፪ ወዝ ውእቱ ትዕግሥቶሙ ለቅዱሳን እለ የዐቅቡ ትእ
ዛዘ እግዚአብሔር ወሃይማኖቶ ለኢየሱስ ።

፲፫ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ጸሐፍ ይእዜ ብፁ
ዓን እለ ሞቱ በእንተ እግዚአብሔር ፤ እወ ከማሁ
ይቤ መንፈስ ቅዱስ ፤ ከመ ያዕርፉ እምነ ፃማሆሙ
ወይተልዎሙ ግብሮሙ ወይወስዶሙ ኀበ ነቅዐ ማየ
ሕይወት ።

፲፬ ወመጽአት ደመና ብርህት ወውስተ ይእቲ ደመና
ይነብር ወልደ እጓለ እመሕያው ወአክሊለ ወርቅ
ዲበ ርእሱ ወማዕፀድ በሊሕ ውስተ እዴሁ ።

፲፭ ወወፅአ ካልእ መልአክ እምነ መቅደሱ ለእግዚአብ
ሔር ወይጸርሕ ሎቱ በቃል ዐቢይ ለዘይነብር ውስተ
ደመና ወይብል ፈኑ ማዕፀደከ በሊሐ ወዕዕድ እስመ
በጽሐት ሰዓት ለዐፂድ እስመ የብሰ ማእረረ ምድር ።

፲፮ ወእምዝ አልዐለ ማዕፀዶ ውእቱ ዘይነብር ውስተ
ደመና ላዕለ ምድር ወተዐዕደት ምድር ።

፲፯ ወወፅአ ካልእ መልአክ እምነ መቅደሱ ዘውስተ
ሰማይ ወይፀውር ውእቱኒ ማዕፀደ በሊሐ ።

፲፰ ወካልእ መልአክ ተለዐ እምነ ምሥዋዕ ዘውእቱ
ሥሉጥ ላዕለ እሳት ወጸውዖ በቃል ዐቢይ ለዝክቱ
ዘይፀውር ማዕፀደ በሊሐ ወይቤሎ ፈኑ ማዕፀደከ
በሊሐ ወቀሥም አስካሎ ለዐፀደ ወይና ለምድር
እስመ ህቢይ አስካሉ ።

፲፱ ወነሥአ ውእቱ መልአክ ማዕፀዶ ወአውረደ ውስተ
ምድር ወቀሠመ በቱ ዐፀደ ወይና ለምድር ወወደዮ
ውስተ ምክያደ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዐቢይ ።

፳ ወአኬድዎ በምክያድ በአፍአ እምነ ሀገር ወወፅአ
ደም እምነ ውእቱ ምክያድ ወበጽሐ እስከ ኀበ
ልጓመ ፈረስ ወውኅዘ እስከ ዐሥርቱ ወስድስቱ ምዕ
ራፍ ።

ተለው ፤ ለዚያው አውሬና ለምስሉ የሰገደ ፤ የስሙ
ምልክት በግንባሩ ወይም በእጁ የተከተበ ። ምዕ
፲፫ ፥ ፲፪ - ፲፯ ።
ያልተቀላቀለበት ጽዋ የተቀዳ የእግዚአብሔር መዓት ፲
ጠጅን ይጠጣ ፤ በመላእክትና በበጉ ፊት በእሳትና
በዲን ይቀጣ ። ኤር ፳፭ ፥ ፲፭ ። ምዕ ፲፯ ፥ ፲፱ ። ምዕ
፲፱ ፥ ፳ ።
ዘለዓለማዊ የፍርዳቸው ጢስ ይወጣል ፤ በቀንም ፲፩
በሌሊትም ዕረፍት የላቸውም ፤ ለዚያ አውሬ ለምስ
ሉም የሚሰግዱ የስሙንም ምልክት የሚጽፉ ይህን
ፍርድ ይቀበላሉ ። ምዕ ፲፫ ፥ ፫ ።
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ፤ የኢየሱስንም እምነት ፲፪
የሚጠብቁ የቅዱሳን ትዕግሥታቸው ይህ ነው ።
መክ ፬ ፥ ፩ - ፪ ። ምዕ ፲፪ ፥ ፲፯ ።
በእግዚአብሔር ቃል አምነው የሞቱ ሰዎች የተመ ፲፫
ሰገኑ ናቸው ብለህ ጻፍ የሚል ቃል ከወደ ሰማይ
መጣ ፤ እውነትም መንፈስ ቅዱስ እንዲህ ብሏልና ፤
ከድካማቸው ያርፉ ዘንድ ፤ ሥራቸው ይከተላቸዋል ፤
ወደ ሕይወት ምንጭም ይመራቸዋል ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፥
፲፰ ። ፩ ተሰ ፬ ፥ ፲፮ ።
የብርሃን ደመና መጣች ፤ በዚያችውም ደመና ውስጥ ፲፬
የሰው ልጅ በራሱ ላይ ዘውድ ደፍቶ ተቀምጧል ፤
በጁም የተሳለ ማጭድ ይዟል ። ዳን ፲፫ ፥ ፯ ። ምዕ
፩ ፥ ፲፫ ። ማቴ ፲፫ ፥ ፴፱ ።
ሌላ መልአክ ከእግዚአብሔር መቅደስ መጥቶ በደ ፲፭
መና ላይ ለተቀመጠው የተሳለ ማጭድህን ወስደህ
ዕጨድ ብሎ በታላቅ ቃል ጮኸ ነገረው የምድር
መከር ስለ ደረሰ የማጨጃ ሰዓት ደርሶለችና ። ምዕ
፲፫ ፥ ፲፪ ።
ከዚህ በኋላ በደመና ተቀምጦ ያለ እሱ ማጭዱን ፲፮
አንሥቶ ወደ ምድር ጣለው ፤ ምድርም ታጨደች ።
በሰማይ ካለው መቅደስ ሌላ መልአክ ወጣ ፤ እሱም ፲፯
የተሳለ ማጭድ ይዟል ።
ሌላም መልአክ ከመሠውያው ወጣ ፤ ይኸውም በእ ፲፰
ሳት ላይ ሥልጣን ያለው ነው ፤ ያን የተሳለ ማጭድ
የያዘውን በታላቅ ቃል ጠርቶ የተሳለ ማጭድህን
አንሥተህ የምድርን የወይን ዘለላ ፍሬ ቍረጥ አለው
ፍሬው በስሏልና ። ኢዩ ፫ ፥ ፲፫ ።
ያም መልአክ ማጭዱን አንሥቶ ወደ ምድር ጥሎ ፲፱
የምድርን የወይን ዘለላ ቈረጠበት ወደ ታላቁ የእግ
ዚአብሔር መዓት በሚፈጽምበት ዓውድማም ጨመ
ረው ። ምዕ ፲፱ ፥ ፲፭ ።
ከከተማ ውጭ በዓውድማ ጠመቁት ፤ ከዚያም ዓው ፳
ድማ የወጣ ደም እስከ ፈረስ አምቢያ ድረስ ደረሰ ፤
እስከ ዓሥራ ስድስት ምዕራፍ ድረስ ፈሰሰ ። ኢሳ
፷፫ ፥ ፫ ። ሰቆ ኤር ፩ ፥ ፲፭ ። ምዕ ፲፩ ፥ ፰ ። ዕብ ፲፫ ፥ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ፤

፩ ወአስተርአየ ተአምር ዐቢይ በሰማይ ፡ ሰብዓቱ መላ
እክት እለ ይፀውሩ ሰብዓተ መቅሠፍተ በዘበቱ የኀ
ልቅ መዓቱ ለእግዚአብሔር ።
፪ ወእምዝ ርኢኩ ባሕረ እንተ ትመስል ከመ ማኅው
ወድምርት ይእቲ በእሳት ወእልክቱ እለ ሞዕዎ ለዝ
ክቱ አርዌ ወለምስሉ ወለኍልቄ ስሙ ይቀውሙ
ላዕለ ይእቲ ባሕር ወይፀውሩ መሰንቆ መዝሙር
ዘእግዚአብሔር ።
፫ ወይሴብሕዎ ለእግዚእ ኵሉ በከመ ሰብሐ ሙሴ
ገብረ እግዚአብሔር በስብሐተ በግዑ ወይብሉ ዐቢይ
ወመድምም ግብርከ እግዚኦ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ትመልክ ጽድቅ ወርትዕ ፍናዊከ ዘነገሥከ ላዕለ ኵሉ
አሕዛብ ።
፬ ወመኑ ዘኢይፈርሀከ ወኢይሴብሕ ለስምከ ፡ እስመ
በሕቲትከ ጻድቅ አንተ ወሥሉጥ አንተ ላዕለ ኵሉ
አሕዛብ ወይሰግዱ ቅድሜከ እግዚኦ ኵሉ ተግባርከ
እስመ አስተርአየ ኵነኔከ ።
፭ ወእምድኅረ ዝንቱ ተርኅወ መቅደስ ዘደብተራ ስምዕ
ዘውስተ ሰማይ ።
፮ ወወፅኡ እልክቱ ሰብዓቱ መላእክት እለ ይፀውሩ
ሰብዓተ መቅሠፍተ እምነ መቅደሱ ወይለብሱ አል
ባሰ ንጹሐ ወብሩሀ ወቅኑታን እሙንቱ በቅናተ
ወርቅ እንተ መንገለ እንግድዓቲሆሙ ።
፯ ወአሐዱ እምነ እልክቱ አርባዕቱ እንስሳ መጠ
ዎሙ ለእልክቱ ሰብዓቱ መላእክት ሰብዓተ ጽዋዓተ
ወርቅ ምሉአነ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘሕያው ለዓ
ለመ ዓለም ።
፰ ወእምዝ መልአ መቅደሱ ጢሰ መዓቱ ለእግዚአብ
ሔር እምስብሐቲሁ ወእምኀይሉ ወአልቦ ዘይክል
በዊአ ውስተ መቅደሱ እስከ ኀልቀ ሰብዓቱ መቅሠ
ፍት ዘሰብዓቱ መላእክት ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፤

፩ ወይቤሎሙ ቃል እምሰማይ እምነ መቅደሱ ለእል
ክቱ ሰብዓቱ መላእክት ሑሩ ወክዐዉ ጽዋዐ መዓቱ
ለእግዚአብሔር ውስተ ኵላ ምድር ።
፪ ወሖረ መልአክ ቀዳማዊ ወከዐወ ጽዋዖ ውስተ
ምድር ፡ ወመጽአ ላዕለ እልክቱ ሰብእ እለ ጸሐፉ
ትእምርቶ ለዝክቱ አርዌ ወሰገዱ ለምስሉ ወመጽአ
ላዕሌሆሙ ጸልእ አኩይ ።
፫ ወከዐወ ካልእ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ባሕር ወኮነት
ባሕር ደመ ወሞተ ኵሉ ነፍሰ ሕይወት ዘውስተ
ባሕር ።
፬ ወከዐወ ሣልስ መልአክ ጽዋዖ ውስተ አፍላግ ወው
ስተ አንቅዕተ ማያት ፡ ወኮኑ ደመ ኵሉ አንቅዕተ
ማያት ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

በሰማይ ታላቅ ምልክት ታዩ፡ የእግዚአብሔር መዓ ፩
ቱ የሚፈጸምበትን ሰባት መቅሠፍት የያዙ ሰባት
መላእክት ታዩ ። ምዕ፡ ፬ ፪፤ ሕዝ፡ ፪ ፱-፲ ።
ሞ ብርሌ የምትመስል ባሕር አየሁ ፡ ከእሳት ጋር የተቀ ፪
ላቀለች ናት ፡ ያንን አውሬ ድል የነሡት ለምስሉም
ያልሰገዱ የስሙንም ቍጥር ያልጻፉ እነዚያ በዚያች
ባሕር ላይ ቁመዋል እግዚአብሔርንም የሚያመሰግ
ኑበት መሰንቆ ይዘዋል ። ምዕ፡ ፬ ፮፤ ፲፫ ፲፭ ።
የእግዚአብሔር ባለሟል ሙሴ በበጉ ምስጋና እንዲ ፫
መሰገን የሁሉን ጌታ ያመሰግኑታል ፡ ሁሉን የምትገዛ
አቤቱ እግዚአብሔር ! ሥራሕ ታላቅ ድንቅ ነው ፡
በአሕዛብ ሁሉ ላይ ነግሠህ የምትኖር መንገድህ
በእውነት የቀና ነው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፩፤ ሆሴ፡ ፲፬ ፱ ።
የማይፈራህ ስምህንስ የማመሰግን ማነው ? በአሕዛብ ፬
ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለህ እውነተኛ አንተ ብቻ ነህና
አቤቱ ! ፍርድህ ታውቋልና ፍጥረቶችህ ሁሉ በፊ
ትህ ይሰግዳሉ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፬፤ መዝ፡ ፹፱ ፯ ።
ከዚህ በኋላ በሰማይ ያለ እግዚአብሔር የሚመለክ ፭
በት የድንኳን መቅደስ ተከፈተ ። ዘኍ፡ ፩ ፶ ።
ሰባት መቅሠፍት የያዙ እሊያ ሰባቱ መላእክት ከመ ፮
ቅደሱ ወጡ ፡ ብሩህ ንጹሕ ልብስ ለብሰዋል በደረታ
ቸውም የወርቅ ዝናር ታጥቀዋል ። ዘፀ፡ ፳፰ ፮ ።

ከኒያ ከአራቱ እንስሶች አንዱ ፡ ለኒያ ለሰባቱ መላእ ፯
ክት ለዘለዓለሙ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔርን
መዓት የተመሉ ሰባት የወርቅ ጽዋ ሰጣቸው ።

ከዚህ በኋላ ከጌትነቱና ከከሃሊነቱ የተነሣ የእግዚ ፰
አብሔር የመዓቱ ጢስ በመቅደሱ መላ የሰባቱ መላ
እክት መቅሠፍት እስኪፈጸም ድረስ ወደ መቅደሱ
መግባት የሚቻለው የለም ። ዘፀ፡ ፵ ፴፬፤ ፩ ነገ፡ ፰ ፲።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ከሰማይ ከመቅደሱ የተሰማውም ቃል እሊያን ሰባ ፩
ቱን መላእክት ሂዱና የእግዚአብሔር የመዓቱን
ጽዋ በምድር ሁሉ ላይ አፍስሱ አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፮፤
መጀመሪያው መልአክ ሂዶ በምድር ላይ ጽዋውን ፪
አፈሰሰ የዚያን አውሬ የስሙን ምልክት በጻፉ ለም
ስሉም በሰገዱ በሊያ ሰዎች ላይ ክፉ ቍስል መጣ
ባቸው ። ዘፀ፡ ፱ ፱-፲፩ ።
ሁለተኛው መልአክ ጽዋውን በባሕር ውስጥ አፈሰሰ ፡ ፫
ባሕርም ደም ሆነች ፡ በባሕር ውስጥ ያለ ደመ ነፍስ
ያለው ሁሉ ሞተ ። ዘፀ፡ ፯ ፲፯፤ ምዕ፡ ፰ ፱ ።
ሦስተኛ መልአክ በፈሳሾችና በውኃ ምንጮች ላይ ፬
ጽዋውን በፈሰሰ ጊዜ የውኃ ምንጮች ሁሉ ደም
ሆኑ ። ዘፀ፡ ፯ ፲፱፡ ፳፬ ።

፭ ወይቤ መልአክ እንቅዕተ ማያት ጻድቅ አንተ እግ
ዚኦ ወራትዕ ዘሀለውከ ወትሄሉ ወከመዝ ኰነንከ ።

፮ እስመ ከዐዉ ደመ ቅዱሳኒከ ወነቢያቲከ ወአስተይ
ከሆሙ ደሞሙ እስመ ይደልዎሙ ።

፯ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይቤ በውስተ ምሥዋዕ እወ እግ
ዚኦ እግዚአብሔር ዘኵሉ ትመልክ ጽድቅ ወርትዕ
ኰነኔከ ።
፰ ወከዐወ ራብዕ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ፀሐይ ወተ
ውህበ ሎቱ ሐሩር ከመ ያውዕዮ ለሰብእ በእሳት ።
፱ ወውዕየ ሰብእ በዐቢይ ሐሩር እስከ ይፀርፉ ላዕለ
ስመ እግዚአብሔር ዘውእቱ ሥሉጥ ላዕለ እልከቱ
መቅሠፍታት ወኢነስሑ ከመ ያእኵትዎ ።

፲ ወከዐወ ኃምስ መልአክ ጽዋዖ ላዕለ መንበሩ ወላዕለ
መንግሥቱ ለዝክቱ አርዌ ወጸልመት መንግሥቱ
እስከ ይሜጽጉ ልሳናቲሆሙ ሰብእ በሕማም ።

፲፩ ወእስከ ይፀርፉ ላዕለ እግዚአ ሰማይ እምነ ሕማመ
አጽልእቲሆሙ ወኢነስሑ እምነ ግብሮሙ ።

፲፪ ወከዐወ ሳድስ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ፈለግ ዐቢይ
ዘኤፍራጥስ ወየብሰ ማዩ ከመ ትደሎ ፍኖቶሙ ለነገ
ሥት እለ እምነ ምሥራቀ ፀሐይ ።

፲፫ ወእምዝ ወፅኡ እምነ አፉሁ ለዝንቱ አርዌ ቀዳማዊ
ወእምአፉሁ ለአንበሳ ወእምአፉሁ ለሐሳዌ ነቢይ
ሠለስቱ አጋንንት ርኩሳን ።
፲፬ ወከመ ቈርነናዓት እሙንቱ መንፈሰ አጋንንት ወይ
ገብሩ ተአምራተ ወይወፅኡ ላዕለ ኵሉ ነገሥት እለ
ውስተ ኵሉ ዓለም ወያስተጋብእዎሙ ይትቃተሉ
በዕለት ዐቢይ እንተ እግዚአብሔር ዘኵሉ ይመልክ።

፲፭ ወናሁ እመጽእ ግብተ ከመ ሰራቂ ወብፁዕ ዘይተግህ
ወየዐቅብ አልባሲሁ ከመ ኢይሑር ዕራቆ ወኢያስ
ተርኢ ኀፍረቱ ።
፲፮ ወያስተጋብኦሙ ውስተ መከን ዘስሙ አርማጌዶን
በዕብራይጥ ።
፲፯ ወከዐወ ሳብዕ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ነፋስ ወወፅአ
ቃል ዐቢይ እምነ መቅደሱ ወእምኀበ መንበሩ ዘይ
ብል ኀልቀ ።
፲፰ ወእምዝ ኮነ መብረቅ ወቃለ ነጐድጓድ ወመጽአ
ዐቢይ ድልቅልቅ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥረ
እጓለ እመሕያው ውስተ ምድር ወኢይከውንኒ ዘከ
ማሁ ድልቅልቅ ዐቢይ ።
፲፱ ወኮነት ሀገር ዐባይ ሠለስተ መክፈልተ ወአህጉረ

የውኃ ምንጮች አለቃ ቀድሞ የነበርህ ከንግዲህም ፭
የምትኖር እውነተኛ ቅን የምትሆን አንተ አቤቱ !
እንዲህ ፈረድህ ? አለ ። ዘፍ፥ ፲፰ ፳፭፥ መዝ፥ ፺፯ ፪።
የቅዱሳኖችህንና የነቢያቶችህን ደም አፍስሰዋልና ፮
የሚገባቸው ስለሆነ ደማቸውን አጠጣኻቸው ።
ማቴ፥ ፳፫ ፴፬፥ ኢሳ፥ ፵፱ ፳፮ ።
በመሠውያም ውስጥ ሁሉን የምትገዛ አቤቱ እግዚ ፯
አብሔር ! ፍርድህ የቀና እውነት ነው የሚል ቃል
ሰማሁ ። ምዕ፥ ፲፱ ፪ ።
አራተኛ መልአክ ጽዋውን በፀሐይ ላይ በፈሰሰ ጊዜ ፰
ሰውን በእሳት ያቃጥለው ዘንድ ሐሩር ተሰጠው ።
በእሊህ መቅሠፍቶች ላይ ሥልጣን ያለው የእግዚአ ፱
ብሔርን ስም እስኪሰድቡ ድረስ ሰው ሁሉ በፅኑ
ሐሩር ተቃጠለ፥ ያመሰግኑትም ዘንድ ንስሐ አል
ገቡም ። ምዕ፥ ፱ ፳-፳፩፥ ፪ ዜና መዋ፥ ፳፰ ፳፪ ።
አምስተኛ መልአክ በዚያ አውሬ መንግሥትና በዙ ፲
ፋኑ ላይ ጽዋውን በፈሰሰ ጊዜ፥ መንግሥቱ ጨለ
መች ፥ ሰዎች ከመከራው ፅናት የተነሣ ምላሳቸ
ውን እስኪነክሱ ድረስ ። ዘፀ፥ ፲፬ ፩፥ ኢሳ ፰ ፳፩-፳፪።
ከቍስሎቻቸውም ሕመም የተነሣ የሰማይ ጌታን ፲፩
እስኪሰድቡ ድረስ ደርሰው ከክፉ ሥራቸው አልተ
መለሱም ። ምዕ፥ ፱ ፳ ።
ስድስተኛ መልአክ ኤፍራጥስ በተባለው ታላቅ ወን ፲፪
ዝ ላይ ጽዋውን አፈሰሰ፥ ከፀሐይ መውጫ ለሚ
መጡ ነገሥት መንገዳቸው ትዘጋጅ ዘንድ ውኃው
ደረቀ ። ኢሳ፥ ፲፩ ፲፭-፲፮፥ ምዕ፥ ፱ ፲፬ ።
ከዚህ በኋላ ከፊተኛው ዘንዶ አፍ ከአንበሳው አፍና ፲፫
ከሐሰተኛው ነቢይ አፍ ሦስት ርኩሳን አጋንንት
ወጡ ። ዘፀ፥ ፰ ፮።
የአጋንንት መንፈስ እንዳለባቸው ጓጉንቸሮች ናቸው ፲፬
ተአምራትን ያደርጋሉ በዓለም ውስጥ ወዳሉ ነገሥ
ታት ሁሉ ወጥተው ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር
በሚፈርድበት በታላቂቱ ቀን ይዋጉ ዘንድ ይሰበስ
ቡዋቸዋል ። ሉቃ፥ ፪ ፩፥ ምዕ፥ ፲፬ ፲፱ ።
እነሆ እንደ ሌባ ድንገት እመጣለሁና ዕራቁቱን እን ፲፭
ዳይሄድ ኃፍረቱ እንዳይገለጽ ተግቶ ልብሱን የሚጠ
ብቅ የተመሰገነ ነው ። ማቴ፥ ፳፬ ፵፫ ፥ ፩ ተሰ፥ ፭ ፪።
በዕብራይስጥ አርማጌዶን በሚባል ቦታ ላይ ይሰበስ ፲፮
ቡቸዋል ። መሳ፥ ፭ ፲፱፥ ፪ ነገ፥ ፱ ፳፮፥ ፳፫ ፥ ፳፱ ።
ሰባተኛ መልአክ ጽዋውን በነፋስ በፈሰሰ ጊዜ፥ ፲፯
ሁሉ ተፈጸመ የሚል ታላቅ ቃል ከመቅደሱና
ከዙፋኑ ወጣ ።
ከዚህ በኋላ የነጐድጓድ ድምፅና መብረቅ ሆነ፥ ሰው ፲፰
በምድር ላይ ከተፈጠረ ጀምሮ እንደዚያ ሁኖ የማ
ያውቅ ወደ ፊትም የማይሆን ፍጹም መነዋወጥ ሆነ።

ታላቂቱ ከተማ ከሦስት ተከፈለች የአሕዛብ ከተሞ ፲፱

አሕዛብኒ ወድቃ ወለባቢሎንኒ ዐባይ ተዘከርዋ
ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ይመጥውዋ ጽዋዐ ሕምዘ
ወይነ መዓቱ ለእግዚአብሔር ።
፳ ወጠፍአ ኵሉን ደሰያት ወአድባርኒ ኢተረክቡ ።

፳፩ ወወረደ እምሰማይ ላዕለ ሰብእ ዐቢይ በረድ ዘመ
ጠነ መክሊይ ወፀረፉ ሰብእ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር
በእንተ ውእቱ መቅሠፍተ በረድ እስመ ዐቢይ
ውእቱ መቅሠፍቱ ጥቀ ።

ምዕራፍ ፲ወ፯፤

፩ ወመጽአ አሐዱ እምነ እልክቱ ሰብዓቱ መላእክት
እለ ይፀውሩ ሰብዐተ ጽዋዓተ ወይቤለኒ ነዓ አርኢከ
ደይና ለእንታክቲ ዘማ ዐባይ እንተ ትነብር ውስተ
ማያት ብዙኅ ።
፪ እንተ ምስሌሃ ዘመዉ ነገሥተ ምድር ወሰከሩ እለ
ይነብሩ ዲበ ምድር እምነ ወይነ ዝሙታ ።
፫ ወእምዝ ወሰደኒ መንፈስ ገዳመ ወርኢኩ ብእሲተ
ትጼዐን ላዕለ አርዌ ቀይሕ ዘምሉእ አስማተ ፅርፈት
ዘሰብዓቱ አርእስቲሁ ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ።
፬ ወትለብስ ይእቲ ብእሲት ልብሰ ወርቅ ዘበ ሜላት
ወዘበ ለይ ወዕንቍ ክቡር ወባሕርያት ወትፀውር
ውስተ እዴሃ ጽዋዐ ወርቅ ዘምሉእ ርኵሰ ወግማኔ
ዝሙታ ።
፭ ወጽሑፍ ውስተ ፍጽማ አስማተ ምሥጢራ ለባቢ
ሎን ዐባይ ዘይብል እሞን ለዘማት ወዘርኩሳ ለምድር።

፮ ወስክርት ይእቲ ብእሲት እምደሞሙ ለቅዱሳን ወእ
ምደሞሙ ለጻድቃኒሁ ለኢየሱስ ፡ ወአንከርክዋ ሶበ
ርኢክዋ ዐቢየ ተደመምኩ ።
፯ ወይቤለኒ ዝክቱ መልአክ ምንተ ታነክር ፡ አነ እነግ
ረከ ምሥጢራ ለዛቲ ብእሲት ወለዝክቱ አርዌ ዘይፀ
ውራ ወሰብዓቱ አርእስቲሁ ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ።
፰ ወዝክቱኒ አርዌ ዘርኢከ ሀለወ ወኢሀለወ ወሀለዎ
ይዕርግ እምነ ቀላይ ወየሐውር ለሙስና ፡ ወይደ
መሙ በእንቲአሁ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር እለ
ኢኮነ ጽሑፈ አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይ
ወት ዘእምፍጥረተ ዓለም ሶበ ርእይዎ ለውእቱ
አርዌ ከመ ሀለወወኢሀለወ እንዘ ሀለወ ።
፱ ወዘበ ልብ ወጥበብ የአምሮ ለዝንቱ ፡ ወለዝንቱሰ
አርዌ ዘርኢከ ወሰብዓቱ አርእስቲሁ ዝንቱ ፯ቱ አር
እስት ሰብዓቱ አድባር እሙንቱ እለ ዲቤሆሙ ትነ
ብር ዛቲ ብእሲት ።
፲ ወ፯ቱ አድባር ሰብዓቱ ነገሥት እሙንቱ ወኃምስቱ
ወድቁ ወአሐዱ በሕቲቱ ሀለወ ፡ ወአሐዱ ኢመጽአ
ዓዲ ወሶበ መጽአ ይነብር ኅዳጠ መዋዕለ ።
፲፩ ወዝክቱኒ አርዌ ዘሀለወ ወኢሀለወ ሳምናሙ ውእቱ

ችም ተፈቱ ታላቂ ከተማ ባቢሎንንም የእግዚአብ
ሔር የመዓቱ ጠጅ መርዝ የተመላበትን ጽዋ ይሰ
ጧት ዘንድ በእግዚአብሔር አሰቧት። ምዕ፡ ፲፬ ፰።
ደሴቶች ሁሉ ጠፉ ተራራዎችም ፀንተው አልተ ፳
ገኙም ። ምዕ፡ ፯ ፲፱
ከሰማይም ጉልቻ የሚያህል ታላቅ በረድ በሰው ፳፩
ላይ ወረደ ስለዚያም የበረድ መቅሠፍት ሰዎች የእግ
ዚአብሔርን ስም ሰደቡ መቅሠፍቱ እጅግ ፅኑ
ነውና ። ዘፀ፡ ፱ ፳፫፤ ቊ፡ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

ሰባት ጽዋ ከያዙት ከነዚያ ከሰባቱ አንዱ መጥቶ ፩
በብዙ ውኃ ውስጥ የተቀመጠች የዚያችን ታላቅ
ዘማ ፍርድ አሳይህ ዘንድ ና አለኝ ። ኤር፡ ፶፩ ፯-፯።

ያችውም ከዝሙቷ ወይን የተነሣ ሰክረው በምድር ፪
የሚኖሩ ነገሥታት የሴሰኑባት ናት ። ምዕ፡ ፲፱ ፰።
ከዚህ በኋላ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደኝ፡ ዓሥ ፫
ር ቀንዶች ሰባት ራሶች ባሉት የስድብ ስሞችን በተ
መላ በቀይ አውሬ ላይ የተቀመጠችውን ሴት አየሁ።
ያችም ሴት ወርቅ ዘበ ያለበት ነጭ ሐር የከበረ ዕንቍ ፬
ያለበት ቀይ ግምጃን ለብሳለች በጅዋም ኃጢአት
የዝሙት እድፍ የተመላበት የወርቅ ጽዋ ይዛለች ።
ምዕ፡ ፲፰ ፲፪፤ ኤር፡ ፶፩ ፯፤ ሕዝቅ፡ ፳፰ ፳፫ ።
በግንባሯም ምድርን የሚያረክሷት የሴሰኞች እናታ ፭
ቸው የሚል የታላቂ የባቢሎን የምሥጢር ስም
ተጽፏል ። ምዕ፡ ፲፬ ፰፤ ፪ ተሰ፡ ፪ ፯ ።
ያችም ሴት በኢየሱስ ጻድቃንና ቅዱሳን ደም የሰከ ፮
ረች ናት ፡ በየኋትም ጊዜ እጅግ ተደነቅሁ ። ምዕ፡
፲፰ ፳፬፡ ፮ ፱፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፳፪ ፳ ።
ያም መልአክ ለምን ታደንቃለህ ? የዚያች ሴት ምሥ ፯
ጢር የዚያንም የተሸከማት አውሬ የሰባቱን ራሶች
ንና የዓሥሩን ቀንዶች ምሥጢር እኔ እነግርሃለሁ ።
ያም ያየኸው አውሬ አለም የለም ከጥልቅ ባሕር ፰
ይወጣ ዘንድ አለው ፡ ወደ ጥፋትም ይሄዳል ዓለም
ከተፈጠረ ጀምሮ ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ያል
ተጻፈ በምድር የሚኖሩ ሰዎች ሳለ እንደሌለና አን
ዳለ ባዩት ጊዜ ስለሱ ይደነቃሉ ። ምዕ፡ ፲፩ ፯ ፲፫ ፫።

አውቀትና ጥበብ ያለው ሰው ይህን ያውቀዋል ያየ ፱
ኸው የዚያ አውሬና የሰባቱ ራሶቹ ትርጓሜ ሰባቱ
ራሶች ያች ሴት በላያቸው ላይ የተቀመጠችባቸው
ሰባት ተራራዎች ናቸው ። መዝ፤ ፻፯ ፵፫ ።
ሰባት ተራራዎችም ሰባቱ ነገሥታት ናቸው አምስቱ ፲
አልፈዋል ፡ አንዱ ብቻ አለ ፡ አንዱ ግን ገና አልመ
ጣም በመጣም ጊዜ ጥቂት ቀን ይቀመጣል ።
አለ የለም የተባለውም አውሬ ስምንተኛቸው ነው ፡ ፲፩

ወምስለ እሉ ሰብዓቱ ውእቱ የሐውር ለሙስና ።
፲፪ ወእሉሰ ዐሠርቱ አቅርንቲሁ ዘርኢከ ዐሠርቱ ነገ
ሥት እሙንቱ እለ ዓዲ ኢፀንዐት መንግሥቶሙ ፤
ወበሕቱ ከመ ነገሥት ሥልጣነ በሙ ለአሐቲ ሰዓት
ወይትነሥኡ ምስለ ዝኩ አርዌ ።

፲፫ ወአሐዱ ምክሮሙ ወኀይሎሙ ወሥልጣኖሙ አግ
ብኡ ለዝኩቱ አርዌ ።
፲፬ ወይፃብኡ ምስለ በግዑ ወይመውዖሙ በግዑ እስመ
እግዚአ አጋእዝት ውእቱ ወንጉሠ ነገሥት ውእቱ ፤
ወእለ ምስሌሁኒ ስሙያን ወኅሩያን ወመሃይምናን
እሙንቱ ።
፲፭ ወዝንቱ ማያት ዘርኢከ ዘኀቤሆሙ ትነብር ዛቲ ብእ
ሲት ዘማ አሕዛብ ወሕዝብ ወበሐውርት ወሰብእ
እሙንቱ ።
፲፮ ወዝንቱ ዐሠርቱ አቅርንቲሁ ወዝንቱኒ አርዌ ዘር
ኢከ ይጸንሕዋ እሙንቱ ለዛቲ ዘማ ወያማስንዋ ወያ
ዐርቅዋ ወይበልዕዋ ሥጋሃ ወኪያሃሰ ያውዕይዋ
በእሳት ።
፲፯ እስመ እግዚአብሔር ወደየ ውስተ ልቦሙ ከመ ይግ
በሩ በአሐዱ ምክር ወያግብኡ መንግሥቶሙ ለዝ
ኩቱ አርዌ እስከ አመ ይትፌጸም ቃለ እግዚአብሔር ።

፲፰ ወዛቲ ብእሲት እንተ ርኢከሃ ሀገር ዐባይ ይእቲ
እንተ ትነግሥ ላዕለ መንግሥታተ ምድር ።

ምዕራፍ ፲ወ፰ ፤

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ወረደ ካልእ መልአክ እምሰማይ
ወቦ ዐቢይ ሥልጣን ወበርሀት ምድር እምብርሃነ
ገጹ ወእምስብሐቲሁ ።
፪ ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ ወድቀት ባቢሎን ሀገር
ዐባይ ወኮነት ማኅደረ ለአጋንንት ኀበ ይነብር ኵሉ
ጋኔን ርኩስ ወምንባረ ኵሉ ዖፍ ርኩስ ወጽሉእ
ወምንባረ ኵሉ አርዌ ርኩስ ።

፫ እስመ እምነ ሕምዘ ወይነ ዝሙታ ወድቁ ኵሎሙ
አሕዛብ ወነገሥተ ምድርኒ እለ ዘመዉ ምስሌሃ ወሠ
የጠ ምድርኒ እለ በልዑ እምነ ኀይለ ነፈርዐ ።

፬ ወመጽአ ካልእ ቃል እምሰማይ ዘይብል ፃኡ ሕዝ
ብየ እምኔሃ ከመ ኢትትከፈልዋ ኃጢአታ ወኢይርከ
ክብክሙ መቅሠፍታ ።

፭ እስመ ተለዋ ኃጣውኢሃ እስከ ሰማይ ወተዘከረ ላቲ
እግዚአብሔር ዐመፃሃ ።

፮ ወተበቀልዋ በከመ ይእቲ ተበቀለት ካዕበተ ምክዕ

እሱም ከሊህ ከሰባቱ ጋር ወደ ጥፋት ይሄዳል ።
እሊያም ያየሃቸው ዓሥር ቀንዶቹ መንግሥታቸው ፲፪
ገና ያልተደላደለች ዓሥሩ ነገሥታት ናቸው ፤ ነገር
ግን ነገሥታት እንደ መሆናቸው ለጥቂት ሰዓት ሥል
ጣን አላቸው ፤ ከዚያም አውሬ ጋር ይነግሣሉ ።
ምዕ፡ ፲፫ ፩፡ ዳን፡ ፯ ፳፡ ዘካ፡ ፩ ፲፰ ።
ምክራቸው አንድ ነው ፤ ኃይላቸውንና ሥልጣናቸ ፲፫
ውን ለዚያ አውሬ ያበረክታሉ ። ሮሜ ፰ ፯ ።
ከበጉም ጋራ ይዋጋሉ ድል ይነሣቸዋል ፤ የጌቶች ፲፬
ጌታ የነገሥታቶች ንጉሥ ነውና ከሱም ጋር ያሉት
ስማቸው የተጠራ የተመረጡና የታመኑ ናቸው ።
ምዕ፡ ፲፬ ፬ ፡ ፲፯ ፡ ፲፬ ፡ ፩ ጢሞ፡ ፮ ፲፭ ።
ያች ዘማ ሴት ተቀምጣባቸው ያየሃቸው ውኃዎ ፲፭
ችም አሕዛብና ሕዝብ በየሀገሩም ያሉ ሰዎች ናቸው።
ቍ፡ ፩፡ ምዕ፡ ፲፫ ፯፡ ኢሳ፡ ፰ ፯፡ ኤር፡ ፵፯ ፪ ።
ያ ያየኸው አውሬና ዓሥር ቀንዶቹ ያችን ዘማ ሸም ፲፮
ቀው ያጠፏታል ፤ ይዘርፏታል ገንዘቧንም ይበሉብ
ታል እሷንም በእሳት ያቃጥሏታል ። ኤር፡ ፶ ፵፩ ።

በአንድ ምክር ይተባበሩ ዘንድ እግዚአብሔር ምክሩን ፲፯
በልባቸው አሳድሯልና የእግዚአብሔርም ቃል እስኪ
ፈጸም ድረስ መንግሥታቸውን ለዚያ አውሬ ያበረ
ክታሉ ። ምዕ፡ ፲ ፯ ።
ያችም ያየሃት ሴት በምድር መንግሥታት ላይ የምት ፲፰
ነግሥ ታላቂቱ ሀገር ናት ። ምዕ ፲፮ ፡ ፲፱ ። ፲፰ ፡ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

ከዚህ በኋላ ሌላ መልአክ ከሰማይ ወረደ ፤ ፅኑ ሥል ፩
ጣን አለው ፤ ከፊቱ ብርሃንና ከልብሱ ብርሃን የተነሣ
ምድር ብርሃን ሆነች ። ሕዝ ፵፫ ፡ ፪ ።
ታላቂ ሀገር ባቢሎን ተፈታች እያለ በታላቅ ቃል ፪
ጮኸ ፤ ርኩስ ጋኔን ሁሉ የሚኖርበት የአጋንንት
ማደሪያ ፤ የተጠላና የረከሰ ዎፍ ሁሉ ፤ የርኩስ አው
ሬም ሁሉ መኖሪያ ሆነች ። ኢሳ ፳፩ ፡ ፱ ። ኢሳ ፴፬ ፡
፲፩ - ፲፬ ። ኤር ፶ ፡ ፫ ። ፴፱ ፡ ፵ ።
ከዝሙት ጠጅዋ መርዝ የተነሣ አሕዛብ ሁሉ ፤ ከሷ ፫
ጋር የሴሰኑም የምድር ነገሥታት ከደስታዋም ብዛት
የተነሣ ምድራቸውን እየሸጡ የበሉ ጠፍተዋልና ።
ኤር ፶፩ ፡ ፮ - ፯ ። ናሆ ፫ ፡ ፬ ።
ወገኖቼ ! ኃጢአቷን እንዳትካፈሉ ፤ መቅሠፍቷም ፬
እንዳያገኛችሁ ከሷ ውጡ የሚል ሌላ ቃል ከሰማይ
መጣ ። ኢሳ ፵፰ ፡ ፳ ። ኢሳ ፶፩ ፡ ፮ ፡ ፵፭ ። ፪ ቆሮ
፮ ፡ ፲፯ ።
ኃጢአቷ እስከ ሰማይ ድረስ ተከትሏታልና እግዚ ፭
አብሔርም በደሏን አስቦ ፈርዶባታልና ። ዘፍ ፬ ፡ ፲ ።
ዘፍ ፲፰ ፡ ፳ ። ዮና ፩ ፡ ፪ ።
እሷ እንዳደረገች እንደ ተበቀለች ዕፅፍ ድርብ አድ ፮

ቢ.ት ዘከመ ገብረት ወበጽዋዕ ዘቀድሐት ቀድሑ ላቲ ከዕበቶ ።

፯ ወአምጣነ ገፍዐት ወፈግዐት ከማሁ ማቀይዋ ወአልሕውዋ እስመ ትቤ በልባ እነግሥ ለዝሉፉ ወኢይከውን መበለተ ወኢይሬኢ ላሐ ።

፰ ወበእንተ ዝንቱ በአሐቲ ሰዓት ይመጽእ ላዕሌሃ መቅሠፍታ ሞት ወላሕኒ ወረኃብኒ ወያውዕዩዋ በእሳት እስመ ዕኑዕ ውእቱ እግዚአብሔር ዘይትቤቀላ ።

፱ ወይበክዩ ላዕሌሃ ነገሥተ ምድር ወይሬእይዋ እለ ዘመዉ ወፈግዑ ምስሌሃ ።

፲ ወሰበ ርእዩ ጢሰ እሳታ እምርኁቅ ቆሙ በእንተ ፍርሃተ ሥቃያ ፡ ወይቤሉ አሌ ላ ፡ አሌ ላ ፡ ለሀገር ባቢሎን ዐባይ ለሀገር ዕንዕት እስመ በጽሐት ሰዓተ ደይና ።

፲፩ ወይበክይዋ ሠየጠ ምድርኒ ወይላሕውዋ እስመ አልቦሙ ዘይሣየጥ ገሬውሂሆሙ ።

፲፪ ወርቀ ወብሩረ ወዕንቈ ክቡረ ወባሕርየ ወሜላተ ወአዝመረ ወለየ ወሰንሰሬቄተ ወኵሎ ዕፀ ሕቍ ፡ ወኵሎ ንዋየ ዘቀርነ ነጌ ወኵሎ ሠርጐ ዘበ ዕንቍ ክቡር ወብርተ ወሐፂነ ወበላቀ ።

፲፫ ወቀናንሞ ወዕጣነ ወሜሮነ ወስኂነ ወወይነ ወቅብአ ወሥንዳሌ ወሥርናየ ወእንስሳ ወአባግዐ ወአፍራሰ ወሬዶነ ወሄዋ ወነፍሰ ሰብእ ።

፲፬ ወአቅማሐትኪ ተኀድገ እምኔኪ ወኵሉ ስብሐትኪ ወብርሃንኪ ደመነ ወኢይረክብዎ እንከ ሠየጥኪ ለዝንቱ በውስቴትኪ ።

፲፭ ወይቀውሙ እምርኁቅ በእንተ ፍርሃተ ሥቃይኪ ወይበክዩኪ ወይላኅዉኪ ።

፲፮ ወይብሉ አሌ ላ ለሀገር ዐባይ እንተ ትለብስ ሜላተ ወአዝመረ ወለየ እንተ ተገብረት በወርቅ ወበዕንቍ ክቡር ወበባሕርይ እስመ በአሐቲ ሰዓት ትማስን ብዕላ ።

፲፯ ወኵሉ ዘሐዳፍ ወኵሉ ኪነተ አሕማር ወኖትያት ወኵሎሙ እለ ይትቀነዩ በውስተ ባሕር እምርኁቅ ቆሙ ።

፲፰ ወጸርሑ ሰበ ርእዩ ውዕየተ ሀገራ ወይቤሉ መኑ ይመስላ ለዛቲ ሀገር ዐባይ ።

፲፱ ወወደዩ መሬተ ውስተ አርእስቲሆሙ ፡ ወይጸርሑ

ርገው ተበቀሏት ፡ ቀድታ ባጠጣችበት ጽዋ ቀድተው መላልሰው አጠጧት ። መዝ ፻፴፯ ፡ ፰ ። ኤር ፶ ፡ ፲፭ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፲ ።

የበደለችውን ያህል ሥቃይ አፀኑባት ፡ ተድላ ደስታ ያደረገችውንም ያህል አስለቅሷት ፡ በልቧ ለዘለዓለሙ ነግሼ እኖራለሁ ፡ ድኻ አልሆንም ፡ ልቅሶንም አላይም ብላ ነበርና ። ኢሳ ፵፯ ፡ ፯ - ፰ ። ሕዝ ፳፰ ፡ ፪ ። ሶፎ ፪ ፡ ፲፭ ። ፯

ስለዚህ በአንዲት ሰዓት መቅሠፍቷ ሞት ፡ ልቅሶ ፡ ረኀብ ይመጣባታል ፡ በእሳትም ያቃጥሏታል ፡ ተበቀሎ የሚፈርድባት እግዚአብሔር ብርቱ ነውና ። ኢሳ ፵፯ ፡ ፱ ። ኤር ፶ ፡ ፵፯ ። ፰

ከሷ ጋር የሴሰኑና ተድላ ደስታ ያደረጉ የምድር ነገሥታት እያዩ ያለቅሱላታል ። ምዕ ፲፯ ፡ ፪ ። ፱

የእሳቷንም ጢስ ባዩ ጊዜ ሥቃይዋን ስለ ፈሩ ከሩቅ ቆመው ለታላቋ ለባቢሎን ከተማ ወዮላት! ወዮላት! ይላሉ ፡ የሚፈረድባት ሰዓት ደርሷልና ። ኢሳ ፳፩ ፡ ፱ ። ኤር ፶፩ ፡ ፰ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፰ ። ፲

የምድር ነጋዴዎችም ያዝኑላታል ያለቅሱላታል ፡ እርሻ ቸውን የሚገዛላቸው የለምና ። ቍ ፲፰ ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፳፯ ። ፲፩

ወርቅና ብር ፡ የከበረ ዕንቍና ሉል ፡ ነጭ ሐር ፡ አረንጓዴ ሐር ፡ ቀይ ሐር ፡ ብጫ ሐር ፡ የዘጺ ዕንጨት ሁሉ ፡ የዝሆን ጥርስ ክቡር ዕንቍ ያለበት ሽልማት ሁሉ ፡ ብርት ፡ ብረት ፡ ቀይ ነጭ እብነ በረድ ሰጥቶ ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፲፪ ። ፲፫ ፡ ፳፪ ። ፲፪

ቀንሞ አበሞ የሚባል ሽቱ ፡ ዕጣን ፡ ሜሮን ፡ ነጭ ዕጣን ፡ ወይን ፡ ዘይት ፡ በያይነቱ ሥንዴ ፡ ላም ፡ በሬ ፡ በግ ፡ ፍየል ፡ ፈረስ ፡ በቅሎ ፡ የባሪያ ምርኮ ሰጥቶ የሚገዛላቸው የለምና ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፫ ። ፲፫

ፍሬሽም ከንቺ ቀረ ፡ ስብትሽ ከሳ ፡ ብርሃንሽ ጠፈረ ከእንግዲህ ወዲህ ነጋዴዎችሽ ይህን ሁሉ ከንቺ አያገኙም ። ፲፬

ሥቃይሽንም ስለ ፈሩ ከሩቅ ይቆማሉ ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፳፯ ። ፲፭

በወርቅና በከበረ ዕንቍ ፡ በሉልም የተሠራ ነጭ ጥቁር ቀይም ሐር ለምትለብስ ለታላቋ ከተማ ወዮላት! እያሉ ያዝኑላታል ያለቅሱላት ፡ ብዕሏ በአንዲት ሰዓት ጠፍቷልና ። ምዕ ፲፯ ፡ ፬ ። ኢሳ ፳፫ ፡ ፲፬ ። ፲፮

መርከብ ሠፊና ቀዛፊ ሁሉ ፡ ዋነተኛ ፡ በባሕር የሚነግዱ ሁሉ ርቀው ይቆማሉ ። ኢሳ ፳፫ ፡ ፲፬ ። ፲፯

የከተማዋን መቃጠል ባዩ ጊዜ ይችን ደገኛይቱን ሀገር ማን ይመስላት ነበር እያሉ ይጮኻሉ ። ኢሳ ፴፬ ፡ ፬ ፡ ፲ ። ፳፯ ፡ ፴ ። ፲፰

በራሳቸውም ላይ ትቢያ እየነሰነሱ ይጮኻሉ ፡ ከሷ ፲፱

ወይበክይዋ ወይላኅውዋ ወይብሉ አሌ ላ፡ አሌ ላ፡
ለሀገር ዐባይ እንተ እምኔሃ ብዕሉ ኵሎሙ እለ በሙ
አሕማር ውስተ ባሕር እምነ ክብራ፡ እስመ በአሐቲ
ሰዓት ማሰነት ።

፳ ለይትፌሣሕ ላዕሌሃ ሰማይ ወቅዱሳን ነቢያት ወሐዋ
ርያት እስመ ተበቀለ እግዚአብሔር በቀለክሙ ።

፳፩ ወነሥአ አሐዱ መልአክ ኀያል ወፆሩ እብነ ዐቢየ
ከመ እንተ ማኅረፅ ወወገረ ውስተ ባሕር፡ ወይቤ
ከመዝ ትትገደፍ ባቢሎን ሀገር ዐባይ ወኢትትረከብ
እንከ ።

፳፪ ወኢይሰማዕ በውስቴታ ቃለ መሰናቁት ወዕንዚራ
ወማኅሌት ወቃለ ቀርን ኢይሰማዕ በውስቴታ ወኵሉ
ኬንያ ወኵሉ ኪን ኢይትረከብ በውስቴታ፡ ወኢብ
ርሃነ ማኅቶት ወኢ ቃለ መርዓዊ ወመርዓት ኢይሰ
ማዕ በውስቴታ ።

፳፫ እስመ ሠየጥኪ መሳፍንተ ምድር እለ አስሐትኪ
ዮሙ በሥራይትኪ ለኵሉ አሕዛበ ምድር ።

፳፬ ወተረክበ በላዕሌኪ ደመ ነቢያት ወዘቅዱሳን ወዘኵ
ሎሙ እለ ተቀትሉ በውስተ ምድር በእንተ ስሙ
ለክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱ ፤

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ተሰምዐ ቃል ዐቢይ እምሰማይ
ከመ ዘብዙኅ ሰብእ ወይብሉ ሃሌ ሉያ እስመ ስብ
ሐት ወፍርቃን ወኃይል ለአምላክነ ።

፪ እስመ ጽድቅ ወርትዕ ኵነኔሁ፡ እስመ ኰነና ለዐባይ
ዘማ እንተ አማሰነት ምድረ በዝሙታ ወተበቀለ ደመ
ኵሎሙ አግብርቲሁ እምእዴሃ ።

፫ ወይብሉ ዳግመ ሃሌ ሉያ ።

፬ ወዐርገ ጢስ ዘለዓለመ ዓለም፡ ወሰገዱ እልክቱ
ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት ወእልክቱኒ አርባዕቱ
እንስሳሁ ለእግዚአብሔር ዘይነብር ዲበ መንበሩ
ቅዱስ ወይብሉ አሚን ሃሌ ሉያ ።

፭ ወወፅአ ቃል እምሰማይ እምውስተ መንበሩ ዘይ
ብል ሰብሑ ለአምላክነ ኵልክሙ አግብርቲሁ ወእለ
ትፈርህዎ ንኡሳን ወዐቢይክሙ ።

፮ ወእምዝ ሰማዕኩ ቃለ ከመ ዘብዙኅ ሰብእ ወከመ
ቃለ ማይ ብዙኅ ወከመ ቃለ ነጐድጓድ ዐቢይ እንዘ
ይብሉ ሃሌ ሉያ እስመ ነግሠ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ይመልክ ።

የተነሣ ከብረው የሚኖሩ፡ ከክብሯ ብዛት የተነሣ
በባሕር መርከብ የሚያኖሩ ሁሉ ለደጊቱ ሀገር ወዮ
ላት! ወዮላት! እያሉ ያዝኑላታል ያለቅሱላታል በአ
ንድ ሰዓት ጠፍታለችና ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፳፱ ፡ ፴ ፡ ፩
ሳሙ ፬ ፡ ፲፪ ። ኢዮ ፪ ፡ ፲፪ ።
መላእክት ፡ ቅዱሳን ፡ ነቢያትና ሐዋርያት ደስ ይበላ ፳
ችሁ ፡ እግዚአብሔር ስለናንተ ተበቀሎ ፈርዶላች
ኋልና ። ኢሳ ፵፬ ፡ ፳፫ ። መሰ ፰ ፡ ፴፩ ። ምሳ ፲፩ ፡ ፲ ።
ኃያል ሰሉ የሚሆን አንድ መልአክ ወፍጮ የሚያ ፳፩
ህል ታላቅ ደንጊያ አንሥቶ ከባሕር ጥሎ ደጊቱ
ሀገር ባቢሎን እንዲህ ትጠፋለች፡ እንግዲህ አትገ
ኝም ። ኤር ፶፩ ፡ ፷፫ - ፷፬ ።
በውስጧ የመሰንቆ የበገና የዘፈን ቃል አይሰማ ፳፪
ባትም የነጋሪት ድምፅም በውስጧ አይሰማም ፡ የጥ
በብም ሁሉ ሠራተኛ በውስጧ አይገኝም ፡ የመብ
ራት ብርሃን አይገኝበትም ፡ የሙሽራትና የሙሽራ
ድምፅ አይሰማበትም ። ኢሳ ፳፬ ፡ ፷ ። ኤር ፯ ፡ ፴፬ ።
በሥራይሽ ያሳትሺያቸው የምድርን መሳፍንቶች ፳፫
ለአሕዛብ ሽጠሺያቸዋልና ። ኤር ፯ ፡ ፴፬ ። ኤር ፴፫ ፡
፲፩ ። ፪ ነገ ፱ ፡ ፳፪ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፪ ።
የነቢያትና የቅዱሳን ሐዋርያት በምድርም ስለ ክር ፳፬
ስቶስ ስም የሞቱ ሰዎች ሁሉ ደም በንቺ ላይ ተገኘ።
ኤር ፶፩ ፡ ፵፱ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

ከዚህ በኋላ እንደ ብዙ ሰው ድምፅ ያለ ታላቅ ቃል ፩
ከሰማይ ተሰማ፡ ቀድሞ ለነበረ እንግዲህም ለሚኖር
ለአምላካችን መድኃኒት የመባል ምስጋና ኃይል ይገ
ባል ሲሉ ተሰማ ። መዝ፡ ፫ ፷፤ ምዕ፡ ፬ ፲፩ ።
ፍርዱ ቅን እውነት ነውና የወዳጆቹን ሁሉ ደም ፪
ከእጅዋ ተቀብሎ በዝሙቷ ምድርን ባሳደፈች በታ
ላቂቱ ዘማ ፈርዶባታልና ። ምዕ፡ ፲፯ ፯ - ፲ ።
ዳግመኛም ቀድሞ ለነበረው እንግዲህም ለሚኖረው ፫
ለአምላካችን ምስጋና ይገባል ሲሉ ። ኢሳ፡ ፴፬ ፲ ፤
የማያቋርጥ ጢስ ወጣ እሊያ ሃያ አራቱ አለቆችና ፬
እነዚያ አራቱ እንስሶች በከበረ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ
ላለ እግዚአብሔር ቀድሞ የነበረ እንግዲህም የሚ
ኖር ዘለዓለማዊ መባል በእውነት ይገባዋል እያሉ
ሰገዱለት ። ነሀ፡ ፰ ፲፫ ።
ከዙፋኑ በታች ካለ ከሰማይም ትንሹም ትልቁም ፭
የምትፈሩት ባለሟሎቹ ሁላችሁ አምላካችንን አመስ
ግኑ የሚል ቃል ከወደ ሰማይ ተሰማ ። መዝ፡ ፪፴፬ ፩ ።
ከዚህ በኋላ ቀድሞ ለነበረው እንግዲህም ለሚኖረው ፮
ለአምላካችን ምስጋና ይገባል ሲሉ እንደ ብዙ ሰው
ድምፅ እንደ ውኃ ፏፏቴና እንደ ታላቅ ነጐድጓድ
ያለ ቃል ሰማሁ፡ ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ነግ
ሦዋልና ። ሕዝ፡ ፩ ፳፬ ።

ራእዩ ለዮሐንስ ።

፯ ለንትፌሣሕ ወንትኀሠይ ወነሀብ ሎቱ ስብሐተ እስመ
በጽሐ መርዓ በግዑ ፡ ወብእሲቱኒ ድሉት ይእቲ ።
፰ ወተውህበ ላቲ ከመ ትልበስ ሜላተ ብርሃን ንጹሐ
እስመ ውእቱ ሜላት ጽድቆሙ ለቅዱሳን ።
፱ ወይቤለኒ ጸሐፍ ብፁዓን እለ ተጸውዑ ውስተ በዓለ
መርዓ በግዑ እስመ ዝንቱ ቃለ ጽድቅ ዘእግዚአብ
ሔር ውእቱ ።
፲ ወወደቁ ኀበ እገሪሁ ወሰገድኩ ሎቱ ወይቤለኒ ዑቅ
ዮጊ ኢትስግድ ሊተ እስመ አነሂ ገብር ዘከማከ ወዘ
ምስሌከ ወምስለ አኀዊከ ነቢያት እለ የዐቅቡ ሕጎ
ለኢየሱስ ፡ ወበሕቱ ለእግዚአብሔር ንስግድ ኵሉነ
እስመ ሕጉ ለኢየሱስ መንፈሰ ትንብዮ ።
፲፩ ወእምዝ ተርኅወ ሰማይ ወሐዕከ ፈረስ ፀዓዳ ወዘይ
ጼዐኖ ስሙ መሃይምን ወጻድቅ ወዘበጽድቅ ይኴንን
ወይፀብእ ።
፲፪ ወአዕይንቲሁ ከመ ነደ እሳት ወዲበ ርእሱ አክሊል
ወጽሑፍ ውስተ ቀጸላሁ እስማት ዘአልቦ ዘየአምሮ
ዘእንበለ ውእቱ በሕቲቱ ።
፲፫ ወይለብስ ልብሰ ዘንዙኅ በደም ወሰመዩ ስሞ ቃለ
እግዚአብሔር ።
፲፬ ወሐራ ሰማይ ይተልውዎ በአፍራስ ፀዓድው ወይለ
ብሱ ሜላተ ብርሃን ንጹሐ ።
፲፭ ወይወጽእ እምነ አፉሁ ሰይፍ በሊሕ ዘበቱ ይቀሥ
ፎሙ ለአሕዛብ ወውእቱ ይርዕዮሙ በበትረ ሐፂን
ወውእቱ ይከይዳ ለምክያደ ወይነ ሕምዘ መዓቱ ለእ
ግዚአብሔር ዘኵሎ ይመልክ ።
፲፮ ወጽሑፍ ላዕለ ልብሱ ወውስተ ገቦሁ ስም ዘይብል
ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ አጋእዝት ።
፲፯ ወእምዝ ቆመ አሐዱ መልአክ ውስተ ፀሐይ ወይጸ
ርሕ በቃል ዐቢይ ወይቤ ለኵሉ አዕዋፍ ዘይሠርር
ውስተ ማእከለ ሰማይ ንዑ ተጋብኡ ውስተ በዓሉ
ለእግዚአብሔር ዐቢይ ።
፲፰ ከመ ትብልዑ ሥጋ ነገሥት ወሥጋ መላእክት ወሥጋ
ሰኑዓን ወሥጋ አፍራስ ወዘእለ ይጼዐንዎሙ ወሥጋ
ኵሉ አግብርት ወግዑዛን ወንኡሳን ወዐቢያን ።
፲፱ ወእምዝ መጽአ ዝኩ አርዌ ወነገሥተ ምድር ወሠ
ራዊቶሙ ተጋብኡ ምስሌሁ ከመ ይፅብእዎ ለውእቱ
አርዌ ዘይጼዐን ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ ወለሠራዊቱ ።
፳ ወእምዝ አኀዝዎ ለዝኩ አርዌ ወለሐሳዌ ነቢይ ዘገ
ብረ ትእምርተ በቅድሜሁ በዘያስሕቶሙ ለእለ
ጸሐፉ ማኅተመ ስሙ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ ሎቱ

የዮሐንስ ራእይ ።

ደስ ይበለን ደስ ብሎንም ለርሱ ምስጋና እናቅርብ ፯
የበጉ ሠርግ ደርሷልና ሴቲቱም ለሠርጉ የተዘጋጀች
ናት ። ኢሳ፡ ፶፬ ፭፫ ፤ ማቴ፡ ፳፪ ፪ ፤ ፪ ቆሮ፡ ፲፩ ፪ ።
የብርሃን ነጭ ሐር ትለብስ ዘንድ ተሰጣት ይኸውም ፰
ነጭ ሐር የቅዱሳን ክብራቸው ነው ። መዝ፡ ፵፭ ፲፫ ።
ወደ በጉ ሠርግ የተጠሩ የተመሰገኑ ናቸው ብለህ ፱
ጻፍ አለኝ፡ ይህ የእውነት ቃል የእግዚአብሔር
ነውና ። ሉቃ ፡ ፲፬ ፲፭ ።
ከእግሩም ወድቄ ሰገድኩለት እኔም የኢየሱስን ሕግ ፲
ከሚጠብቁ ወንድሞችህ ነቢያትና ከንተ ጋራ እንዳ
ንተ ተገዥ ነኝና ለኔ እንዳትሰግድ ዕወቅ አለኝ ሁላ
ችን ለእግዚአብሔር እንስገድ እንጂ ትንቢትን የሚ
ያናግር መንፈስ መስጠት ለኢየሱስ ልማዱ ነውና ።
ምዕ፡ ፳፪ ፰፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፲ ፳፭፤ ፩ ዮሐ፡ ፭ ፲ ።
ከዚህ በኋላ ሰማይ ተከፈተ አምበላይ ፈረስም ወጣ ፲፩
የተቀመጠበትም የታመነ እውነተኛ ይባላል፡ በእውነ
ትም ፈርዶ የሚያጠፋ ነው ። ኢሳ፡ ፲፩ ፬፤ ዮሐ፡ ፲፬ ፯፤
ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ናቸው፡ በራሱም ፲፪
ላይ አክሊል ደፍቷል በአክሊሉም ላይ ከሱ ብቻ
በቀር ሌላ የማያውቀው የሌለ ስም ተጽፏል ።
ኢሳ፡ ፱ ፯ - ፯ ። ምዕ፡ ፪ ፲፫፤
ደም የተረጨ ልብስም ለብሷል ስሙንም የእግዚአ ፲፫
ብሔር ቃል ይሉታል ። ኢሳ፡ ፷፫ ፪-፫ ፤ ዮሐ፡ ፩ ፩።
የሰማይ ጭፍሮችም በአምበላይ ፈረሶች ተቀም ፲፬
ጠው ንጹሕ የብርሃን ነጭ ሐር ለብሰው ይከተሉ
ታል ። ዳን፡ ፲ ፯፤ ምዕ፡ ፬ ፬፤ ማቴ፡ ፲፯ ፪ ።
ከፉም አሕዛብን የሚቀጣበት የተሳለ ሰይፍ ይወጣል ፲፭
እሱም በብረት ብትር ይጠብቃቸዋል ሁሉን የሚገዛ
የእግዚአብሔር የቍጣው መርገዝ ወይን ያለበት ዓው
ድማን ተረግጧል ። መዝ፡ ፪ ፱፤ ምዕ፡ ፩ ፲፯ ።
በልብሱ ላይና በጎኑ ውስጥ የጌቶች ጌታ፡ የንጉ ፲፮
ሦች ንጉሥ፡ የሚል ስም ተጽፏል ። ዳን፡ ፪ ፵፯ ።
ከዚህ በኋላ አንድ መልአክ በፀሐይ ቁሞ በሰማይና ፲፯
በምድር መካከል ለሚበሩ ወፎች ወደ ታላቁ ወደ
እግዚአብሔር በዓል ኑ ተሰብሰቡ እያለ በታላቅ ቃል
ይጮኻል ። ሕዝ፡ ፴፱ ፬፡ ፲፯ ።
የነገሥታቱን ሥጋ የአለቆቹንና የአርበኞቹን ሥጋ ፲፰
የፈረሶችንና የተቀመጡባቸውን ሥጋ የገዢውንና
የተገዢውን የታላቁንና የታናሹን ሁሉ ሥጋ ትበሉ
ዘንድ ።
ከዚህ በኋላ ያ አውሬ መጣ፡ የምድር ነገሥታትና ፲፱
ሠራዊቶቻቸውም በአምበላይ ፈረስ ላይ ተቀምጦ
ያለ እሱን ከሠራዊቱ ጋር ይወጉት ዘንድ ከርሱ ጋር
ተሰበሰቡ ። ምዕ፡ ፲፮ ፲፮ ።
ከዚህ በኋላ ያን አውሬንና የስሙን ምልክት ጽፈው ፳
ለርሱና ለምስሉ የሰገዱትን በሚያስቱቸው ገንዘብ
በፊቱ የምታት ተአምራት ያደረገው ሐሰተኛውን

ወለምስሉ ፡ ወወደይዎሙ ሕያዋኒሆሙ ውስተ ዐዘቅተ እሳት ዘይነድድ በተይ ።

፳፩ ወለእለሰ ተርፉ ቀተልዎሙ በሰይፈ ዝኩ ዘይጼዐን ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ እንተ ይወፅእ እምአፉሁ ሰይፍ በሊሕ፡ ወጸግቡ ኵሉ አዕዋፈ ሰማይ እምነ ሥጋሆሙ።

ምዕራፍ ፳ ፡

፩ ወእምዝ ወረደ ካልእ መልአክ እምሰማይ ወይፀውር መራኁተ ፀሐይ ወዐበይት መዋቅሕት ውስተ እዴሁ ።

፪ ወአኀዞ ለዝክቱ አርዌ ዘውእቱ ቀዳማዊ ወውእቱ ጋኔን ሰይጣን ።

፫ ወአሠሮ ፲፻ተ ዓመተ ፡ ወአውደቆ ውስተ ማዕምቅ ወዐፀወ ላዕሌሁ በማኅተም ከመ ኢያስሕት አሕዛበ እስከ ይትፌጸም ዝንቱ ፲፻ ዓመት ፡ ወእምድኅረ ዝንቱ ሀለዎ ይትፈታሕ ኅዳጠ መዋዕለ ።

፬ ወእምዝ ርኢኩ መናብርተ ወነበረ ላዕሌሆሙ ወልደ እጓለ እመሕያው ወአግብአ ሎሙ ፍትሐ በእንተ ስሙ ለኢየሱስ ወበእንተ ቃለ እግዚአብሔር፡ ወእለሰ ኢሰገዱ ለዝክቱ አርዌ ወኢለምስሉ ወኢጸሐፉ ትእምርቶ ውስተ ፍጽሞሙ ወኢውስተ እደዊሆሙ እሙንቱ የሐይዉ ወይነግሡ ምስለ ክርስቶስ ፲፻ ዓመተ ።

፭ ወባዕዳንሰ ምውታን ኢይትነሥኡ እስከ አመ ይትፌጸም ዝንቱ ፲፻ ዓመት ። ወዛቲ ይእቲ ቀዳሚት ሕይወት ።

፮ ብፁዕ ወቅዱስ ውእቱ ዘረከበ ክፍለ በይእቲ ዕለት እንተ ትቀድም መጺአ እስመ አልቦ እንከ ዳግመ ሥልጣነ ሞት ላዕለ እሉ እስመ ይከውኑ ካህናቲሁ ለእግዚአብሔር ወለክርስቶስ ወይነግሡ ምስሌሁ ፲፻ ዓመተ ።

፯ ወሶበ ኀልቀ ፲፻ ዓመት ይትፈታሕ ሰይጣን እምነ ሞቅሑ ።

፰ ወይወፅእ ያስሕቶሙ ለአሕዛብ እለ ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሃ ለምድር ወያስተጋብኦሙ ለጎግ ወለማጎግ ከመ ያስተቃትሎሙ ወኍልቆሙሰ ከመ ኆፃ ባሕር ።

፱ ወዐርጉ ውስተ ስፍሐ ለምድር፡ ወዐገትዋ ለትዕይንቶሙ ለቅዱሳን ወለሀገር ቅድስት፡ ወእምዝ ወረደት እሳት እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዖሙ ።

፲ ወለዝክቱኒ ሰይጣን ዘያስሕቶሙ ወደይዎ ውስተ ዐዘቅተ እሳት ወተይ ኀበ ሀሎ ዝክቱ አርዌ ወሐሳዌ ነቢይ ከመ ይደየኑ መዐልተ ወሌሊተ እስከ ለዓለመ ዓለም ።

፲፩ ወእምዝ ርኢኩ መንበረ ዐቢየ ወፀዓዳ ወእምዘ ይነ

ነቢይ ይዘው በሕይወታቸው ሳሉ ከዲኙ ጋር እሳት በሚነድበት ጕድጓድ ውስጥ ጣሉዋቸው ።

የቀሩትን ግን በአምበላይ ፈረስ ላይ ከተቀመጠው አፍ በምትወጣ ሰይፍ ገደልዋቸው የሰማይ ወፎችም ሁሉ ከሥጋቸው በልተው ጠገቡ ። ፳፩

ምዕራፍ ፳ ።

ከዚህ በኋላ ሌላ መልአክ ከሰማይ ወረደ፡ የምድር መክፈቻን ይዞል ታላላቅ እግር-ብረቶችንም በጁ ተይዞዋል ። ምዕ፡ ፩ ፲፰ ። ፩

ያን የፊተኛውን አውሬ ያዘው ይኸውም ጋኔን የተባለው ሰይጣን ነው ይዞም ሺሕ ዓመት አጋዘው ። ፪ ጴጥ፡ ፪ ፬፡ ምዕ፡ ፲፪ ፱ ። ፪

ሺሕ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ አሕዛብን እንዳያስት በጥልቅ ጕድጓድ ጥሎ በስኑ ቍልፍ ዘጋበት ኋላ ግን ጥቂት ቀን ይፈታ ዘንድ አለው ። ዳን፡ ፯ ፲፯ ። ፫

ከዚህም በኋላ ዙፋኖች ተዘርግተው የሰው ልጅ በላያቸው ተቀምጦ አየሁ፡ ስለ ኢየሱስና ስለ እግዚአብሔር ቃል ስለ ሞቱ ሰዎች ነፍስ ቀን ፍርድን ፈረደላቸው፡ ለዚያ አውሬና ለምስሉ ያልሰገዱ የስሙንም ምልክት በግንባራቸው ያልጻፉ በእጃቸው ያልተከተቡ እሊህ ተነሥተው ከክርስቶስ ጋር ሺሕ ዓመት ይነግሣሉ ። ዳን ፯ ፱ ፡ ፳፪ ፳፯ ። ፬

የቀሩት ሙታን ግን ይህ ሺሕ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ አይነሡም፡ መጀመሪያዪቱ ትንሣኤ ይህች ናት ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፳፫ ። ፩ ተሰ ፬ ፲፯ ። ፭

አስቀድሞ በምትመጣ በዚያች ቀን የመነሣት ዕድል ያገኘ ሰው ክቡር ምስጉን ነው፡ ዳግመኛ በኒያ ላይ የሞት ሥልጣን የለምና፡ የእግዚአብሔርና የክርስቶስ አገልጋዮች ሆነው ከርሱ ጋር ሺሕ ዓመት ይነግሣሉና ። ኢሳ ፷፩ ፮ ። ምዕ ፳፩ ፰ ። ፮

ሺሕ ዓመት በተፈጸመ ጊዜ ሰይጣን ከእስራቱ ይፈታል ። ፯

በምድር በአራቱ መዓዝን ያሉት አሕዛብን ያስታቸው ዘንድ ይወጣል፡ ጎግ ማጎግንም ያዋጋቸው ዘንድ ይሰበስባቸዋል፡ ቍጥራቸውም እንደ ባሕር አሸዋ ነው ። ሕዝ ፴፰ ፪ ። ፩ ጴጥ ፭ ፰ ። ፰

ወደ ሰፊም ሜዳ ወጥተው የቅዱሳን ከተማ የሆነች ቅድስት ሀገርን ይከቧታል፡ ከዚህ በኋላ ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዝዛ ከሰማይ እሳት ወርዳ ትፈጃቸዋለች ። ኢሳ ፰ ፰ ። ሕዝ ፴፰ ፳፪ ። ሕዝ ፴፱ ፯ ። ፱

ያንንም ያሳታቸውን ሰይጣን ለዘለዓለሙ ሌትና ቀን እንዲሠቃዩ ያ አውሬና ሐሰተኛው ነቢይ ወዳሉበት በዲኙና በእሳት ጕድጓድ ውስጥ ጣሉት ። ምዕ ፲፱ ፳። ፲

ከዚህ በኋላ ታላቅና ነጭ ዙፋንን አየሁ፡ በላዩም ፲፩

ብር ዲቤሁ ጕዩ እምቅድመ ገጹ ሰማይ ወምድር ወኀየኢ መከነ ።

፲፪ ወእምዝ መጽኡ ኵሎሙ ምዉታን ዐቢያን ወንኡሳን ወቆሙ ቅድመ መንበሩ፡ ወከሡቱ ኵሉ መጻሕፍተ፡ ወለመጽሐፈ ሕይወትሰ እንተ በሕቲታ ከሠትዋ ወተኰነኑ እልክቱ ምዉታን በከመ ጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ በከመ ገብሩ ።

፲፫ ወአግብአት ባሕርኒ ኵሎ ምዉታነ እለ ውስቴታ ወአግብኡ ሲኦል ወሞት ዘኀቤሆሙ ምውታን፡ ወአግብአት ምድርኒ እለ ሀለዉ ውስቴታ ምዉታነ፡ ወተኰነኑ ኵሎሙ በከመ ምግባሮሙ ።

፲፬ ወወደይዎሙ ለሲኦል ወለሞት ውስተ ዐዘቅተ እሳት ዘምልእት ተየ፡ ወሞትሰ ዳግም ገሃነም ዘእሳት ውእቱ ።

፲፭ ወለኵሉ ዘኢይትረከብ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት ይወድይዎ ውስተ ገሃነም ዘእሳት ።

ምዕራፍ ፳ወ፩ ፤

፩ ወእምዝ ርኢኩ ሰማየ ሐዲሰ ወምድረ ሐዳሰ እስመ ሰሰለ ሰማይ ቀዳማዊ ወምድርኒ ቀዳሚት፡ ወባሕርኒ ተሰዕረት እንከ ።

፪ ወለሀገርኒ ቅድስት ሐዳስ ኢየሩሳሌም ርኢክዋ ወረደት እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ወድሉት ይእቲ ከመ መርዓት ሥርጉት ለምታ ።

፫ ወሰማዕኩ ቃለ ዐቢየ እምሰማይ ዘይብል፡ ናሁ ቅድሳቱ ለእግዚአብሔር ምስለ እጓለ እመሕያው ኀደረት ምስሌሆሙ፡ እሙንቱኒ ይከውንዎ ሕዝበ ወውእቱኒ ይከውኖሙ አምላኮሙ ወይሄሉ እግዚአብሔር ምስሌሆሙ ።

፬ ወያሴስል አንብዐ እምአዕይንቲሆሙ ወአልቦ እንከ ሞት ወኢላሕ ወኢገዓር ወኢሕማም አልቦ እንከ፡ እስመ ኀለፈ ዘቀዳሚ ሥርዓት ወናሁ ተሐደሰ ኵሉ ።

፭ ወይቤ ዘይነብር ዲበ መንበሩ ናሁ እገብር ኵሎ ሐዲሰ፡ ወይቤለኒ ጸሐፍ እስመ ዝንቱ ቃል እሙን ዘበጽድቅ ይከውን ።

፮ አነ ውእቱ አልፋ ወኦ ወአነ ቀዳማዊ ወአነ ደኃራዊ ወአንሰ ለዘጸምአ እሁብ ይስተይ እምነቅዐ ማየ ሕይወት በከንቱ ።

፯ ወዘሰ ሞዐ ይወርሰ ለዝንቱ ወእከውኖ ሎቱ አምላከ ወውእቱኒ ይከውነኒ ወልደ ።

፰ ወእለሰ ይፈርህዎ እንዘ የአምኑ ወያጌምኑ ሥጋሆሙ

ላይ ተቀምጦ ካለው ከፊቱ መገለጽ የተነሣ ሰማይና ምድር ሸሹ፡ በታም አላገኙም ። ዳን ፪ ፴፭ ።

ከዚህ በኋላ ታላቆም ታናሹም ሙታን ሁሉ ተነሥተው በዙፋኑ ፊት ቁመው መጻሕፍቱን ሁሉ ገለጡ፡ የሕይወት መጽሐፍን ግን ለብቻዋ ገለጧት፡ እነዚያም ሙታን በዚህ መጽሐፍ እንደ ተጻፈ እንደየሥራቸው ተፈረደባቸው ። ዳን ፯ ፲ ። ፪ ቆሮ ፭ ፲ ። ፲፪

በሕርም በውስጧ ያሉትን ሙታን መለሰች፡ መቃብርና ሞትም ከነሱ ዘንድ ያሉ ሙታንን መለሱ፡ ምድርም በውስጧ ያሉትን ሙታን መለሰች ሁሉም እንደየሥራቸው ተፈረደባቸው ተፈረደላቸው ። ፲፫

መቃብርንና ሞትንም ዲኝ በተመላች በእሳት ጉድጓድ ውስጥ ጣሉዋቸው፡ ሁለተኛው ሞት ግን ገሃነመ እሳት ነው ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፳፯፡ ፶፩ ፶፭ ። ፲፬

በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ ያልተገኘውን ሁሉ በገሃነመ እሳት ይጥሉታል ። ምዕ ፲፱ ፳ ። ፲፭

ምዕራፍ ፳፩ ፤

ከዚህ በኋላ አዲስ ሰማይ አዲስ ምድር አየሁ፡ የቀደመው ሰማይና የቀደመችው ምድር አልፈዋልና፡ ባሕርም ያን ጊዜ ታልፋለች ። ኢሳ፡ ፶፯ ፳፡ ኢሳ ፷፭፡ ፲፯፡ ፪ ጴጥ ፫ ፲፫ ። ፩

የከበረች ሐዲሲቱ ሀገር ኢየሩሳሌምም ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ ስትወርድ አየኋት፡ ሙሽራ ለባሏ ያጌጠች እንደ ሆነች እሷም ዝግጁ ናት ። ኢሳ ፶፪፡ ፩ ። ኢሳ ፶፬፡ ፭ ። ፪ ቆሮ ፲፩፡ ፪ ። ፪

እነሆ የእግዚአብሔር ክብሩ ለሰው ተሰጠች የሚል ታላቅ ድምፅ ከወደ ሰማይ ሰማሁ፡ እነሱ ወገኖቹ ይሆናሉ፡ እሱም አምላካቸው ይሆናል፡ እግዚአብሔር አድሮባቸው ይኖራል ። ዘሌ ፳፯፡ ፲፩ ። ሕዝ ፴፯፡ ፳፯ ። ምዕ ፯፡ ፲፯ ። ፪ ቆሮ ፮፡ ፲፯ ። ፫

ከዓይናቸው ዕንባን ያርቃል፡ እንግዲህ ሞት፡ ልቅሶ፡ ጩኸት መከራ የለባቸውም፡ የቀድሞ ሥርዓት አልፎ እነሆ ሁሉ ታድሷልና ። ኢሳ ፳፭፡ ፰ ። ኢሳ ፴፭፡ ፲ ። ፩ ቆሮ ፲፭፡ ፳፯፡ ፶፬ ። ፬

በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው እሱ እነሆ ሁሉን ሐዲስ አደርገዋለሁ ብሏልና፡ ይህ ቃል በእውነት እንደ ሚሆን የታመነ ነውና ጻፍ አለኝ ። ኢሳ ፵፫፡ ፲፱፡ ፪ ቆሮ፡ ፭፡ ፲፯፡ ፳፩ ። ምዕ ፩፡ ፪ ። ፭

ቀዳማዊ ደኃራዊ የምሆን አልፋ፡ ኦ፡ እኔ ነኝ፡ ለተጠማ ከሕይወት ውኃ ምንጭ ይጠጣ ዘንድ ያለ ዋጋ እሰጠዋለሁ ። ኢሳ ፲፪፡ ፫ ። ዮሐ ፯፡ ፴፯ ። ምዕ ፳፪፡ ፲፯ ። ፮

ድል የነሣም ይህን ይወርሰዋል እኔ አባት እሆነዋለሁ እሱም ልጅ ይሆነኛል ። ዘካ ፰፡ ፰ ። ሮሜ ፰፡ ፲፯፡ ፴፪፡ ምዕ ፪፡ ፯፡ ፲፩ ። ፯

ሳያምኑ የሚፈሩት ግን ራሳቸውን የሚያሳድፉ ፰

ወይቀትሉ ወይዜምዉ ወይገብሩ ሥራየ ወያመልኩ
አማልክተ ወኵሎሙ ሐሰተ ይከውን ምንዳቤሆሙ ገሃ
ነም ዘእሳት ወተይ ወዝንቱ ውእቱ ዳግም ሞት ።

፱ ወመጽአ አሐዱ እምነ እልክቱ ሰብዓቱ መላእክት
እለ ይፀውሩ ሰብዓተ ጽዋዓተ እለ ምሉአን ሰብዓተ
መቅሠፍተ ደኃርያተ ወተናገረ ምስሌየ ወይቤለኒ
ነዓ አርኢከሃ ለመርዓት ለብእሲተ በግዑ ።
፲ ወወሰደኒ መንፈስ ውስተ ደብር ዐቢይ ወነዋኅ ወአ
ርአየኒሃ ለሀገር ቅድስት ኢየሩሳሌም እንተ ትወርድ
እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ።

፲፩ ወስብሐተ እግዚአብሔር ላዕሌሃ ፡ ወከዋክብቲሃኒ
ይመስሉ ከመ ዕንቍ ክቡር ወዕዕዱት ይእቲ ከመ
ብሕርይ ።
፲፪ ወዓበይ ዓረፍታ ወነዋኅ ጥቀማ ወባቲ ዐሥርቱ ወክ
ልኤቱ አናቅጽ ወውስተ አናቅጺሃ ዐሥርቱ ወክል
ኤቱ መላእክት ወጽሑፉን አስማት ዘዐሠርቱ ወክል
ኤቱ ሕዝበ እስራኤል ።
፲፫ ወውስተ አናቅጽ ጽባሓውያን ሠለስቱ ፡ ወውስተ
አናቅጽ ዐረባውያን ሠለስቱ ፡ ወውስተ አናቅጽ ሰሜ
ናውያን ሠለስቱ ፡ ወውስተ አናቅጽ ደቡባውያን
ሠለስቱ ።
፲፬ ወዐሠርቱ ወክልኤቱ መሠረታቲሃ ለዓረፍተ ሀገራ
ወጽሑፍ ውስቴቶን አስማተ ዐሠርቱ ወክልኤቱ
ሐዋርያተ በግዑ ።
፲፭ ወዝክቱ ዘይትናገር ምስሌየ ይፀውር ኅለተ ወርቅ
በዘበቱ ይሜጥና ለይእቲ ሀገር ወለአናቅጺሃ ወለዓ
ረፋቲሃ ።
፲፮ ወርብዕት ይእቲ ሀገር በእምጣነ ኑኃ ወግድማ ፡ ወመ
ጠና ለይእቲ ሀገር በውእቱ ኅለት ወከነ እምጣኒሃ
ዐሠርተ ወክልኤተ ምእተ ኑኃ ወግድማ ወቆማኒ
ዕሩይ ።

፲፯ ወእምገዘ መጠነ ዓረፋቲሃ ምእት ወአርብዓ ወአርባ
ዕቱ በእመተ ሰብእ ዘውእቱ አሐዱ በእመተ መልአክ።

፲፰ ወውስተ ርእሰ ዓረፍታ ለይእቲ ሀገር በዕንቈ ኢያስ
ጲድ ወበያክንት ወትመስል ሀገራ ከመ ዘበወርቅ
ንጹሕ ግብረታ ።
፲፱ ወመሠረተ ዓረፍት ሀገራ ከመ ማኅው ፀዓዳ ሥር
ጉት በኵሉ ዕንቍ ክቡር ፡ ወቀዳሚት መሠረት በኢ
ያስጲድ ፡ ወካልእት በሰንፔር ፡ ወሣልስት በኬልቄ
ዶን ፡ ወራብዕት በዘመረግድ ።

ነፍስ የሚገድሉ ፡ የሚሴስኑ ፡ ሥራይ የሚያደርጉ ፡
ጣዖታትን የሚያመልኩ ፡ ሐሰትን ሁሉ የሚናገሩ
ቅጣታቸው እሳትና ዲኝ ያለበት ገሃነም ይሆናል ፡
ሁለተኛ ሞት ይህ ነው ፡ ፩ ቆሮ ፮ ፡ ፱ ። ኤፌ ፭ ፡
፭ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፱ ። ዕብ ፲ ፡ ፳፮ - ፴፱ ። ምዕ ፳፪ ፡ ፲፭ ።
የኋለኞችን ሰባት መቅሠፍቶች የተመሉ ሰባት ጽዋ ፱
ዎችን ከያዙ ከነዚያ ሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ
ከኔ ጋር ተነጋገረ ፡ በጉ የተሠዋላትን ሙሽራ ሴት ና ፡
ላሳይህ አለኝ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፩ ። ፮ ፡ ፯ ። ምዕ ፲፱ ፡ ፯ ።
መንፈስም ወደ ታላቅና ረዥም ተራራ ወስዶ ከእግ ፲
ዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ የምትወርደውን ቅድስት
ሀገር ኢየሩሳሌምን አሳየኝ የእግዚአብሔርም ብር
ሃን ሰፍሮበታል ።
ከዋክብቶቿም ክቡር ዕንቍን ይመስላሉ ፡ እንደ ዕን ፲፩
ቍም የጸሩ ናት ። ቍ ፳፫ ። ሕዝ ፵፰ ፡ ፴፭ ።

አርከኗ ታላቅ ነው ፡ ቅጥሯም ረዥም ነው ፡ ዓሥራ ፲፪
ሁለት ደጃፎች አሏት ፡ በደጃፎቿም ዓሥራ ሁለት
መላእክት ቆመዋል ፡ የዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል
ስም ተጽፎባቸዋል ።
በምሥራቅ በሉ ደጃፎች ሦስት ፡ በምዕራብ በሉ ፲፫
ደጃፎች ሦስት ፡ በሰሜን በሉ ደጃፎች ሦስት ፡ በደ
ቡብ በሉ ደጃፎች ሦስት ተጽፈዋል ። ሕዝ ፵፰ ፡ ፲፩ ።

የሀገሪቱም አርከን መሠረቶች ዓሥራ ሁለት ናቸው ፡ ፲፬
የዓሥራ ሁለቱ የበጉ ሐዋርያት ስም በውስጣቸው
ተጽፏል ። ምዕ ፲፰ ፡ ፳ ። ማቴ ፲ ፡ ፪ ። ገላ ፪ ፡ ፱ ።
ያም ከኔ ጋር የሚነጋገረው መልአክ ያችን ሀገር ፲፭
ደጃፎችዋንና አርከኖችዋን የሚሰፍርበትን የወርቅ
ዘንግ ይዟል ። ዘካ ፪ ፡ ፩ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፩ ።
ያችም ሀገር በወርዷ በቁመትዋ መጠን አራት መዓ ፲፮
ዝን ናት ፡ ያችንም ሀገር በዚያው በወርቅ ዘንግ ሰፈ
ራት ፡ መጠኗም ሺሕ ሁለት መቶ ሆነ ፡ ርዝመቷ ፡
ሞላልነትዋና ቁመትዋ ትክክል ነው ። ሕዝ ፵፰ ፡
፲፮ - ፲፯ ።
ከዚህ በኋላ የአርከኗ መጠን በሰው ክንድ መቶ አርባ ፲፯
አራት ሆነ ፡ ይኸውም በመልአኩ ክንድ አንድ ክንድ
ነው ።
የዚያች ሀገር አርከን ጫፍ ያክንትና ኢያስጲድ በሚ ፲፰
ባል ዕንቍ ያጌጠ ነው ፡ ሀገሪቱም በጥሩ ወርቅ የተ
ሠራች ትመስላለች ።
የሀገሪቷም ቅጽር መሠረት እንደ ሞ ብርሌ ፀዓዳ ፲፱
ነው ፡ በከበረ ዕንቍ ሁሉ ያጌጠች ናት ፡ መጀመር
ያዩቱ መሠረት ኢያስጲድ በሚባል ዕንቍ ፡ ሁለተ
ኛዩቱም ሰንፔር በሚባል ዕንቍ ፡ ሦስተኛዩቱም
ኬልቄዶን በሚባል ዕንቍ ፡ አራተኛዩቱም መረግድ
በሚባል ዕንቍ ያጌጠች ናት ። ኢሳ ፶፬ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።

፳ ወኃምስት በሰርዶንክስ፡ ወሳድስት በሰርድዮን፡ ወሳ
ብዕት በክርስቲሎቤ፡ ወሳምንት በቢረሌ፡ ወታስዕት
በወራውሬ ፡ ወዓሥርት በክርስጵራስስ ፡ ወእንተ
ዐሥሩ ወአሐቲ በያክንት፡ ወእንተ ዐሥሩ ወክልኤ
በአሜቴስጢኖስ ።

፳፩ ወ፲፪ኆኅት ዐሥሩ ወክልኤ በዐሥሩ ወክልኤ ባሕ
ርይ ወለለአሐቲ ፲፪ አሐቲ ባሕርይ፡ ወጽጕ ሀገራ
ከመ ወርቅ ንጹሕ ወያጸድል እንተ ውሥጣ ከመ
ማኅው ።
፳፪ ወኢርኢኩ ጽርሐ እንተ ከማሃ እስመ እግዚአብሔር
ዘኵሎ ይመልክ ውእቱ ጽርሓ ወበግዑ ።

፳፫ ወሀገራሰ ኢትፈቅድ ፀሐየ ወኢወርኀ ከመ ያብርሁ
ላቲ እስመ ብርሃነ እግዚአብሔር ያበርህ ላቲ ወማኅ
ቶታ ውእቱ በግዑ ።
፳፬ ወየሐውሩ አሕዛብ በብርሃነ ዚአሃ፡ ወነገሥተ ምድ
ርኒ ያመጽኡ አምኃ እምክብሮሙ ውስቴታ ።
፳፭ ወኢይትዐፀው አናቅጺሃ መዐልተ ወሌሊተ እስመ
አልቦቱ ሌሊት ።
፳፮ ወአሕዛብኒ ያመጽኡ ክብሮሙ ወስብሐቲሆሙ ውስ
ቴታ ።
፳፯ ወኢይበውእ ውስቴታ ኵሉ ዘርኩስ ወዘይገብር
ግማኔ ወሐሰተ ወዘኢኮነ ጽሑፈ ውስተ መጽሐፈ
ሕይወት ዘበግዑ ።

ምዕራፍ ፳ወ፪ ፡

፩ ወአርአየኒ ፈለገ ዘማየ ሕይወት ፀዓዳ ከመ በረድ
ወይወፅእ እምነ መንበሩ ለእግዚአብሔር ወሥልጣነ
በግዑ ።
፪ ወይውኅዝ ውስተ ማእከለ መርኅበ ወእምለፌኒ
ውእቱ ፈለግ ወእምከሐሁኒ ዕፀ ሕይወት ወይገብር
ፍሬ በወርኀ ወክልኤተ ለለአሐዱ ወርኅ ወቈጽለ
ዕፀኒ ፈውስ ለሕይወተ አሕዛብ ።
፫ ወአልበ እንከ ርኩስ ወኢምንትኒ፡ ወሀለወ ውስቴታ
መንበረ እግዚአብሔር ወበግዑ ወኢይከውን መዓት
ላዕለ አግብርቲሁ ለእግዚአብሔር እለ ያመልክዎ ።

፬ ወይሬእዩ ገጾ ወስሙ ውስተ ፍጽሞሙ ።

፭ ወአልበ እንከ ሌሊት ወኢይፈቅዱ ብርሃነ ማኅቶት
ወኢብርሃነ ፀሐይ እስመ እግዚአብሔር ያበርህ ላዕ
ሌሆሙ ወይነግሡ ለዓለመ ዓለም ።

አምስተኛዩቱ መሠረት ሰርዶንክስ በሚባል ዕንቍ ፡ ፳
ስድስተኛዩቱም ሰርድዮን በሚባል ዕንቍ፡ ሰባተኛ
ዩቱም ክርስቲሎቤ በሚባል ዕንቍ፡ ስምንተኛዩቱ
ቢረሌ በሚባል ዕንቍ ያጌጠች ናት፤ ዘጠኝኛይቱም
ወራውሬ በሚባል ዕንቍ፡ ዓሥረኛዩቱም ክርስጵ
ራስስ በሚባል ዕንቍ፡ ዓሥራ አንደኛዩቱም ያክንት
በሚባል ዕንቍ፡ ዓሥራ ሁለተኛዩቱም አሜቴስ
ጢኖስ በሚባል ዕንቍ ያጌጠች ናት ።
ዓሥራ ሁለቱ ደጃፎቿም በዓሥራ ሁለቱ አዕናቍ ፳፩
ያጌጡ ናቸው፡ ለያንዳንዱ አርከን አንዳንድ ዕንቍ
አለበት፡ የሀገሪቱም አደባባይ እንደ ጠራ ወርቅ
ነው፡ ውስጧም እንደ ዕንቍ ያበራል። ምዕ ፳፪፡፪ ።
እንደሷ ያለ አዳራሽ አላየሁም፡ ሁሉን የሚገዛ እግ ፳፪
ዚአብሔር አዳራሿ ነውና፡ በጉም አድሮበት ይኖ
ራልና ።
ሀገሪቷም ያበሩላት ዘንድ ፀሐይና ጨረቃን አት ፳፫
ሻም፡ የእግዚአብሔር ብርሃን ያበራላታልና፡ መብራ
ቷም በጉ ነውና። ኢሳ ፳፬፡ ፳፫ ። ምዕ ፳፪፡ ፭ ።
አሕዛብ በብርሃኗ ይሄዳሉ የምድር ነገሥታትም ክብ ፳፬
ራቸውን ወደሷ ያመጣሉ ። ኢሳ ፷፡ ፫ - ፬ ።
በሮቿም ቀንና ሌሊት አይዘጉም፡ ሌሊት የለባ ፳፭
ትምና። ኢሳ ፷፡፳። ዘካ ፲፬፡፱። ራእ ዮሐ ፳፪፡፭ ።
አሕዛብ ዘውዳቸውንና ገንዘቦቻቸውን ወደርሷ ያመ ፳፮
ጣሉ ።
ሐሰትን የሚናገር፡ ኃጢአትን የሚሠራ ርኩስ ሁሉ ፳፯
አይገባባትም፡ በበጉ ሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ያል
ተጻፈም አይወርሳትም። ኢሳ ፴፭፡፰። ዳን ፲፪፡፩።
ፊል ፬፡፫ ። ምዕ ፫፡ ፭ ። ፲፫፡ ፰ ። ፳፡ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

እንደ በረድ የጠራ የሕይወት ውኃ ያለበትን ወንዝ ፩
አሳየኝ ከእግዚአብሔር ዙፋንና ከበጉ ሥልጣን
ይወጣል ። መዝ፡ ፵፮ ፰፡ ሕዝ፡ ፵፯ ፩፡ ፲፪ ።
በአደባባዩዋም መከከል ይፈሳል ከወዲህ ወንዝ ከወ ፪
ዲያም የሕይወት ዛፍ አለ፡ በየአንዳንዱ ወር ዓሥ
ራ ሁለት ፍሬ ያፈራል የዛፉም ቅጠል ለአሕዛብ
ሰውነት መድኃኒት ነው ። ዘፍ፡ ፪ ፱፡ ምዕ፡ ፪ ፯ ።
ከዚያ በኋላ ግን ምንም ርኩስ አይገባባትም በውስ ፫
ጧም የእግዚአብሔርና የበጉ ዙፋን አለ፡ እግዚአብ
ሔርን በሚያመልኩት በለሚሎቹ ላይ ቍጣ አይሆ
ንም ። ዘካ፡ ፲፬ ፲፩፡ ማቴ፡ ፳፭ ፵፩፡ ምዕ፡ ፳፩ ፬ ።
ፊቱን ያያሉ ስሙም በግንባራቸው ተጽፏል ። ፬
ማቴ፡ ፭ ፰፡ ፩ ቆሮ፡ ፲፫ ፲፪፡ ፩ ዮሐ፡ ፫ ፪ ።
ከዚያ ወዲያ ጨለማ የለም፡ የመብራትን ብርሃንና ፭
የፀሐይን ብርሃን አይሹም እግዚአብሔር ያበራላቸ
ዋልና ለዘለዓለሙም ነግሠው ይኖራሉ ። መዝ፡ ፴፮
፱፡ መዝ፡ ፹፬ ፲፩፡ ዳን፡ ፯ ፲፰፡ ፳፯፡ ሮሜ ፭ ፲፯።

፮ ወይቤለኒ ዝንቱ ቃለ ጽድቅ ወመሃይምን ፡ እግዚእነ
ወእግዚአብሔር አምላኮን ወመንፈሰ ነቢያት ዘፈነወ
መልአኮ ከመ ያርእዮሙ ለአግብርቲሁ ዘሀለወ ይኩን
ፍጡነ ።
፯ ወናሁ እመጽእ ፍጡነ ወብፁዕ ዘየዐቅብ ቃለ ትንቢ
ቶቱ ለዝንቱ መጽሐፍ ።
፰ ወአነ ዮሐንስ ዘርኢኩ ወዘሰማዕኩ ዘንተ ሰገድኩ
ቅድመ እገሪሁ ለውእቱ መልአክ ዘአርአየኒ ለዝንቱ፤
፱ ወይቤለኒ ኢትስግድ ሊተ ዑቅ የኊ ገብረ አጋእዝ
ቲከ አነ ወዘአኀዊከ ነቢያት ወዘእለ የዐቅቡ ቃለ
ዝንቱ መጽሐፍ ።
፲ ወአንተሰ ለእግዚአብሔር ሰግድ ወኢትኅትም ቃለ
ትንብዮቱ ለዝንቱ መጽሐፍ እስመ በጽሐ ዘመኑ ።
፲፩ ወለዘገፍዐኒ ይገፍዕዎ እንከ ፡ ወለዘረኰሰኒ ያረስሕዎ
እንከ ፡ ወጻድቅ ለይጽድቅ ፡ ወንጹሕኒ ለይንጻሕ ።
፲፪ ወናሁ እመጽእ ፍጡነ ወዕሤትየኒ ምስሌየ ውእቱ
ከመ እፍድዮ ለለአሐዱ ወእኩንኖ በከመ ምግባሩ ።
፲፫ አነ ውእቱ አልፋ ወኦ አነ ቀዳማዊ ወአነ ደኃራዊ
ርእስ ወማኅለቅት ።
፲፬ ብፁዓን እለ አንጽሑ አልባሲሆሙ ከመ ይኩን ሥል
ጣኖሙ ላዕለ ዕፀ ሕይወት ወይበውእዋ አንተ አናቅ
ጺሃ ለዛ ሀገር ።
፲፭ ወይወፅኡ አፍአ ኀምስቱ አክላብ እለ ሥራይ ወዘ
ማውያን ወቀታልያን ወእለ ያመልኩ ጣዖተ ወኵ
ሎሙ እለ ያፈቅሩ ግብረ ሐሰት ።
፲፮ አነ ኢየሱስ ፈነውኩ መልአክየ ያስምዕ ለክሙ
ዘንተ ለአብያተ ክርስቲያናት ፡ አነ ውእቱ ሥርው
ዘእምዘመደ ዳዊት ኮከበ ብርሃን ጽባሓዊ ።
፲፯ ወመንፈስ ቅዱስ ዘመርዓት ወይቤሉ ለይምጻእ ወዘ
ጸምአኒ ለይምጻእ ወዘይፈቅድ ለይንሣእ ማየ ሕይ
ወት በከንቱ ።
፲፰ ወአነ ስምዑ ለኵሉ ዘይሰምዕ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ
ከመ ወሰከ ዲቤሁ ይዌስክ እግዚአብሔር ላዕሌሁ
መቅሠፍተ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ።
፲፱ ወእመኒ አሰሰለ እምውስተ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ
ያሴስል እግዚአብሔር ክፍሎ እምዕፀ ሕይወት ወእ
ምነ ሀገር ቅድስት ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ።
፳ ወይቤል ዘሰምዐ ዘንተ አወ እመጽእ ፍጡነ ፡ አሜን
ነዓ እግዚእየ ኢየሱስ ።
፳፩ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ ኵልክሙ
አሜን ።

በዝየ ተፈጸመ ራእየ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ ፡ ዘውእቱ
ብሂል ዘርእየ በሕይወቱ ራእየ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፡ አሜን ።

ያው የታመነ እውነተኛ ቃል ፈጣሪያችን እግዚአብ ፮
ሔር ፈጥኖ ይሆን ዘንድ ያለውን ለባለሟሎቹ ይገል
ጥላቸው ዘንድ መልአኩን የላከ የነቢያት መንፈስ ።
ዕብ፡ ፩ ፩፡ ምሳ፡ ፩ ፩ ።
እነሆ ፈጥኜ እመጣለሁ የዚህንም መጽሐፍ የትንቢ ፯
ቱንም ቃል የሚጠብቅ ሰው የተመሰገነ ነው አለኝ።
ይህን ያየሁ የሰማሁ እኔ ዮሐንስ ይህን ለገለጠልኝ ፰
መልአክ ከእግሩ በታች ሰገድሁ ። ምዕ፡ ፲፱ ፲ ።
እንግዲህ ለኔ እንዳትሰግድ ዕወቅ፡ እኔ የጌቶችህ አገ ፱
ልጋይ ነኝና የወንድሞችህ የነቢያትና የዚህን መጽ
ሐፍ ቃል የሚጠብቁ ሰዎች ባልደረባ ነኝ ።
አንተስ ለእግዚአብሔር ስገድ አለኝ ፡ የዚህንም መጽ ፲
ሐፍ የትንቢቱን ቃል አትሠውር ዘመኑ ደርሷልና ።
እንግዲህ የበደለውን ይበድሉታል ያሳደፈውንም ያሳ ፲፩
ድፉታል ፡ ጻድቁም ይጽደቅ ፡ ንጹሑም ንጹሕ ይሁን።
እነሆ ፈጥኜ እመጣለሁ ለየአንዳንዱም እንደየሥ ፲፪
ራው ፈርጄ ብድሩን እከፍለው ዘንድ የምሰጠው
ዋጋ ከኔ ጋር ነው ። ቍ፡ ፲፯ ፡ ኢሳ፡ ፵ ፲ ።
አልፋ ፡ ኦ የምባል ፊት የነበርሁ ኋላም የምኖር ጥን ፲፫
ትና ፍጻሜ የምሆን እኔ ነኝ ። ኢሳ፡ ፵፬ ፮ ።
ሥልጣናቸው በዕፀ ሕይወት ላይ ይሆን ዘንድ ልብ ፲፬
ሳቸውን ያነጹ ወደዚያች ሀገርም በበሮቿ የሚገቡ
የተመሰገኑ ናቸው ። ዳን፡ ፲፪ ፲፪፡ ምዕ፡ ፲፫ ፯ ።
አምስቱ ውሾች ግን ከዚያች ሀገር ወጥተው ይኼ ፲፭
ዳሉ እሊህም ሥራይን የሚያደርጉ ፡ ሴሰኞች ፡ ነፍሰ
ገዳዮች ጣዖትን የሚያመልኩና የሐሰትን ሥራ የሚ
ወዱት ሁሉ ናቸው ። ምዕ፡ ፳፩ ፰፡ ፩ ቆሮ፡ ፮ ፱ ፲።
ለእናንተ ለአብያተ ክርስቲያናት ይህን ያሰማችሁ ፲፮
ዘንድ እኔ ኢየሱስ መልአክተኛዬን ላክሁ ፡ ከዳዊት
ወገን የምሆን ሥራ የማበራ የአጥቢያ ኮከብ እኔ ነኝ።
በምእመናን አድሮ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ ሕይወቱ ፲፯
የሚሆን ምእመናንም ይምጣ ያሉኝ እኔ ነኝ፡ የተጠ
ማም መጥቶ የሚሻውን የሕይወት ውኃ ያለ ዋጋ
ይጠጣ ። ኢሳ፡ ፶፭ ፩ ፡ ዮሐ፡ ፬ ፲፬ ፡ ዮሐ፡ ፯ ፴፯ ።
የዚህን መጽሐፍ ቃል ሰምቶ በዚህ ላይ ቢጨምር ፲፰
በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈውን መቅሠፍት እግ
ዚአብሔር እንዲጨምርበት እኔ ምስክር ነኝ ።
ከዚህም መጽሐፍ ቃል ቢያጐድል ከዕፀ ሕይወትና ፲፱
በዚሁ መጽሐፍ ውስጥ ከተጻፈችው ከቅድስት ሀገር
እግዚአብሔር ዕድሉን ያጐድልበታል። ዘፀ፡ ፴፪ ፴፫።
ይህንንም የሰማ እውነት ነው ይበል በእውነት ፈጥኜ ፳
እመጣለሁና ኢየሱስ ጌታዬ ና ይበል ። ዕብ፡ ፲ ፴፯።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋው ከሁላችሁ ጋር ፳፩
ይሁን ፡ አሜን ።

አቡቀለምሲስ ዮሐንስ ያየው ራእይ ተፈጸመ ፡ ይኸውም
በሕይወቱ ያየው ራእይ ማለት ነው ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ አሜን ።